

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 242/A

Dosar nr.1/2016

Ședința publică din 29 iunie 2017

*** **

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova și de inculpații M., M. și C. împotriva sentinței penale nr. 184 din 23 septembrie 2016 a Curții de Apel Craiova - Secția penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr./54/2015.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, s-au prezentat apelanții intimați inculpați, aflați sub măsura preventivă a controlului judiciar, M., asistată de apărători aleși, avocat C. și avocat O. și de apărător desemnat din oficiu, avocat C., M., asistat de apărător ales, avocat C. și de apărător desemnat din oficiu, avocat C., și C., asistat de apărător ales, avocat R. și de apărător desemnat din oficiu, avocat C..

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat că au fost depuse concluzii scrise de către reprezentantul Ministerului Public, precum și faptul că a fost înmănată inculpatei M., ordonanța, astfel cum s-a dispus la termenul anterior.

Apărătorul ales al inculpatului M., avocat C. a învederat instanței că a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice.

La interpelarea Înaltei Curți, a precizat că nu există solicitări de probatorii în raport cu cererea de schimbare a încadrării juridice.

În continuare, *apărătorul ales al inculpatei M., avocat O.* a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri constând în declarația olografă a numitului P., pentru dovedirea aspectelor ce țin de remiterea sumei de 10.000 euro.

De asemenea, a precizat că a formulat o adresă către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală în vederea comunicării situației unui denunț formulat de o persoană împotriva procurorului de caz, cu privire la care nu a primit încă niciun răspuns și, pe care înțelege să o formuleze din nou în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul emiterii unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală pentru a se comunica stadiul denunțului.

La interpelarea Înaltei Curți, *apărătorul ales al inculpatei M., avocat C.* a precizat că susține concluziile formulate de antevorbitorul său.

Apărătorul ales al inculpatului C., avocat R. a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri constând în extrase de pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție, privind practica judiciară în domeniul individualizării pedepselor, în cauze similare.

Înalta Curte a pus în discuție cererile de probatorii formulate de către inculpații M. și C..

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul a precizat că se opune încuviințării probei cu înscrisuri constând în declarația numitului P., apreciind-o ca nefiind o declarație propriu-zisă.

În acest context, a solicitat a se avea în vedere că o declarație scrisă acasă de către un anumit martor, nu poate reprezenta probă în procesul penal.

În vederea stabilirii situației de fapt raportată la respectivul împrumut, a considerat că au fost administrate suficiente probe, iar la acest moment, această declarație olografă, în primul rând, nu poate constitui probă, iar în al doilea rând, este inutilă soluționării cauzei.

Cu privire la denunțul făcut de către o anumită persoană împotriva procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, raportat la adresa pe care inculpata a făcut-o către Parchetul de pe lângă *Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală*, a considerat că nu este utilă soluționării cauzei, nefiind relevantă o plângere făcută de către o anumită persoană împotriva procurorilor, care soluționează dosare.

În ceea ce privește proba cu înscrisuri constând în extrase de pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție, privind practica judiciară în domeniul individualizării pedepselor, a precizat că nu se opune încuviințării acesteia, dat fiind faptul că și reprezentantul Ministerului Public, în concluziile scrise, a făcut referire la jurisprudența *Înaltei Curți de Casație și Justiție*.

După deliberare, *Înalta Curte* a respins probele solicitate de apărătorul ales al inculpatei M., avocat O., respectiv emiterea adresei către Direcția Națională Anticorupție, precum și proba cu înscrisuri constând în declarația olografă a numitului P., în raport cu teza probatorie, în temeiul dispozițiilor art. 100 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală.

De asemenea, a respins proba cu înscrisuri, constând în extrase de pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție, solicitată de apărătorul ales al inculpatului C., avocat R., având în vedere că în urma probatoriului administrat, instanța de judecată urmează a aprecia față de criteriile prevăzute de lege, în ipoteza judecării unei cauze privind infracțiunile de corupție.

În continuare, *Înalta Curte* a acordat cuvântul cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de apărătorul ales al inculpatului M., avocat C., asupra căreia se va pronunța odată cu fondul.

Apărătorul ales al inculpatului M., avocat C., a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 386 din Codul de procedură penală, a se dispune schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, într-o infracțiune de tăinuire prevăzută de art. 270 din Codul Penal, cu aplicarea art. 5 din Codul Penal.

Raportat la materialul probatoriu, a solicitat a se constata că, atât teza acuzării, cât și a instanței de fond converg spre posibilitatea juridică a inculpatului M. de a se regăsi în teza alineatului întâi al articolului 270 din Codul Penal, respectiv: „primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun, de către o persoană care fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurări concrete că acesta provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia”.

În acest context, a mai solicitat a se avea în vedere distincția făcută de către legiuitor, cu prilejul reglementării infracțiunii de tănuire, respectiv faptul că nu a existat o înțelegere prealabilă între tănuitor și persoana care a comis infracțiunea de corupție.

În ceea ce privește cauza de nepedepsire prevăzută de art. 270 alin. (3) din Codul penal, a susținut faptul că aceasta operează în relația cu inculpata M., neproducând, însă, efecte în ceea ce privește relaționarea cu coinalpatul C..

Concluzionând, a arătat că inculpatul M. nu a urmărit disimularea unor sume de bani provenind din săvârșirea de infracțiuni.

Cu încuviințarea Înaltei Curți, a depus la dosarul cauzei cererea de schimbare a încadrării juridice.

Apărătorul ales al inculpatei M., avocat O., având cuvântul, a precizat că, în ceea ce o privește pe inculpată, susținerile antevorbitorului său sunt întemeiate, urmând ca instanța să decidă asupra solicitării acestuia.

La interpelarea Înaltei Curți, *apărătorul ales al inculpatei M., avocat C.,* a precizat că susține concluziile formulate de antevorbitorul său.

Apărătorul ales al inculpatului C., avocat R., având cuvântul, a lăsat la aprecierea instanței soluția cu privire la cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul M..

Reprezentantul Ministerului Public, având la rândul său cuvântul, a pus concluzii de respingere a cererii de schimbare a încadrării juridice, solicitând totodată a se avea în vedere că, într-adevăr, infracțiunea de spălare de bani reprezintă o tănuire, însă este o infracțiune specială în raport cu infracțiunea generală de tănuire, prevăzută de Codul penal, având anumite caracteristici și, un mod deosebit de comitere, respectiv disimularea bunurilor provenite din săvârșirea de fapte penale.

Raport și la principiul *specialia generalibus derogant*, a considerat că legiuitorul, la momentul la care a apreciat necesar ca o anumită faptă să fie particularizată și sancționată într-un anumit fel, a făcut-o în mod expres, aceasta reprezentând și situația infracțiunii de spălare de bani.

Prin urmare, a susținut că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani și, nu ale celei de tănuire.

Cât privește dovada legăturii înțelegerii dintre inculpații M. și C., a considerat că din probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești, atât în primă instanță, cât și în apel, a rezultat această legătură, iar pe de altă parte, a solicitat a se avea în vedere că inculpații M. sunt soți, prin urmare fiind puțin probabil ca unul dintre aceștia să fi acționat fără ca celălalt să cunoască, mai ales că banii au fost primiți de către inculpata M. și, nu de către inculpatul M..

În opinia reprezentantului Ministerului Public, inculpatul M. avea cunoștință de faptul că respectivele sume de bani proveneau din săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență.

În conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (6) din Codul de procedură penală, Înalta Curte a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public, în susținerea apelului declarat de Direcția Națională Anticorupție, a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din

Codul de procedură penală, admiterea acestuia, desființarea în parte a sentinței penale atacate și, rejudecând, majorarea pedepselor aplicate celor trei inculpați.

Raportat la quantumul pedepselor aplicate inculpaților, a considerat că instanța de fond nu a atribuit semnificația cuvenită și nu a evaluat în mod corespunzător criteriile specifice de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv art. 72 din vechiul Cod penal.

Referitor la infracțiunile de luare de mită și trafic de influență, reținute în sarcina inculpatei M., a susținut că este necesar a se ține cont de împrejurările comiterii faptelor, de modul de comitere, precum și de mijloacele folosite.

Astfel, a precizat că inculpata a acționat din poziția de magistrat - judecător în cadrul Tribunalului și, colegă de serviciu cu martorele C. și O., pe care le-a abordat și le-a influențat în sensul de a judeca în stare de libertate pe inculpatul S., acuzat printre altele de tentativă de omor.

În plus, a mai susținut că pe martora C. a desemnat-o în vederea judecării unei cauze penale, deși aceasta nu avea experiență în această materie, apreciind că inculpata a procedat de această manieră, tocmai pentru a o putea influența mai ușor.

A explicat că starea de pericol concret pentru valorile sociale ocrotite este una foarte mare, în contextul în care vizează desfășurarea cu demnitate și probitate a profesiei de judecător, nu doar a inculpatei, ci și a colegelor sale de serviciu, dar și încrederea opiniei publice în actul de justiție.

A învederat că rezultatul faptelor comise de către inculpată, a fost înlocuirea măsurii arestului preventiv cu cea a obligării de a nu părăsi localitatea, susținând că, în ceea ce-l privește pe inculpatul S., singurul motiv pentru care această măsură nu și-a atins scopul, a fost faptul că magistrații - judecători din cadrul Curții de Apel Craiova au admis de fiecare dată recursurile Parchetului.

Raportat la motivul săvârșirii faptei și scopul urmărit de către inculpată, a arătat că aceasta a avut ca unic scop îmbogățirea în mod rapid și ilicit, prin săvârșirea de fapte de corupție, din calitatea sa de magistrat.

A precizat că după săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, inculpata M. a mai săvârșit alte două infracțiuni, respectiv: infracțiunea de spălare de bani, întrucât nu putea să justifice suma de 200.000 euro, intrată în patrimoniul familiei sale, în nici două luni, dar și infracțiunea de fals în declarații, întrucât nu putea indica în declarațiile de avere sumele obținute prin faptele de corupție, sau bunurile achiziționate cu banii primiți ca mită.

Față de aceste considerente, a mai arătat că nici conduita procesuală a inculpatei nu este de natură a o ajuta, ci dimpotrivă denotă o periculozitate ridicată a acesteia.

Cu privire la circumstanțele personale ale inculpatei, a susținut că acestea nu pot pleda în favoarea acesteia, având în vedere că pentru o persoană care îndeplinește funcția de judecător, sunt absolut normale, atât lipsa antecedentelor penale, cât și buna conduită, dar și buna pregătire profesională.

În ceea ce privește buna pregătire profesională, a apreciat că inculpata trebuia să o valorifice în sala de judecată și, nu în sensul comiterii de infracțiuni, în special infracțiuni de corupție.

În continuare, a arătat că pedepsele aplicate inculpatei M. sunt extrem de blânde, având în vedere că aceasta avea o calitate specială, respectiv magistrat – judecător, iar cauza penală privind familia A., era în atenția presei și a opiniei publice.

În acest context, a explicat că orice decizie și măsură cu privire la administrarea probelor și la judecarea sau nu în stare de libertate, sau de arest preventiv a membrilor familiei A., era intens mediatizată, astfel încât inculpata a dat dovadă de total dezinteres față de probele administrate în acea cauză și, de încrederea opiniei publice în actul de justiție, precum și de riposta fermă pe care organul judiciar trebuia să o dea activității infracționale.

În opinia sa, modalitatea în care inculpata a săvârșit infracțiunile de luare de mită și trafic de influență, deduse judecății, denotă o determinare profund negativă a inculpatei în săvârșirea infracțiunilor de corupție, raportat la circumstanțele reale ale faptelor.

De asemenea, a considerat că soluția pronunțată de instanța de fond cu privire la orientarea pedepselor spre minim pentru săvârșirea infracțiunilor de fals în declarații și spălare de bani, este nejustificată, dat fiind faptul că aceste infracțiuni au fost comise în formă continuată.

A mai susținut că perseverența infracțională a inculpatei a fost deosebită, aceasta antrenând în activitatea infracțională mai multe persoane, inclusiv din cadrul familiei sale.

Cu privire la pedepsele aplicate inculpatului C., a considerat, de asemenea, că acestea sunt greșit individualizate ca întindere, având în vedere circumstanțele reale ale infracțiunilor deduse judecății.

A susținut că inculpatul C. a dat dovadă de o perseverență infracțională deosebită în contextul în care, în respectivul dosar erau implicați membrii clanului M., autori ai unor infracțiuni grave, iar interesul opiniei publice era extrem de mare pentru evoluția modalității de soluționare a acestei cauze.

A învederat că în acest context, inculpatul C. a dat dovadă, ca și inculpata M., de o determinare profund negativă, primind și transmițând în mod repetat suma de 200.000 euro de la membrii familiei A. către inculpata M..

A susținut că inculpatul C. a acționat în vederea ascunderii faptului că imobilul format din teren și casă de locuit din, a fost restituit de către inculpatul M. martorei M., concubina martorului denunțator A..

A explicat că în acest sens, inculpatul C. le-a solicitat martorilor V. și V., să încheie un contract fictiv de împrumut cu privire la suma de 10.000 euro, pretins acordată inculpaților M. și M..

A mai arătat că, implicând membrii familiei sale, inculpatul C. a încercat să dea o aparență de legalitate sumelor primite de inculpata M. de la membrii familiei A..

A explicat că în atare condiții, în raport cu numeroasele acte materiale săvârșite, de modalitatea elaborată de disimulare a provenienței sumelor de bani dobândite prin infracțiunea de luare de mită și trafic de influență de către inculpata M., se impunea ca inculpatului C. să-i fie aplicate pedepse substanțial sporite.

În ceea ce privește infracțiunea de complicitate la spălare de bani, în opinia reprezentantului Ministerului Public, este greșită aprecierea instanței de

fond, de a aplica o pedeapsă orientată spre minimul prevăzut de lege, pentru acest inculpat, motivat de faptul că a săvârșit fapta doar pentru a o ajuta pe inculpata M., fără ca acesta să obțină foloase din săvârșirea acestei infracțiuni.

A învederat că pericolul pentru ordinea publică este cu atât mai mare cu cât inculpatul C. avea calitatea de avocat, cunoștea norma penală și, de asemenea, pe membrii clanului M., deoarece îi apărase în numeroase litigii.

De asemenea, a susținut că instanța de fond a aplicat o pedeapsă greșit individualizată pentru inculpatul M..

A susținut că instanța a apreciat că inculpatul M. cunoștea proveniența ilicită a sumelor de bani obținute de inculpata M. și a acționat pentru achiziționarea a trei imobile.

În acest sens, a arătat că inculpatul a determinat-o pe martora D. să accepte încheierea unui contract de donație simulat, deși, în realitate, era vorba despre un contract de vânzare-cumpărare, iar în ceea ce privește terenul în suprafață de 1250 m.p., achiziționat în, inculpatul a determinat-o pe martora I. să accepte consemnarea unui preț mult mai mic decât prețul real al tranzacției.

A învederat că, ulterior, când familia inculpatului A. a făcut presiuni pentru restituirea sumei de 200.000 euro, inculpatul M. a acționat prin interpuși pentru a ascunde legătura dintre inculpata M. și familia A..

A precizat că nici în cursul urmăririi penale și, nici în cursul cercetării judecătorești, inculpatul nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii dedusă judecății.

În acest context, a menționat că inculpatul a încercat să demonstreze că dobânda sume de bani pe căi ilicite, deoarece executa fără forme legale și, fără a plăti taxe și impozite, lucrări de construcții.

Având în vedere modalitatea de săvârșire a infracțiunii de spălare de bani, numeroasele acte materiale săvârșite și, atitudinea procesuală a inculpatului, a apreciat că se impunea ca pedeapsa aplicată acestuia să fie, de asemenea, într-un quantum substanțial sporit, orientat spre limita maximă prevăzută de lege.

În îndeplinirea funcțiilor necesare pentru realizarea scopului pedepsei, a susținut că se impunea ca acestea să corespundă sub aspectul naturii și duratei, atât gravității faptei, potențialului pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

În efectuarea operațiunii de individualizare judiciară a pedepsei, a menționat că punctul de plecare îl constituie fapta penală, privită față de contextul datelor ce indică pericolozitatea ei socială, iar punctul final situația personală a inculpaților, în raport cu pericolozitatea acestora.

În privința infracțiunilor pentru care inculpații au fost condamnați, a explicat că gravitatea acestora rezidă, în primul rând, din limitele de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată, a făcut referire la calitățile de magistrat și avocat, ce presupun standarde înalte de conduită, în conformitate cu onoarea și demnitatea, atât a funcției, cât și a profesiei, care obligă la garantarea supremației legii și a statului de drept, care trebuie să apere prestigiul autorității judiciare și să întărească încrederea publică și integritatea acesteia, printr-un comportament adecvat.

A considerat că toate aceste aspecte pledează în sensul majorării quantumului pedepselor aplicate inculpaților, întrucât pedepsele stabilite sunt

insuficiente pentru a realiza în mod eficient scopul preventiv educativ al acestora, dar și pentru realizarea funcției de exemplaritate.

Pentru toate aceste motive, a solicitat admiterea apelului Parchetului, precum și a se dispune, în apel, majorarea pedepselor aplicate celor trei inculpați.

Apărătorul ales al inculpatei M., avocat C., având cuvântul, a precizat că va pune concluzii cu privire la aspectele de nelegalitate ale hotărârii pronunțate de prima instanță, în calitate de instanță de fond.

Prin urmare, a susținut că hotărârea a fost pronunțată, în opinia apărării, de un magistrat incompatibil, deoarece judecătorul fondului se afla în situația prevăzută de art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală.

În susținerea acestei opinii, a invocat faptul că judecătorul fondului, în dosarul nr./54/2015, a dispus o soluție de condamnare față de coinculpatul B., care a uzat de procedura simplificată, urmare a recunoașterii integrale și necondiționate a faptelor reținute în sarcina sa, potrivit art. 374 din Codul de procedură penală.

A arătat, de asemenea, că același magistrat a soluționat fondul cauzei în dosarul privindu-i pe inculpații M. și M., deși se antepronunțase asupra vinovăției acestora în cauza privindu-l pe numitul B., inculpat trimis în judecată prin același act de inculpare și, a cărui judecare s-a realizat fără disjungerea cauzei, precum și faptul că acesta s-a pronunțat asupra recunoașterii prin procedura simplificată față de inculpatul C., care a recunoscut faptele.

Față de aceste considerente, a apreciat că magistratul de la instanța de fond s-a aflat în situația prevăzută de art. 64 lit. f) din Codul de procedură; soluția procedurală fiind aceea a admiterii apelului, desființării în totalitate a hotărârii atacate și, trimiterii cauzei spre rejudecare, deoarece este incident cazul de nulitate absolută prevăzut de art. 281 lit. a) din Codul de procedură penală.

În continuare, a menționat că hotărârea apelată este nelegală și sub aspectul faptului că instanța de fond a admis proba cu înscrisuri vizând acte materiale reținute în rechizitoriu și, care intră în conținutul infracțiunii de spălare de bani, dispunând ca administrarea acesteia să aibă loc după rămânerea în pronunțare a cauzei.

A explicat că ultimul motiv de nelegalitate al sentinței instanței de fond se referă la încălcarea normelor legale vizând confiscarea.

În acest context, a explicat că, deși inculpații C. și M. sunt acuzați de aceleași infracțiuni, instanța de fond a dispus confiscarea doar de la inculpată a unei sume de bani.

Totodată, a mai susținut că infracțiunea de luare de mită este o infracțiune pentru care, atât pe parcursul judecății în fața instanței de fond, cât și în fața instanței de apel, nu au fost administrate suficiente probe, invocând în acest sens dispozițiile art. 16 lit. c din Codul de procedură penală.

A avut în vedere declarația inculpatului C., înregistrările făcute de martori în prezenta cauză, precum și declarațiile celorlalți martori din această cauză.

Cât privește infracțiunea de trafic de influență, a apreciat că se impune aplicarea art. 16 lit. a din Codul de procedură penală, având în vedere declarațiile martorilor denunțatori A., A., A. și A., precum și declarațiile magistraților audiați în calitate de martori, respectiv O. și C..

Referitor la infracțiunea de spălare de bani, a solicitat achitarea inculpatei în temeiul art. 16 lit. a din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații, a solicitat a se avea în vedere dispozițiile art. 16 lit. b teza a II-a din Codul de procedură penală.

De asemenea, a solicitat respingerea apelului declarat de Parchet, deoarece, în ceea ce o privește pe inculpata M., motivele principale sunt de reindividualizare a pedepsei.

Înalta Curte a pus în vedere apărătorului ales al inculpatei M., avocat O., să-și limiteze susținerile doar la mijloacele de probă.

În completare, apărătorul ales al inculpatei M., avocat O., raportat la mijloacele de probă, a arătat ele se subsumează tuturor infracțiunilor pentru care inculpata M. se află în fața instanței.

A învederat că inculpata a fost trimisă în judecată pentru patru infracțiuni, precum și faptul că, la momentul la care a întocmit actul de inculpare, acuzarea a avut în vedere doar declarația unui coinculpat, respectiv a treia declarație a inculpatului C., dată la data de 09 aprilie 2016, în fața procurorului de caz.

A susținut că în primele două declarații, inculpatul C. nu s-a exprimat în niciun fel cu privire la inculpata M., iar la data de 09 aprilie 2016, a dat respectiva declarație.

Apărarea a înțeles să o nege pe tot parcursul urmăririi penale, atât în fața instanței de fond, cât și în fața instanței de apel, întrucât a fost luată fără ca avocații apărării să fi fost înștiințați, deși existau solicitări în acest sens la dosarul cauzei.

A solicitat instanței să aibă în vedere interceptările pe care acuzarea le-a depus la dosarul cauzei în susținerea acuzațiilor aduse inculpatei, învederând că la filele 30 - 31 din sentința apelată, s-au făcut referiri la acestea.

A învederat că din interceptări se poate observa că, în discuțiile purtate între celălalt fost cercetat în cauză, fiul inculpatului C. și, A., se face vorbire de „el”, respectiv inculpatul C..

În acest context, a explicat că acest aspect a fost relatat pe larg în rechizitoriu, preluat apoi de judecătorul fondului, respectiv cum s-a purtat această convorbire, cine a luat banii, cine anume știa și, ce au discutat între ei.

De asemenea, a precizat că este indubitabil faptul că acești bani s-au dat, precum și faptul că aceștia nu au ajuns niciodată la inculpata M., după cum se reține și în sentința instanței de fond, fila 25.

În continuare, a făcut referire la declarația coinculpatului C. dată în fața Înaltei Curți, pentru că la instanța de fond acesta a refuzat să răspundă oricărei întrebări adresată de inculpata M., în care a precizat fără echivoc faptul că inculpatul M. nu a știut niciodată de existența acestor sume de bani.

A învederat că, din înregistrarea video, se poate observa că inculpatul C. nici nu știa care este suma de bani pe care a luat-o de la A., zis „B.”.

În continuare, a învederat că același magistrat, titular al completului de judecată CD22, s-a pronunțat asupra fondului acuzației imputată coinculpatului B., soluționând totodată și cauza cu inculpații de față.

În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită, a apreciat că nu există probe pentru dovedirea acesteia.

În susținerea acestei opinii, a invocat că la dosarul cauzei nu există înregistrări în dovedirea acestei infracțiuni, precum și faptul că nici martorii A., A., A., A., A., membrii ai familiei B., nici martorii V., V., C., membrii ai familiei inculpatului C. și, nici martorii magistrați, audiați, atât în fața Înaltei Curți, cât și la instanța de fond, respectiv O., C. și M. nu au afirmat faptul că inculpata M. ar fi pretins sau primit vreo sumă de bani.

Astfel, a arătat că martorul denunțator A. a afirmat în declarațiile date că știa de la fiul său faptul că inculpatul C. ar fi promis, în numele său și al altora, ajutorul solicitat.

De asemenea, a precizat că în toate declarațiile date, martorul A. a arătat că singura persoană care i-a promis că o să vorbească cu magistrații din cadrul Tribunalului ..., este inculpatul C.; la fel declarând și martorele A. și A..

Totodată, a învederat că martorele O. și C., audiate în fața Înaltei Curți, au afirmat cu tărie că niciodată inculpata M. nu le-a cerut să pronunțe o anumită soluție în dosar.

A precizat că declarațiile acestor persoane se află la dosarul cauzei, urmând a fi analizate de către instanță.

În ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani, referitor la terenul în suprafață de 600 m.p. situat în și, pe care inculpații M. și M. l-au achiziționat, a solicitat instanței să aibă în vedere faptul că, după dezbaterile de la fond, inculpata M. a depus la dosarul cauzei o serie de înregistrări.

În acest context, a susținut că respectivele înregistrări arătau faptul că la începutul urmăririi penale, acest teren, despre care a făcut vorbire acuzarea, nici măcar nu se mai afla în posesia soților M..

De asemenea, a precizat că există înregistrări, neavute în vedere de acuzare, în sensul că vânzarea – cumpărarea a fost grevată de o condiție, care îi obliga ca pe acel teren, să ridice o construcție.

În acest context, a explicat că soții M. nu au avut bani pentru a ridica construcția, motiv pentru care terenul a revenit în patrimoniul vânzătorului, respectiv Primăria Slatina, fără restituirea prețului.

Față de aceste considerente, a susținut că nu au fost avute în vedere probe în apărarea inculpaților M., ci doar în acuzarea acestora.

În ceea ce privește terenul în suprafață de 603 m.p. situat în, a apreciat că prin audierea în fața instanței a martorei D., s-a făcut dovada faptului că acest teren a fost într-adevăr donat soților M..

A susținut că la dosarul cauzei există înregistrări care dovedesc fără putință de tăgadă că, în acea zi, la care face referire acuzarea, martora D. a depus mai multe sume de bani la bancă, superioare celei pe care pretinde că ar fi primit-o de la inculpata M., făcând patru depozite bancare.

A apreciat că martora a înțeles să declare în acest fel din cauza prieteniei pe care o avea cu inculpatul C..

În legătură cu terenul cumpărat în, a precizat că în cauză au fost audiați martorii I. și I..

A apreciat că s-a dovedit fără putință de tăgadă că acela reprezenta prețul pe care inculpatul M. l-a achitat pentru acel teren, martora explicând motivul pentru care a vândut respectivul teren, cu acea sumă de bani.

A arătat că s-a dovedit, de asemenea, că martora I. nu se cunoștea cu inculpații.

A susținut că, în situația în care se va face un calcul matematic, se va observa că aceste sume de bani pe care soții M. le-au plătit pentru achiziționarea respectivelor bunuri, însumează 24.000 euro. Or, din salariul primit de către inculpata M., ca și magistrat în cadrul Tribunalului și, se poate constata că acestea reprezintă jumătate din veniturile pe care aceasta le-a încasat, nefiind vorba despre o sumă colosală.

Mai mult decât atât, a apreciat că în cauză s-a dovedit fără putință de tăgadă acel împrumut de 10.000 euro, cu privire la care se susține contrariul de către acuzare, existând declarații olografe în acest sens la dosarul cauzei.

Concluzionând, a solicitat admiterea apelului, astfel cum a fost formulat, și pe fond: în principal, trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Craiova, pentru motivele de nelegalitate invocate, iar în subsidiar, pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatei.

Cu încuviințarea Înaltei Curți, a depus concluzii scrise la dosarul cauzei.

Apărătorul ales al apelantului – intimat inculpat M., avocat C., având cuvântul a solicitat în temeiul dispozițiilor art. 421 alin. 2 lit. b din Codul de procedură penală, admiterea apelului formulat de inculpat și trimiterea cauzei la aceeași instanță în vederea rejudecării, urmare a faptului că există un caz de nulitate absolută, magistratul fondului fiind incompatibil să judece cauza, conform art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală, coroborat cu art. 281 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală.

Pe fondul apelului, a invocat dispozițiile art. 421 alin. 2 lit. a din Codul de procedură penală, solicitând admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și rejudecând cauza, a se dispune achitarea inculpatului în baza dispozițiilor art. 16 lit. b teza a doua din Codul de procedură penală.

De asemenea, a solicitat a se constata faptul că inculpatul nu a acționat nici un moment cu intenția prevăzută de legiuitor, respectiv intenție directă, nici de a disimula produsul infracțional al infracțiunii predicat, nici de a valorifica produsul vreunei infracțiuni.

A precizat că niciun mijloc de probă tehnic de la dosarul cauzei nu-l privește pe inculpatul M., nici direct și, nici indirect.

În acest context, a susținut, de asemenea, că nu există declarații de martor sau coînculpat, date în condiții de rezonabilitate, care să conducă Înalta Curte de Casație și Justiție la concluzia că inculpatul a acționat în scopul valorificării unui bun provenit dintr-o infracțiune.

A învederat că, în mod greșit, instanța de fond și reprezentantul Ministerului Public au prezumat că, în calitate de soț al inculpatei, avea cunoștință despre presupusa proveniență a eventualelor sume de bani.

A solicitat a se avea în vedere că, în mod corect, unul dintre membrii completului de judecată, a interpelat inculpatul cu ocazia audierii, dacă obișnuiește să facă în mod constant cadouri, constând în bunuri imobiliare, soției.

Totodată, a susținut că declarațiile martorilor I., I. și D., coroborate cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei, nu fac dovada unei conivențe infracționale între soții M..

În acest sens, a arătat că instanța de fond, în mod greșit, a invocat prevederile Convenției de la Varșovia, conform cărora procurorii nu sunt obligați să dovedească toate elementele constitutive ale unei infracțiuni predicat, întrucât Convenția folosește termenul „a cunoaște”.

Prin urmare, a susținut că în cazul în care nu există o infracțiune predicat, este necesar a se face dovada cunoașterii.

A invocat faptul că nu a existat o înțelegere prealabilă între tăinuitor și persoana care a comis infracțiunea de corupție, aspect care se fundamentează, atât pe declarațiile constante ale coinelupatului C., cât și pe probele tehnice aflate la dosarul cauzei.

În continuare, cu privire la terenul cumpărat în, a învederat că vânzarea a fost una perfect legală, neexistând o înțelegere anterioară între inculpatul M. și soții I..

În acest context, a susținut că a existat o negociere veritabilă, o înțelegere asupra prețului, cu privire la care inculpata M. nu a avut efectiv cunoștință.

Cu privire la vânzătoarea D., a precizat că aceasta a avut o relație anterioară cu coinelupatul C., care de altfel, a și facilitat prietenia ulterioară dintre soții M. și numita D., un martor interesat, din punctul său de vedere, în crearea unei situații favorizante inculpatului C..

În acest sens, a arătat că soții M. au ajutat-o pe martora D. de câte ori le-a solicitat acest lucru, din empatie și, nu din interes.

Prin umare, a susținut că relația reciprocă de încredere și prietenie, justifică natura tranzacției încheiate între martora D. și soții M..

În ceea ce privește terenul care a fost tranzacționat cu Primăria Slatina, a susținut că aspectele cu privire la acesta sunt clare, învederând că nu a fost perfectată acea construcție, motiv pentru care terenul a reintrat în patrimoniul unității administrativ – teritoriale.

A solicitat a se constata că inculpatul M. are o situație identică cu cea a martorului C., care și-a pierdut calitatea de inculpat prin clasare.

În ceea ce privește apelul Parchetului, a solicitat respingerea acestuia, precum și a se constata că nu există temeiuri care să determine necesitatea majorării cuantumului pedepsei aplicate inculpatului.

Cu încuviințarea Înaltei Curți, a depus concluzii scrise la dosarul cauzei.

Apărătorul ales al apelantului – intimat inculpat C., avocat R., având cuvântul a solicitat admiterea apelului declarat și, în consecință a se dispune desființarea sentinței Curții de Apel Craiova, pronunțând o hotărâre legală și temeinică în sensul unei corecte individualizări a pedepsei ce urmează a-i fi stabilită, precum și a modalității de executare a pedepsei rezultante.

A susținut că instanța de fond a individualizat în mod greșit pedepsele aplicate inculpatului C..

În acest context, a arătat că pedepsele sunt excesive în raport de circumstanțele concrete ale săvârșirii faptei și cu persoana inculpatului.

În ceea ce privește infracțiunea de complicitate la luare de mită, a învederat că, cu toate că minimul special al pedepsei, astfel cum acesta a fost diminuat în urma aplicării prevederilor procedurii în cazul recunoașterii învinuirii, era de 2 ani, instanța a stabilit o pedeapsă într-un cuantum mult prea ridicat, respectiv pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

De asemenea, a susținut că pentru infracțiunea de trafic de influență, deși minimul special al pedepsei era de 1 an și 4 luni închisoare, instanța a stabilit o pedeapsă de 3 ani, mai mare decât dublul minimului.

În fine, a arătat că pentru infracțiunea de complicitate la spălare de bani, deși minimul era de 2 ani, instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare.

Din această perspectivă, a apreciat că pedepsele sunt greșit individualizate.

A solicitat a se avea în vedere atitudinea procesuală a inculpatului, precum și declarațiile complete ale acestuia, de recunoaștere a faptelor pe care le-a săvârșit, valorificate ca probe esențiale în cauză, fără de care aflarea adevărului ar fi fost mult mai dificilă.

De asemenea, a solicitat a se avea în vedere atitudinea reprezentantului Ministerului Public în faza terminării urmăririi penale, când s-a dispus trimiterea în judecată, concretizată în adresarea de cereri către judecătorul de cameră preliminară, în vederea înlocuirii măsurii arestului preventiv a inculpatului cu măsura preventivă a controlului judiciar.

În opinia apărării, instanța ar fi trebuit să acorde o importanță mai mare atitudinii procesuale a inculpatului, la momentul la care a dispus individualizarea pedepselor în cauză.

De asemenea, cu privire la infracțiunea de spălare de bani, a mai solicitat a se avea în vedere că inculpatul nu a avut niciun beneficiu în urma comiterii acesteia.

A explicat că scopul săvârșirii acestei infracțiuni a fost tocmai acela de a ajuta martorii denunțatori să recupereze sumele de bani, care constituiau obiectul material al infracțiunii de dare de mită.

În acest context, a explicat că inculpatul nu a urmărit obținerea unui folos, precum și faptul că, chiar dacă din punct de vedere formal activitatea respectivă poate fi circumscrisă infracțiunii de spălare de bani, inculpatul a contribuit la atenuarea situației denunțătorilor și la înlăturarea unor efecte ale infracțiunii inițiale.

Prin urmare, în opinia apărării, din această perspectivă, instanța ar fi trebuit să pronunțe o pedeapsă mai redusă.

De asemenea, a mai arătat că instanța ar fi trebuit să aibă în vedere comportamentul inculpatului, atât anterior săvârșirii faptelor, cât și ulterior săvârșirii acestor fapte, singulare în cariera sa profesională.

Totodată, a solicitat a se avea în vedere și referatul de evaluare depus la dosarul cauzei, relevant din această perspectivă.

Pentru aceste motive, a apreciat că instanța ar fi trebuit să aplice pedepse în limite mai reduse, astfel încât pedeapsa rezultantă să nu depășească 3 ani închisoare și, să fie posibilă aplicarea dispozițiilor art. 86¹ și următoarele din Codul penal anterior.

Totodată, a solicitat a se constata că instanța de fond, în mod greșit, a dispus aplicarea pedepsei accesorii și complementare a interzicerii exercitării profesiei de avocat, susținând că exercitarea acestei profesii i-ar fi putut fi interzisă dacă s-ar fi folosit de calitatea de avocat pentru săvârșirea celor trei infracțiuni pentru care a fost condamnat.

În acest context, a mai solicitat a se avea în vedere că inculpatul nu a fost angajat în cauza penală în legătură cu care s-au săvârșit infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată.

În susținerea acestei opinii, a invocat încheierea din data de 6 mai 2015, prin care același complet de judecată din cadrul Curții de Apel Craiova a dispus înlocuirea arestului preventiv cu măsura controlului judiciar, fără a-i interzice exercitarea profesiei de avocat, tocmai pe motiv că nu s-a folosit de această profesie la săvârșirea infracțiunilor deduse judecătii.

În condițiile în care, din data de 6 mai 2015, până în prezent, i s-a permis chiar de către completul de judecată să exercite profesia respectivă, interzicerea exercitării în continuare a acestei profesii este, în opinia apărării, inutilă din perspectiva atingerii scopului prevăzut de pedepsele penale.

Cu privire la apelul formulat de Parchet, a solicitat respingerea acestuia și, cu încuviințarea Înaltei Curți, a depus concluzii scrise la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul asupra apelurilor declarate de inculpații M., M. și C. a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, respingerea apelurilor formulate de către cei trei inculpați, ca nefondate.

Cu privire la motivul de apel invocat de inculpații M. și M., respectiv faptul că sentința instanței de fond a fost pronunțată de un magistrat incompatibil, a apreciat că acesta este neîntemeiat.

În susținerea acestei opinii, a invocat faptul că, chiar dacă judecătorul de fond a disjuns cauza și s-a pronunțat cu privire la inculpatul B., atâta timp cât în sentința respectivă nu a făcut aprecieri și, nu s-a antepronunțat cu privire la vinovăția celorlalți trei inculpați, acesta nu se află într-o situație de incompatibilitate, motiv pentru care a apreciat că nu este incident cazul de nulitate prevăzut de art. 281 lit. a din Codul de procedură penală.

Cu privire la cel de-al doilea motiv de nelegalitate invocat de inculpata M., în sensul că hotărârea apelată este nelegală sub aspectul faptului că instanța de fond a admis proba cu înscrisuri vizând acte materiale reținute în rechizitoriu și, care intră în conținutul infracțiunii de spălare de bani, dispunând ca administrarea acesteia să aibă loc după rămânerea în pronunțare a cauzei, a solicitat a se avea în vedere că sentința pronunțată în primă instanță nu s-a bazat pe acele înscrisuri, ci pe probe administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești în primă instanță, probe din care au rezultat toate elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

În acest context, a precizat faptul că, chiar apărarea la acest termen de judecată, a recunoscut că și inculpata M. a depus acte la dosar după rămânerea în pronunțare a cauzei.

Față de aceste considerente, a susținut că se invocă doar faptul că reprezentantul Ministerului Public a depus respectivele înscrisuri după momentul dezbaterii, solicitându-se desființarea sentinței apelate pe acest motiv, fără a se face referire la faptul că se poate solicita desființarea sentinței, dat fiind faptul că și apărarea a depus acte la dosar după momentul dezbaterii.

A considerat că, atâta timp cât sentința nu este pronunțată în baza acelor documente, nu există o vătămare a drepturilor procesuale ale inculpaților M. și M..

Cu privire la cel de-al treilea motiv de nelegalitate invocat de inculpata M., respectiv faptul că sentința instanței de fond este nelegală sub aspectul încălcării normelor legale vizând confiscarea, a apreciat că necesitatea confiscării sumei de 30.000 euro de la inculpata M. a fost motivată de către instanța de fond, contrar celor menționate de inculpată, prin aceea că această sumă a fost restituită denunțatorilor de către inculpatul C., conform probelor cauzei, prin contractarea unui împrumut, fiind astfel în prezența rămânerii în patrimoniul inculpatei a acestei sume, dobândită ca urmare a comiterii faptelor de corupție.

Prin urmare, a susținut că respectiva sumă de bani a fost restituită de către inculpatul C. și, nu de către inculpații M., iar pentru ca aceasta să nu rămână în patrimoniul soților M., a apreciat că instanța de fond, în mod corect, a dispus confiscarea acesteia.

Cu privire la solicitarea pronunțării unei hotărâri de achitare a inculpatei M., a considerat că infracțiunile de luare de mită și trafic de influență sunt pe deplin dovedite cu probele administrate în cursul urmăririi penale, dar și în cursul cercetării judecătorești de la fond și din apel.

În acest context, a solicitat a se avea în vedere declarația coinculpatului C. care a descris întregul mecanism de săvârșire a faptelor, coroborată cu declarația martorului A., cu interceptările realizate de către acesta, din care rezultă astfel că s-a încercat influențarea magistraților din cadrul Tribunalului în vederea judecării în stare de libertate a inculpatului A., dar și cu declarația martorei A., care a confirmat declarația soțului său, cât și interceptările.

Pe de altă parte, a solicitat a se avea în vedere că inculpata M. a amânat pronunțarea asupra cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi localitatea, formulată de numitul A., pentru două zile, pentru a putea să încaseze a doua tranșă a banilor reprezentând mita.

Prin urmare, a considerat că infracțiunile de luare de mită și trafic de influență sunt perfect probate.

Cu privire la infracțiunea de trafic de influență, a solicitat a se avea în vedere și declarațiile martorelor C. și O., care au recunoscut că inculpata M. a discutat cu acestea și le-a sugerat în mod repetat faptul că în dosarul instrumentat de Tribunalul, nu ar exista probe împotriva numitului A..

De asemenea, a susținut că toate aceste aspecte pot fi coroborate și cu faptul că toate căile de atac exercitate de către reprezentantul Ministerului Public au fost admise de către Curtea de Apel, desființându-se încheierile prin care magistrații M., O. sau C. au dispus înlocuirea măsurii arestului preventiv cu interzicerea de a părăsi țara.

În ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani, a considerat, de asemenea, că aceasta este probată pe deplin.

În acest context, a solicitat a se avea în vedere declarațiile martorului V. și ale inculpatului C., în ceea ce privește împrumutul fictiv, luat pentru a justifica achiziționarea terenului din

Totodată, a solicitat a se avea în vedere declarația martorei D., în cuprinsul căreia s-a arătat faptul că în mod concret nu a fost vorba despre un contract de donație, ci despre un contract de vânzare – cumpărare, prețul terenului fiind de 55.000 lei, coroborată cu declarația inculpatului C., dar și cu faptul că martora D. a făcut patru depozite bancare după încasarea acestui preț.

Cu privire la terenul achiziționat în, județul Constanța, a solicitat a se avea în vedere declarația martorei I., coroborată chiar cu declarația inculpatului M..

A apreciat că declarația inculpatului nu trebuie avută în vedere în întregime, ci doar acea parte din declarația acestuia, care se coroborează cu restul probelor administrate în prezenta cauză.

A solicitat a se constata că terenul respectiv nu valora nici pe departe 10.000 lei, cât este trecut prețul în contractul de vânzare-cumpărare, precum și faptul că în acea perioadă și, în acea zonă, chiar martora I. a vândut teren similar în valoare de 16.500 euro.

Cu privire la celelalte terenuri restituite familiei A., a considerat că infracțiunea de spălare de bani a fost probată cu declarația inculpatului C., dar și cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

În acest context, a învederat că s-a urmărit interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii familiei A. să poată fi stabilită vreo legătură directă.

Totodată, a arătat că instanța de apel a admis cererea parchetului de audiere a martorilor V. și C., care au confirmat aspectele menționate în actul de sesizare cu privire la caracterul fictiv al împrumutului, explicând faptul că au fost puși să semneze în calitate de martori acele contracte de împrumut, însă nu au văzut predându-se efectiv suma niciodată.

Prin urmare, a considerat că toate faptele săvârșite de către inculpații M. și M. sunt probate dincolo de orice îndoială, iar solicitările de achitare pe lipsă probe, sau în cazul inculpatului M. pe lipsă vinovăție, sunt nefondate.

Cu privire la infracțiunea predicat la care a făcut referire apărătorul ales al inculpatului M., a solicitat a se avea în vedere faptul că aceasta există în cauză, în opinia sa, fiind stabilită deocamdată cu valoare nedefinitivă chiar de prima instanță, precum și faptul că infracțiunile predicat sunt infracțiunile de luare de mită și trafic de influență, probate din punctul său de vedere.

În consecință, a apreciat că sunt respectate prevederile Convenției de la Varșovia, la care a făcut referire apărarea, iar infracțiunea de spălare de bani, în situația de față, este judecată chiar alături de infracțiunile predicat, motiv pentru care a considerat că susținerile apărării sunt neîntemeiate.

Referitor la relațiile apropiate dintre martora D., inculpatul C. și familia M., a apreciat că acestea nu au fost probate. În acest context, a solicitat a se avea în vedere faptul că inculpatul C. a aflat despre terenul pe care martora îl avea spre vânzare de la soția sa, ulterior intervenind relațiile așa - zis apropiate între familia M. și martora D., relații care probabil s-au consolidat și în urma acestei vânzări și, acestui serviciu, pe care martora l-a făcut inculpaților, disimulând un contract de vânzare – cumpărare în unul de donație.

În continuare, a apreciat cu privire la caracterul neîntemeiat al căii de atac exercitată de inculpatul C..

A precizat că întreaga argumentație, menționată anterior în susținerea motivului de apel formulat de parchet cu privire la acest inculpat, vine în susținerea majorării pedepselor aplicate inculpatului și, nicidecum în micșorarea acestora și, eventual în pronunțarea unei soluții de suspendare sub supraveghere.

A învederat că atitudinea sinceră a inculpatului a fost valorificată de instanța de judecată prin stabilirea pedepselor între limitele reduse cu o treime.

Faptul că în cursul procedurii de cameră preliminară, procurorul a solicitat, în ceea ce îl privește pe inculpatul C., înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura preventivă a controlului judiciar, nu reprezintă un motiv pentru care instanța de apel să micșoreze pedepsele aplicate.

Cu privire la susținerea inculpatului, în sensul că același complet de judecată din cadrul Curții de Apel Craiova, prin încheierea din 6 mai 2015, a dispus înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar fără a-i interzice exercitarea profesiei de avocat, a explicat că, în mod corect, acestuia nu i s-a interzis dreptul de a exercita profesia de avocat la momentul la care s-a înlocuit măsura, dat fiind faptul că până la rămânerea definitivă a unei sentințe de condamnare, orice inculpat este prezumat nevinovat.

A apreciat că măsura complementară aplicată de către instanța de fond este una justificată, dat fiind faptul că inculpatul s-a folosit de cunoștințele sale juridice pentru a pune în aplicare infracțiunea de complicitate la spălare de bani, aspect care-l face nedemn în continuare să exercite această profesie, cel puțin pentru o perioadă de timp.

A susținut că acesta reprezintă motivul pentru care instanța de fond i-a interzis inculpatului dreptul de a exercita profesia de avocat.

În continuare, a invocat jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată pe codul vechi, dar perfect valabilă și în actuala reglementare, care a statuat că, atunci când un inculpat recunoaște săvârșirea faptei, acesta beneficiază de reducerea pedepsei cu o treime ca urmare a procedurii simplificate, neimpunându-se însă să fie aplicate de două ori efectele unei astfel de recunoașteri, odată prin micșorarea limitelor de pedeapsă și, a doua oară prin reținerea unor eventuale circumstanțe atenuante, sau aplicarea unei pedepse exact la minimul prevăzut de lege, redus cu o treime.

Pentru toate aceste motive, a solicitat respingerea apelurilor declarate de inculpații M., M. și C., ca nefondate.

Inculpata M., în ultimul cuvânt, a precizat faptul că singura prezumție legală în materie penală este prezumția de nevinovăție.

La interpelarea Înaltei Curți, a precizat că se consideră nevinovată, susținând totodată că la dosarul cauzei nu există probe care să dovedească că inculpatul M. ar fi cunoscut proveniența ilicită a banilor din care a achiziționat imobile.

În continuare, a arătat faptul că O., în calitate de președinte de secție, a desemnat-o să o înlocuiască în ședința de judecată de marți, cu toate că inculpata M. avea a doua zi, miercuri, o ședință destul de încărcată.

În acest context, a explicat că singurul motiv pentru care a amânat pronunțarea, atât în cauza respectivă, cât și în altele, pentru joi, a fost acela că nu avea timpul fizic să studieze dosarele.

Totodată, a arătat că a mai intrat cu respectivul dosar la mai multe termene ulterioare, urmare a schimbărilor avute loc în secție.

A învederat că președintele secției penale, O., în luna august 2011, din oficiu, deci a avea vreo cerere, a înlocuit măsura preventivă instituită față inculpatul A., zis M..

În ceea ce privește susținerea Parchetului în sensul că ar fi dorit să se îmbogățească brusc, a arătat că a reușit în cariera sa profesională numai pe bază de examen, explicând totodată că își asumă situația în care se află, însă în niciun caz faptele de care este acuzată.

În acest sens, a precizat că în perioada anterioară se dăduseră renumitele drepturi bănești.

De asemenea, a menționat că Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova a consacrat câteva pagini din rechizitoriul pentru a descrie faptul că, pe perioada studenției fiicei sale, îi trimitea acesteia sume importante de bani.

Față de acest aspect, a susținut că îi dădea fiicei sale în medie aproximativ 900 lei lunar, sumă din care se achita și cazarea la cămin.

Cu privire la martora audiată în fața instanței de apel, respectiv O., a învederat faptul că la nivelul Tribunalului este cunoscută relația sa tensionată cu această martoră.

În continuare, a arătat că împreună cu alți trei colegi, a candidat pentru postul de președinte al Tribunalului, devenind președintele acestei instanțe la data de 1 ianuarie 2015.

Concluzionând, a susținut că la fond există trei volume cu înscrisuri care se repetă, precum și faptul că nu înțelege să invoce starea sa de sănătate, aceasta neprezentând relevanță, în situația în care instanța va aplica într-adevăr o pedeapsă.

Inculpatul M., în ultimul cuvânt, a precizat că nu înțelege motivul pentru care nu a fost încuviințată proba testimonială cu martorii propuși de acesta și, de ce au fost utili soluționării cauzei martorii propuși de Parchet.

A precizat că a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de spălare de bani în formă continuată.

În continuare, a susținut că respectivele sume de bani au fost dobândite prin propria sa muncă, întrucât executa fără forme legale și, fără a plăti taxe și impozite, lucrări de construcții.

De asemenea, a solicitat a se avea în vedere că el și inculpata M. sunt părinții unui copil care nu și-a terminat încă studiile universitare.

La interpelarea Înaltei Curți, a precizat că se consideră nevinovat.

Inculpatul C., în ultimul cuvânt, a precizat că regretă faptele săvârșite.

A solicitat a se avea în vedere că este primul conflict penal în care a fost implicat, precum și faptul că față de acesta nu au fost dispuse decât vreo 2-3 amenzi pentru depășiri de viteză.

A susținut că a conștientizat încă de la început implicațiile faptelor sale, făcând eforturi considerabile pentru acoperirea prejudiciului, arătând, totodată, că a contractat un credit în vederea acoperirii diferenței de bani pe care nu a mai recuperat-o de la inculpata M..

La interpelarea Înaltei Curți, a precizat că solicită stabilirea unei pedepse care să permită aplicarea dispozițiilor privind suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

A susținut că din toată activitatea depusă până în prezent, precum și din raportul de evaluare întocmit de Serviciul de Probațiune, rezultă că a avut un comportament ireproșabil anterior comiterii faptelor.

De asemenea, a învederat că este singurul întreținător al familiei, precum și faptul că și-a exercitat profesia cu respectarea prevederilor legale.

Concluzionând, a susținut că scopul pedepsei poate fi atins și prin aplicarea unei pedepse cu suspendare sub supraveghere.

ÎNALTA CURTE,

Asupra apelurilor de față,

În baza actelor și lucrărilor din dosar, constată următoarele :

Prin sentința penală nr.184 din 23 septembrie 2016 pronunțată în dosarul nr./54/2015, Curtea de Apel Craiova - Secția penală și pentru cauze cu minori, în temeiul art. 386 Cod proc. penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului C. prin rechizitoriul nr./P/2014 al DNA-ST Craiova, din infracțiunea prevăzută de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 7 alin 1 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 254 alin 1 și 2 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 5 Cod penal; din infracțiunea prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78 /2000 rap. la art. 257 alin 1 Cod penal din 1969; din infracțiunea prevăzută de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 29 alin 1 lit. a din Legea nr. 656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969 și art. 5 Cod penal.

I) În temeiul art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 7 alin 1 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 254 alin 1 și 2 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 396 alin 10 Cod pr. penală și art. 5 Cod penal, a condamnat pe **inculpatul C.**,, la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat, pe o durată de 3 ani, ce se va executa după executarea pedepsei principale.

În baza art. 71 C. pen. din 1969 a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c C. pen. din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat.

În temeiul art. 6 din Legea nr. 78 /2000 rap. la art. 257 alin 1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 396 alin 10 Cod pr. penală și art. 5 Cod penal, a condamnat pe inculpatul C. la pedeapsa de 3 ani închisoare.

A aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c C.pen. din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat.

În temeiul art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 29 alin 1 lit. a din Legea nr. 656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969, art. 396 alin 10 Cod pr. penală și art. 5 Cod penal, a condamnat pe inculpatul C. la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare.

A aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c C. pen. din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat

În temeiul art. 33-34 Cod penal din 1969, a contopit pedepsele aplicate **inculpatului C. în pedeapsa cea mai grea de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat, pe o durată de 3 ani.**

În baza art. 71 Cod penal anterior, a aplicat inculpatului C. pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit b și c Cod penal din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat.

În baza art. 88 Cod penal din 1969, a dedus din pedeapsa rezultantă de 3 ani și 6 luni închisoare aplicată prin prezenta sentință, durata reținerii și arestării preventive a inculpatului C., de la data de 21.03.2015 la data de 08.05.2015, inclusiv.

II. În temeiul art 7 lit b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p., a condamnat pe inculpata M., ..., la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare și 4 ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit.a, b și g Cod penal, a interzis inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p., a condamnat pe inculpata M. la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 66 alin. 1 lit.a, b și g Cod penal, a aplicat inculpatei M. pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat pe o perioadă de 4 ani.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit.a, b și g Cod penal, a interzis inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În temeiul art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p., a condamnat pe inculpata M. la pedeapsa de 3 ani închisoare.

În baza art. 66 alin. 1 lit.a, b și g Cod penal, a aplicat inculpatei M. pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat pe o perioadă de 4 ani.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, a interzis inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita funcția de magistrat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p., a condamnat pe inculpata M. la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În temeiul art. 38 alin.1, art.39 alin.1 lit.b Cod penal, art. 45 alin 2 Cod penal, a contopit pedepsele aplicate **inculpatei M.** în pedeapsa cea mai grea de 5 ani și 6 luni închisoare, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse aplicate, respectiv 2 ani și 6 luni închisoare, urmând ca inculpata să execute **pedeapsa rezultantă de 8 ani închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b și g Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita funcția de magistrat, pe o durată de 4 ani.

În baza art. 45 alin 3 și 5 Cod penal, a aplicat inculpatei M. pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art.66 alin.1 lit.a, b și g Cod penal (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita funcția de magistrat).

În baza art.72 Cod penal, a dedus din pedeapsa aplicată inculpatei M. durata reținerii și a arestării preventive de la 23.03.2015 până la 12.05.2015, precum și durata măsurii arestului la domiciliu de la 12.05.2015 până la 28.06.2015.

III. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p., a condamnat pe **inculpatul M.**, la pedeapsa **de 3 ani închisoare**.

În baza art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal, a aplicat inculpatului M. pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal, a interzis inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 72 Cod penal, a dedus din pedeapsa aplicată inculpatului M. durata reținerii și a arestării preventive de la 21.03.2015 până la 12.05.2015, precum și durata măsurii arestului la domiciliu de la 12.05.2015 până la 28.06.2015.

IV. În temeiul art. 399 alin 1 Cod pr. penală, a menținut măsura preventivă a controlului judiciar dispusă față de inculpații M., M. și C., prin încheierile de ședință din 26.06.2015 și 06.05.2015, pronunțate de Curtea de Apel Craiova.

În baza art. 289 alin 3 Cod penal și art 291 alin 2 Cod penal, a confiscat de la inculpata M. suma de 30.000 Euro, echivalent în lei la cursul de schimb BNR la data executării prezentei dispoziții.

În baza art. 33 alin 1 din Legea 656/2002 cu aplic. art. 112 alin 1 lit d Cod penal, a confiscat de la inculpații M. și M. imobilul teren extravilan-„.....” în suprafață de 1250 mp, situat în, aflat în proprietatea indiviză a celor doi inculpați.

A menținut până la concurența sumei de 30.000 Euro (echivalent în lei la cursul BNR la data executării dispoziției de confiscare) măsura asiguratorie a sechestrului instituită prin Ordonanța nrP/2014 din data de 29.04.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, asupra următoarelor bunuri, proprietatea inculpatei M. : - cota de 1/2 în indiviziune cu M. – soț, din imobil clădire (apartament) situat în

A menținut măsura asiguratorie a sechestrului instituită prin Ordonanța nrP/2014 din data de 29.04.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, în vederea confiscării, asupra următoarelor bunuri proprietatea inculpatei M., respectiv cota de 1/2, în indiviziune cu M. – soț, din imobil teren extravilan – „.....” în suprafață de 1250 mp., situat în raza teritorială a și asupra următoarelor bunuri proprietatea inculpatului M., respectiv, cota de 1, în indiviziune cu M. – soție, din imobil teren extravilan – „.....” în suprafață de 1250 mp., situat în raza teritorială a

A ridicat măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța nrP/2014 din data de 29.04.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, asupra bunurilor inculpatului C., respectiv cota de 1/2, în indiviziune cu C. – soție, din imobil situat în, compus din casa de locuit în suprafață construită de 188 mp. și construcții anexă în suprafață construită de 40 mp., imobil cu valoarea impozabilă de 412.886 lei și terenul intravilan în

suprafață de 2252 mp, și cota de 1, în indiviziune cu C. – soție, din imobil clădire (apartament) situat în, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

A ridicat măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța nr./P/2014 din data de 29.04.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova asupra imobilului teren intravilan în suprafață de 600 mp., situat în, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

A ridicat măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța nr./P/2014 din data de 29.04.2015 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova asupra cotei de 1/2 proprietatea inculpatului M. în indiviziune cu M. – soție, din imobil clădire (apartament) situat în, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

A respins cererea martorului A. de restituire de către inculpați a sumei de 100.000 Euro, ca neîntemeiată.

În temeiul art. 274 alin 1 Cod pr. penală, a obligat pe fiecare dintre inculpații M., M. și C. la plata către stat a câte 5.500 lei, cheltuieli judiciare, din care suma de 5000 lei aferentă urmăririi penale și suma de 500 lei aferentă judecării cauzei în primă instanță.

În temeiul art. 275 alin 6 Cod pr. penală, onorariile apărătorilor din oficiu ai celor trei inculpați au rămas în sarcina statului, respectiv câte 360 lei pentru fiecare dintre avocații M., G., N., V. și S..

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut că, la data de 05.05.2015, s-a înregistrat pe rolul Curții de Apel Craiova sub numărul/54/2015, **rechizitoriul nr..../P/2014 din data de 04 mai 2015 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție D.N.A. – Serviciul Teritorial Craiova**, prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

- M., luare de mită, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.; trafic de influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.; spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p. și fals în declarații în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p., infracțiuni săvârșite în concurs real, prev. de art. 38 alin. 1 C.p.;

- M., spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.;

- C., complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p., trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și complicitate la spălare de bani în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p., infracțiuni săvârșite în concurs real, prev. de art. 38 alin. 1 C.p. și

- B., trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. C.p., cu aplicarea art. 5 C.p.

Prin același rechizitoriu s-a dispus renunțarea la urmărire penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu

aplic. art. 5 C.p., față de inculpatul C. și clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare de mită, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 290 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și cumpărare de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 292 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p față de martorul denunțator A..

Totodată, a fost disjunsă cauza cu privire la denunțul formulat de A., urmând a se continua cercetările sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și luare de mită, prev. de art. 289 al.1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 și cu privire la săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție, prev. de art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.p. și complicitate la abuz în serviciu asimilată infracțiunilor de corupție, prev. de art. 13² din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.p., privind procedura de vânzare-cumpărare a imobilului situat în, care a făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2557/14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe inc. M. și M., iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S..

În actul de sesizare, s-a reținut că prin denunțul formulat de numitul A. la data de 24.06.2014, s-a sesizat faptul că avocatul C. din cadrul Baroului a acceptat, în schimbul unei sume de bani, să intervină pe lângă magistratul judecător M. de la Tribunalul, pentru ca aceasta să pronunțe o hotărâre judecătorească favorabilă numitului S., trimis în judecată de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial, în cursul anului 2012.

Fiind audiat, martorul A. a declarat că fratele său, A., zis „M.” deține înregistrări ale unor convorbiri pe care membrii ai familiei sale le-au avut cu avocatul C. și judecătorul M., în perioada în care A. era judecat în stare de arest preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor la Tribunalul

Denunțul a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial sub nr./P/2014 în data de 24.06.2014.

La data de 17.03.2015, numiții A., zis „M.” și fiul acestuia, A., zis „B.”, au formulat denunțuri, arătând că, în cursul anului 2011, A. a dat diverse sume de bani unor persoane pentru a se interveni la magistrați judecători din cadrul Secției Penale a Tribunalului în scopul înlocuirii măsurii arestării preventive cu o măsură privativă mai blândă în ceea ce îl privește pe A. și pentru a se pronunța pe fondul cauzei o hotărâre judecătorească favorabilă ambilor denunțatori.

Denunțurile au fost înregistrate la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova sub nr./P/2015 și/P/2015, fiind reunite sub numărul mai întâi înregistrat.

Prin ordonanța din 19.03.2015, s-a dispus reunirea dosarului penal nr./P/2015 la dosarul penal nr./P/2014, ambele dosare având ca obiect săvârșirea de infracțiuni de corupție de către magistratul judecător M., președintele Tribunalului și C., avocat în cadrul Baroului

S-a arătat în rechizitoriu, că efectuarea urmăririi penale și faza de judecată a dosarului penal înregistrat la Tribunalul sub nr./104/2011, privind pe inculpatul A. zis M. a fost intens mediatizată datorită notorietății inc. A., zis M.,

lider al unei grupări interlope care activa pe raza jud., acesta încercând în permanență, prin intermediul familiei și al altor persoane apropiate să influențeze actul de justiție prin coruperea persoanelor investite cu soluționarea cauzei, iar prin dosarul penal nr.P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de Combatere a corupției s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv a inc. B. și C., pentru săvârșirea infr. de trafic de influență, respectiv complicitate la trafic de influență, constând în faptul că, în perioada 20.02.2011 - 22.02.2012, inculpatul B., cu ajutorul inculpatului C., a primit suma de 250.000 de euro de la A., în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă magistrații investiți cu soluționarea cauzei referitoare la infracțiunea săvârșită de A., precum și a altor cereri incidente în respectiva cauză, în scopul de a obține o hotărâre favorabilă lui A., fie condamnarea la o pedeapsă mai mică, fie punerea în libertate a acestuia.

În paralel cu efectuarea acestor demersuri, martorul denunțator A. a acționat în mod similar, pentru coruperea judecătorilor din cadrul Tribunalului, investiți cu soluționarea cauzei pe fond pentru a obține cercetarea în stare de libertate a tatălui său și pentru dispunerea unei hotărâri favorabile cu privire la infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr.P/2011 din 14.04.2011 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, săvârșirea acestor infracțiuni de corupție și conexe lor, constituind obiectul prezentului dosar penal.

Prin ordonanța nr.P/2011 din 20.02.2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul s-a dispus măsura reținerii pentru o perioadă de 24 de ore față de inculpatul A., iar prin încheierea nr. 6/20.02.2011 a Tribunalului s-a luat față de A. măsura arestării preventive pentru o perioadă de 29 de zile până la data de 20.03.2011, măsură prelungită pe o perioadă de 30 de zile, până la data de 18.04.2011, inclusiv prin încheierea nr. 12/14.03.2011 a Tribunalului

Prin rechizitoriul nr.P/2011 din 14.04.2011 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel (ce preluase cauza spre soluționare) s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului A., pentru săvârșirea infracțiunilor de tentativă de omor calificat, ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice, instigare la mărturie mincinoasă neurmă de executare și portul cuțitului fără drept, în locuri și împrejurări în care s-ar putea primejdui viața ori integritatea corporală a persoanelor și, în stare de libertate, a inculpatului A., pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la tentativă de omor calificat, ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice și portul cuțitului fără drept, în locuri și împrejurări în care s-ar putea primejdui viața ori integritatea corporală a persoanelor și a inculpatei A., pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la mărturie mincinoasă neurmă de executare și încercarea de a determina mărturia mincinoasă.

Dosarul a fost înregistrat la Tribunalul sub nr./104/2011, fiind repartizat aleatoriu, spre soluționare, magistratului judecător O..

Prin încheierea din 15.04.2011, instanța de judecată a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive, constatând că temeiurile ce au justificat luarea măsurii impun în continuare privarea de libertate a inculpatului A., iar prin încheierile din 26.04.2011, 20.05.2011, 14.06.2011, 12.07.2011, 19.07.2011, 08.08.2011 și 23.08.2011, judecătorii Tribunalului au respins

cererile de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara formulate de A..

În cursul lunii august 2011, martorul denunțator A. l-a contactat pe inculpatul C., solicitând acestuia să intervină pe lângă magistratul judecător M. pentru ca aceasta să asigure punerea în libertate a tatălui său și o soluție favorabilă tuturor inculpaților pe fondul cauzei, A. și avocatul C. cunoscându-se de mult timp, cel din urmă asigurând asistență juridică membrilor familiei A. în mai multe cauze, preponderent civile, în care aceștia avuseseră interese, iar pe parcursul derulării acestei relații, A. aflase că avocatul C. este nașul de cununie al judecătorului M..

În schimbul intervenției, martorul A. a promis să remită orice sumă de bani ar fi fost solicitată de judecător.

Inculpatul C. a transmis inculpatei M. solicitarea martorului și oferta lansată de acesta, inculpata acceptând să se implice în sensul celor solicitate, în schimbul sumei de 200.000 euro.

Cei doi inculpați au convenit ca, după pronunțarea pe fond a unei hotărâri favorabile martorului A. și celorlalți membrii ai familiei sale, C. să primească de la M. 10% din valoarea sumei ce urma a fi remisă de A., inculpata afirmând că nu se va atinge de bani până la momentul respectiv.

Banii preținși au fost primiți de inculpatul C. de la martorul A., în prezența mamei acestuia, martora A. și fiului avocatului, inculpatul C., în două tranșe:

- 150.000 euro înaintea termenului de judecată din data de 31.08.2011, când s-a dispus, pentru prima oară, de la momentul sesizării instanței prin rechizitoriu, înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea (judecător O.);

- 50.000 euro în data de 20.09.2011, când inculpata M. a amânat intenționat pronunțarea asupra cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive pentru data de 22.09.2011 când a admis cererea inc. A., înlocuind arestul preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea.

După fiecare dintre cele două întâlniri, prima având loc la intrarea în municipiul Slatina dinspre Craiova, în apropierea podului peste râul Olt, iar cea de-a doua într-un spațiu comercial aparținând S.C. M. S.R.L. (al cărei angajat era inculpatul C.), situat în ..., inculpatul C. s-a deplasat la locuința inculpatei M., punând la dispoziția acesteia sumele de bani primite de la A..

La întâlnirile când au fost date aceste sume de bani, precum și la cele ulterioare, când numitul A. a solicitat restituirea sumei de 200.000 de euro, a participat și inculpatul C., fiul avocatului C., care a cunoscut toate detaliile pretinderii și primirii sumei de bani, acesta primind efectiv, în jurul datei de 20.09.2011, suma de 50.000 de euro de la martorul denunțator A., care urma să fie remisă inculpatei M. și confirmând susținerile celui alt inculpat, C. de posibilitatea acesteia de a influența judecătorul C., investit cu soluționarea dosarului penal pentru dispunerea unor măsuri favorabile inc. A..

După ce a primit integral suma de bani pretinsă, la data de 22.09.2011, inculpata M. a admis cererea formulată de A. și a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea de domiciliu, cu motivarea că pericolul social pentru ordinea publică în cazul lăsării în

libertate a inculpatului nu mai era actual cu acela al posibilității de influențare a părții vătămate sau a martorilor acuzării și că durata detenției provizorii atinsese un termen apreciabil (vol. VI, filele 41-44).

Desemnarea inculpatei M. ca președinte al completului investit cu soluționarea cauzei s-a realizat prin procesul-verbal nr. 260 din 19.09.2011, în care s-a consemnat înlocuirea judecătorului O., aflată în concediu de odihnă, cu M. (al treilea judecător pe lista de permanență) urmare a faptului că primii doi judecători de pe lista de permanență soluționaseră incidente ce îi făceau incompatibili a judeca cauza pe fond (vol. VI, fila 101), termenul de judecată din 20.09.2011 fiind și primul termen din dosar la care completul de fond rămăsese fără titular urmare a plecării judecătorului O., inițial în concediu de odihnă și, în continuare, în concediu de maternitate.

Se susține în rechizitoriu că situația acestui judecător, ca și situația, în general, a Secției Penale a Tribunalului care, prin plecarea martorei O. în concediu de maternitate urma să-și desfășoare activitatea cu doar patru judecători, dintre care doi aflați în incompatibilitate raportat la cauza în care era judecat A., erau bine cunoscute inculpatei M. fiind imposibil ca până la desemnarea unui alt titular completului de fond PF 8-a, cauza să nu ajungă a-i fi repartizată spre soluționare măcar pentru un termen, iar din poziția de președinte al Secției Penale, pe care urma să o ocupe cu delegare pe perioada maternității în care se afla colega sa, să nu poată impune pe acest complet un judecător pe care să-l poată controla.

Soluția dispusă de inculpata M. prin încheierea din 22.09.2011 a fost desființată de Curtea de Apel, care, prin decizia penală nr. 1495 din 27.09.2011 a admis recursul Parchetului de pe lângă Tribunalul, a casat încheierea și, pe fond, a respins cererea de înlocuire a arestului preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea de domiciliu (vol. VI, filele 93-100).

Se mai arată în rechizitoriu că în perioada următoare, inculpata M. s-a preocupat pentru a asigura repartizarea judecătorului C. de la Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a Tribunalului la Secția Penală a aceleiași instanțe, cunoscând faptul că acest judecător nu mai soluționase dosare penale de foarte mulți ani, mai precis din perioada în care era judecător de judecătorie și nu soluționase niciodată dosare penale de competența tribunalului.

Solicitarea inculpatei M. a fost agreată de Colegiul de Conducere al Tribunalului, care, prin Hotărârea nr. 13/10.11.2011 a hotărât repartizarea judecătorului C. în cadrul secției Penale începând cu data de 14.11.2011 și participarea acesteia la ședințele de judecată potrivit programării completelor existente în anexă, care constituie parte integrantă din hotărâre.

În anexa menționată, judecătorul C. a fost menționată ca titular al completului de fond PF 8-a, a prezidat până la plecarea în concediu de judecătorești O. (vol. VI, filele 921- 922).

Prin aceeași hotărâre s-a decis că judecătorul C. va continua să soluționeze și cererile cu care fusese investită în completul de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Prin procesul-verbal nr. 339 din 15.11.2011, întocmit de inculpata M., în calitate de președinte al Secției Penale a Tribunalului, s-a procedat la

constituirea completului PF 8-a pentru judecarea dosarului de fond nr./104/2011, cu termen de judecată la 16.11.2011, prin includerea judecătorului C., invocându-se hotărârea colegiului de conducere (vol. VI, fila 90).

Desemnarea acestui judecător pentru judecarea dosarului său, a trezit nemulțumirea inculpatului A., care, prin apărătorul ales, avocat M. a formulat, la data de 22.11.2011, o cerere de recuzare a judecătorului C., invocând faptul că includerea acesteia în completul ce judeca dosarul său nu fusese dispusă de colegiul de conducere al instanței și solicitând expres rămânerea în complet a judecătorului M..

Prin încheierea nr. 48/21.11.2011, judecătorul B. a dispus respingerea cererii de recuzare (vol. VI, filele 49-50).

Începând cu data de 05.12.2011, judecătorul C. a admis toate cererile de înlocuire a măsurii arestării preventive formulate de martorul denunțator A. până la data de 07.02.2012, când a luat dosarul în pronunțare (vol. VI, filele 51-75).

Încheierile din datele de 05.12.2011, 20.11.2011, 07.01.2012 și 31.01.2012, pronunțate de C. au fost desființate de Curtea de Apel ..., care, de fiecare dată, a admis recursul parchetului, a casat încheierile și, pe fond, a respins cererile lui A..

Fiind audiată, martora C. a declarat că, până la momentul luării în pronunțare a cauzei, nu avusese timp să studieze în profunzime actele dosarului, îndeosebi cele din dosarul de urmărire penală, întrucât volumul de muncă (dosarele completului de conflicte de muncă, rămase de soluționat și cele ale completului de cauze penale al cărui titular devenise) făcuse imposibilă cunoașterea în detaliu a fiecărei cauze noi cu care fusese investită.

A declarat că soluțiile dispuse au fost rezultatul lipsei de experiență în materie penală și discuțiilor pe care le-a avut cu inculpata M., care opina pentru cercetarea lui A. în stare de libertate și pronunțării față de toți inculpații din cauză a unor hotărâri de condamnare cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei.

Se susține în rechizitoriu că, inc. M. a fost în permanență interesată de judecarea acestui dosar, de situația inc. A. și implicit de soluția care urma să fie pronunțată pe fondul cauzei este confirmat și de declarația martorei O. care a precizat că inculpata a sugerat, în repetate rânduri, acesteia, cât și judecătoarei C. (care a preluat judecata pe fond a cauzei) să dispună cercetarea lui A. în stare de libertate prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi localitatea, precum și condamnarea la o pedeapsă neprivativă de libertate, susținând în permanență că nu există probe care să confirme vinovăția inculpatului.

După primirea sumei de 200.000 euro, la trei luni de la pronunțarea încheierii din data de 22.09.2011 și după ce constatase că martora C. achiesea la soluțiile sugerate, respectiv, în intervalul 14-22.12.2011, inculpata M. și soțul acesteia, inculpatul M. au achiziționat trei suprafețe de teren, două dintre aceste achiziții nefiind menționate în declarațiile de avere ale magistratului, aferente anilor 2012,2013,2014 și 2015.

Se mai reține în rechizitoriu că la data de 14.12.2011 inculpații M. și M. au achiziționat la prețul de 9.300 de euro un teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în ..., conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.

2557/14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe soții M., iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S., achiziția fiind consemnată în declarația de avere a magistratului.

Terenul în cauză a fost trecut de către Consiliul Local Slatina în inventarul bunurilor ce aparțin domeniului privat al municipiului Slatina prin Hotărârea Consiliului Local (C.L.) Slatina nr. 170 din 26.07.2011.

Prin hotărârea nr. 209 din 14.09.2011, C.L. Slatina a aprobat vânzarea prin licitație publică a terenului în vederea realizării unei investiții cu respectarea reglementărilor stabilite prin planurile urbanistice, fiind însușit raportul de evaluare întocmit de expertul B., conform căruia, suprafața a fost evaluată la 15,19 euro/mp, respectiv 9.117 euro (38.502 lei, în baza cursului de schimb B.N.R. din data evaluării-25.07.2011-.

Pentru a putea justifica suma de 10.000 euro ce reprezintă prețul subevaluat al terenului, de care dispunea, dar care provenea din fapte de corupție, fiind primită de la A. pentru a dispune punerea în libertate a tatălui său și a le asigura pedepse neprivative de libertate, inculpata M. și soțul acesteia, au convenit cu inculpatul C. ca acesta să-l determine pe cumnatul său, V., să încheie un contract fictiv de împrumut cu soții M..

Pentru ca martorul V. să accepte încheierea unui astfel de act, inculpatul C. i-a comunicat că banii fuseseră deja dați cu împrumut de către el soților M., împrumutul nefiind agreat de soția avocatului și date fiind ocupațiile părților, respectiv judecător și avocat, era de preferat ca actul de împrumut să nu se încheie între ei.

În aceste condiții, martorul V. a acceptat să încheie la data de 12.12.2011 contractul fictiv de împrumut sub semnătură privată, în care se menționa că martorul acordă un împrumut de 10.000 euro soților M. și M., înscris semnat în calitate de împrumutați de ambii soți (vol. VI fila 178).

Împrumutul fictiv a fost consemnat de inculpata M. în declarațiile de avere completate de inculpată în datele de 28.05.2012 (vol. VI filele 11-13), 11.06.2013 (vol. VI filele 8-10) și 10.06.2014 (vol. VI filele 5-7), deși potrivit probelor administrate în cauză acesta nu a reprezentat niciodată o datorie reală și oricum, aceasta fusese "achitată" ca urmare a unei alte tranzacții fictive, respectiv transmiterea proprietății asupra imobilului din către martorul V. prin contr. de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei deși se stingea un pretins debit de 10.000 de euro.

La data de 21.12.2011, inc. M. și M. au achiziționat un imobil, compus din teren în suprafață de 703 m.p. și construcție de 29 m.p. pe același amplasament, situat în localitatea de la martora D., care le-a fost prezentată soților M. de către inculpatul C., care cunoștea intenția martorei de a vinde imobilul și în urma mai multor negocieri avute cu privire la prețul vânzării, acesta a fost stabilit la suma de 55.000 lei.

Cu privire la această achiziție se arată în rechizitoriu că M., M. și C. s-au deplasat împreună cu martora D. pentru a vedea în realitate terenul și construcția situate în această localitate, fiind astfel exclus ca inculpata M. să nu cunoască detalii despre această achiziție și natura actului juridic, existând negocieri purtate între părți cu privire la preț.

Pentru a evita menționarea inculpatei M. și a sumei de bani reprezentând prețul imobilului în actul de vânzare-cumpărare, inculpații M., M. și C. au determinat-o pe proprietară să accepte încheierea unui act de donație, martorei D. fiindu-i comunicat că astfel soții M. urmează să achite sume mai mici de bani cu titlu de impozit pe tranzacție și taxe notariale.

Actul de donație prin care M. dobânda proprietatea imobilului din a fost autentificat sub nr. 1668 din 21.12.2011 al BNP I. din (vol. II, filele 387-388).

În schimbul imobilului, martora D. a primit de la inculpații M. și M. suma de 55.000 lei.

La data de 20.12.2012, banii au fost depuși de D. la B....., în conturi de depozit, astfel cum rezultă din convențiile de depozit la termen (pentru persoane fizice) nr.1 din 20.12.2011, ce atestă depunerea de către martoră a sumei de 25.000 lei în contul nr..... și 25.000 lei în contul nr., înscrisuri depuse la dosarul cauzei de martora D. (vol. II, filele 209-212).

La data de 21.12.2012, martora D. a deschis la G.... patru conturi de depozit, în care a depus suma totală de 10.000 euro, aspect ce rezultă din adresa nr.122686/17.04.2015 a G...., comunicată Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, în baza mandatului de interceptare tehnică nr.10/31.03.2015, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova în dosarul nr...../54/2015/ (vol. IV filele 365-369).

Fiind audiată, martora D. a declarat că vânzarea simulată într-un act de donație a fost făcută la solicitarea soților M., că în schimbul imobilului martora a primit prețul convenit de 55.000 lei de la aceștia și că banii astfel obținuți au fost depuși de martoră la B..... (vol. II filele 205-208).

Cu privire la cele patru conturi de depozit, martora a declarat că banii depuși în aceste conturi nu provin din vânzarea imobilului din, ci reprezintă economii personale, pe care le deținea de câțiva ani, în locuința sa, iar când a luat decizia depunerii la instituții bancare a banilor primiți de la soții M., a hotărât să constituie depozite și pentru sumele de bani, în euro, pe care le deținea la domiciliu. (vol.II, filele 215-217)

Inculpata M. nu a menționat proprietatea asupra imobilului din în declarația de avere completată personal la data de 28.05.2012 și înregistrată la Tribunalul sub nr.3/06.06.2012 (când încă deținea imobilul în proprietate) și nici în declarația de avere completată de inculpată la data de 11.06.2013 și depusă la sediul instituției sub nr.14/14.06.2013, unde imobilul trebuia menționat la Capitolul III „ Bunuri mobile, a căror valoare depășește 3000 euro fiecare și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni”.

Omisiunea declarării imobilului în cuprinsul declarațiilor de avere a fost evident intenționată, avându-se în vedere demersurile anterioare făcute pentru a evita menționarea persoanei sale în actul de cumpărare a imobilului și a prețului plătit pentru acesta, pe care nu îl putea justifica, banii provenind din acte de corupție.

La data de 22.12.2011, inculpatul M. a achiziționat de la martora I. un imobil - teren situat în, în suprafață de 1.250 mp, astfel cum rezultă din contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.5755 din 22.12.2011 la BNP E. din municipiul București (vol. filele).

Prețul menționat în cuprinsul înscrisului autentic a fost de 10.000 lei.

Fiind audiată, martora I. a declarat că nu-și amintește prețul real cu care a vândut imobilul, dar fără îndoială prețul a fost mult mai mare (vol.II filele 256-260), prețul real neputând fi stabilit nici prin audierea soțului acesteia, martorul I., nici în urma relațiilor primite de la agentul imobiliar C., indicat de vânzătoare ca fiind persoana mandatată de ea pentru a se ocupa de dezmembrarea terenului în suprafața de 5.000 m.p. dobândit de ea prin cumpărare în anul 2004, partajarea, obținerea de PUZ și alte acte necesare vânzării terenurilor rezultate din dezmembrare.

Agentul imobiliar P. a pus la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova documentele pe care le deține cu privire la intermedierea unor vânzări sau altfel de activități vizând terenurile deținute de I. pe raza localității, pentru comparație, acesta afirmând că vânzarea terenului către M. nu s-a realizat prin intermediul său (vol. II, filele 287-377).

Se arată în rechizitoriu că din examinarea înscrisurilor prezentate a rezultat că la data de 31.08.2011, I. a vândut suprafața învecinată celei ajunsă în proprietatea soților M., identică cu aceasta, cu suma de 16.000 euro (vol. II, filele 268-270).

De asemenea, din examinarea anunțurilor privind ofertele de vânzare a terenurilor din, din anul 2011, a rezultat că suprafața de 1250 m.p. în tarlăua respectivă se oferea spre vânzare la prețul de 18.000 euro (vol. II, filele 278-279).

Deținerea terenului în suprafață de 1250 m.p. din, nu este trecut de inculpata M. în declarațiile de avere pe care le-a completat la datele de 28.05.2012, 11.06.2013, 10.06.2014 și 28.01.2015 (vol. VI, filele 2-13).

Fiind audiat, inculpatul M. a declarat că a achiziționat terenul din fără să îi comunice achiziția soției sale, dorind să îi facă o surpriză.

Se consideră în rechizitoriu că în condițiile în care de la momentul achiziției până în prezent au trecut mai mult de 4 ani, iar inculpatul susține că factorul surpriză subzistă și în prezent, fără a prezenta vreun argument care să-i justifice un astfel de gest, știind că soția sa are obligația declarării averii pe care o deține împreună cu familia, afirmațiile inculpatului sunt neveridice (vol. II, filele 142-149).

Inculpata M. a refuzat să facă declarații privind imobilul din

În declarația din 29.04.2015, inculpata M. și-a reconsiderat poziția și a afirmat că nu cunoștea faptul că soțul său achiziționase acest teren (vol. II, filele 125-131).

Se mai reține în rechizitoriu că susținerile inculpatului M. sunt neadevărate, ceea ce rezultă și din faptul că, fără știința soției sale și în absența banilor primiți de la A. prin intermediul inculpatului C., M. nu ar fi avut resurse financiare necesare achiziționării din venituri proprii a acestui imobil, inculpatul nefiind angajat și nici identificat ca desfășurând activități producătoare de venituri licite.

La data de 08.02.2012, martora C. a luat în pronunțare dosarul nr./104/2011 al Tribunalului, amânând pronunțarea pentru termenul din 22.02.2012.

Prin sentința penală nr. 29/22.02.2012, judecătorul a dispus condamnarea inculpaților A. și A. la pedeapsa rezultantă de 7,6 ani închisoare și pe A. la 3 luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (vol. VI, filele 76-89).

Cuquantumul pedepselor l-a nemulțumit pe martorul A., care l-a contactat pe inculpatul C., solicitându-i să se întâlnească.

Pentru că acesta nu s-a putut prezenta la întâlnire, fiind plecat din localitate, A. l-a convocat la întâlnire pe fiul avocatului, inculpatul C..

Cu acest prilej, A. i-a cerut lui C. să-i comunice tatălui său să facă demersuri pentru a-i restitui banii dați spre a influența soluțiile judecătorilor investiți cu soluționarea dosarului nr./104/2011.

A precizat, în mod repetat, suma de 310.000 euro, pe care o cerea a-i fi înapoiată de C., iar la finalul discuției i-a comunicat că înregistrase întâlnirile anterioare cu avocatul și fiul său, cei doi fiind filmați în timp ce primeau bani de la A..

Fiind audiat, martorul A. a declarat că, înainte de a-i fi remis lui C., în două tranșe, suma de 200.000 euro spre a-și folosi influența reală pe care o avea asupra judecătorului M., i-a mai dat 110.000 euro avocatului în seara zilei în care a fost reținut A. pentru ca C. să intervină pe lângă procurorul I. ca acesta să nu dispună măsura reținerii.

Inculpatul C. a negat primirea sumei de 110.000 euro, iar fostul procuror I. a declarat că, nici avocatul C., nici alte persoane nu l-au contactat în scopul oferirii de bani ori alte foloase pe parcursul efectuării urmăririi penale în cauză (vol. II, filele 249-255).

Nu au fost identificate alte mijloace de probă care să poată fi administrate spre a proba primirea de către C. și a altor sume de bani, cu excepția sumei de 200.000 euro de la A..

După formularea denunțului în prezenta cauză, martorul A. a pus la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova, atât înregistrarea convorbirii ambientale pe care a avut-o cu C. în data de 22.02.2011, cât și a altor înregistrări pe care le-a efectuat în perioada în care făcea demersuri spre a obține, în schimbul unor mari sume de bani, judecarea în stare de libertate a tatălui său și pronunțarea unei hotărâri judecătorești favorabile, cu avocatul C. și cu fiul acestuia, fiind redată în rechizitoriu pasaje considerate ca relevante din convorbirea care a avut loc în intervalul 20-22.09.2011, pentru care magistratul judecător M. amânase pronunțarea asupra cererii formulate de A., de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara, convorbire ce ar confirma primirea de către inc. C. a sumei de 50.000 de euro de la martorul denunțator A., pe care a remis-o inculpatei M., aceasta dispunând la termenul din data de 22.09.2011, admiterea cererii formulate de inc. A. și înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea. (vol.II, filele 54-67)

Au mai fost redată în rechizitoriu pasaje din discuția din perioada 14-20.11.2011, în care se arată că inculpatul C. recunoaște primirea sumei de 200.000 euro de la A. și afirmă faptul că el a remis banii judecătorului M., susținând că aceasta a împărțit banii cu judecătorul C., (care judeca pe fond cauza) și care refuza restituirea banilor către martorul denunțator.

Se mai arată în rechizitoriu faptul că din această convorbire se confirmă faptul că inculpatul C. primise de la martorul denunțator A. suma de 200.000 de euro în două tranșe, pentru a interveni pe lângă inculpata M. care să dispună cercetarea lui A. în libertate/pronunțarea unei hotărâri favorabile pe fondul cauzei, precum și să intervină pe lângă judecătorul C. pentru a-l favoriza în același sens pe susnumit. Totodată, rezultă că membrii fam. A. apreciază că suma de 200.000 de euro plătită inc. M. prin intermediul inc. C. nu a fost „răsplătită” conform înțelegerii, solicitând restituirea măcar a sumei de 100.000 de euro și insistând în continuare ca susnumita să o preseze pe colega sa în vederea pronunțării unei hotărâri favorabile în dosarul penal înregistrat la Tribunalul sub nr./104/2011. (vol.II, filele 68-81).

Mai sunt redată în rechizitoriu pasaje considerate ca relevante din înregistrarea convorbirii din 22.02.2012, în care inculpatul C. i-ar reproșa martorului denunțator A. că solicită restituirea banilor remiși pe durata judecării dosarului la Tribunalul, încercând să-l determine să înțeleagă că judecătorii își îndeplineseră promisiunile în schimbul cărora primiseră banii, admitând cererile de înlocuire a măsurii arestării preventive cu o măsură mai blândă și aplicând pedepse mici raportat la gravitatea infracțiunilor deduse judecății.

Se arată în continuare în rechizitoriu că în perioada ce a urmat pronunțării hotărârii, martorii A., A. și A. au avut mai multe întâlniri cu inculpatul C., solicitând restituirea sumei de 200.000 euro remisă în împrejurările descrise în cuprinsul rechizitoriului, iar martorul A. a pus la dispoziția inculpatului un stick conținând înregistrările convorbirilor redată anterior, precizând avocatului că, în situația în care nu i se vor restitui banii, va sesiza Direcția Națională Anticorupție.

Pentru a da curs solicitării martorilor A. de restituire a sumei de 200.000 euro, inculpatul C. a cerut banii de la inculpata M..

Aceasta i-a pus la dispoziție suma de 30.000 euro pe care o mai avea disponibilă, bani pe care C. i-a restituit martorului A..

În același scop, inc. M. și M. au hotărât să transfere proprietatea imobilului din, solicitând expres inculpatului C. ca transferul proprietății să nu se realizeze direct, ci să interpună o persoană apropiată avocatului, de încredere, în actele translativ de proprietate.

Având în vedere contractul fictiv de împrumut încheiat între cumnatul avocatului, V. și soții M. și M. pentru suma de 10.000 euro, C., M. și M. au luat hotărârea ca cel din urmă să vândă imobilul către V., motivând imposibilitatea restituirii împrumutului, iar acesta să-l vândă concubinei lui A., martora M..

În acest sens, inculpatul C. l-a determinat pe martorul V. să accepte să primească proprietatea imobilului din, martorul cunoscând că soții M. nu își pot onora datoria pe care o avea la C. și cedarea proprietății se realizează în contul datoriei.

Ca măsură de precauție suplimentară, spre a nu se putea stabili vreo legătură directă între soții M. și familia A., inculpatul M. l-a împuternicit pe inculpatul C. prin procura autenticată sub nr. 1196/10.08.2011 la BNP D. din să încheie în numele său actul autentic privind vânzarea-cumpărare a imobilului.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 la BNP D., inculpatul M., prin mandatar C., a vândut fictiv imobilul din către martorul V., prețul declarat fiind de 8.000 lei, imobilul fiind în realitate evaluat de către cei 3 inculpați și membrii fam. A. la suma de 30.000 de euro. (vol. IV, filele 176-177).

Pentru a se asigura că martorul V. nu va invoca vreo pretenție bănească sau de orice natură pentru diferența sumelor înscrise în actul de împrumut și, respectiv, în actul de vânzare-cumpărare, la data întocmirii fictive a actului translativ de proprietate, 17.08.2012, în fața notarului public, martorul a semnat înscrisul denumit „Declarație”, autentificat sub nr. 1257, prin care se atesta că nu mai are nicio pretenție față de soții M. (vol. IV, fila 175).

Totodată, pentru a crea reprezentarea că martorul V. cumpărase imobilul pentru sine, intenționând să-l stăpânească ca un bun proprietar, inculpatul M. s-a deplasat împreună cu V. la sediul Primăriei pentru ca martorul să solicite deschiderea poziției de rol fiscal pe numele său și la sediul regiei de electricitate din municipiul Râmnicu Vâlcea pentru deschiderea partidei pe numele noului proprietar.

În aceste demersuri, inculpatul C. l-a angrenat și pe martorul B., pe care, la solicitarea avocatului, martorul V. l-a împuternicit prin procura autentificată sub nr. 990/19.09.2012 să-l reprezinte față de orice persoane fizice sau juridice, instituții de stat sau particulare, instanțe judecătorești și oriunde trebuința o va cere, în legătură cu imobilul din (vol. IV, fila 206).

La aproximativ o lună de la perfectarea tranzacției menționate, imobilul din a fost vândut de soții V. și V. către martora M., concubina martorului A., prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1011/21.09.2012 la BNP C. din, valoarea declarată a tranzacției fiind de 8.000 lei (vol. II, filele 401-403).

Se susține în rechizitoriu că aceste contracte sunt deghizate, martorii V. și V. fiind persoane interpușe între inculpatul M. și membrii familiei A. pentru a nu se putea stabili vreo legătură directă între aceste persoane, în contextul efectuării de demersuri pentru restituirea sumei de 200.000 de euro, care reprezintă obiectul infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, săvârșite de inc. M. și C..

Pentru a putea restitui diferența de 40.000 euro până la concurența sumei de 100.000 euro solicitată de martorul A. a-i fi restituită din totalul celor 200.000 euro remiși, inculpatul C. a convins-o pe fiica sa, C. să contracteze un credit în valoare de 40.000 euro, banii provenind din credit fiind virăți în data de 23.04.2012 în contul nr. deschis pe numele inculpatului C. la G...., de unde au fost retrași de inculpat în numerar în aceeași zi, astfel cum rezultă din extrasul contului comunicat de G...., în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 10/31.03.2015, emis de Curtea de Apel (vol. IV, fila 364) și restituiri martorului A. împreună cu suma de 30.000 euro, pusă la dispoziție inculpatului C. în același scop de inculpata M..

Cu prilejul percheziției domiciliare efectuate la locuința inculpatului C., în baza mandatului nr. 8/20.03.2015 al Curții de Apel Craiova, într-o carte aflată în bibliotecă s-a găsit un înscris olograf sub semnătură privată, semnat de A., A. și ca martor a fost menționată A. (vol. VI, fila 204).

În cuprinsul înscrisului datat 02.05.2012, se consemna că A. și A. declară că nu i-au dat inculpatului C. sume de bani pentru a interveni în favoarea lui A. ca acesta să obțină o pedeapsă mai mică și să fie eliberat.

Se consemna și faptul că înregistrarea convorbirilor avute cu C. a fost făcută pentru a o liniști pe A., care amenința că se va sinucide dacă A. rămâne în stare de arest preventiv, iar cu privire la acest înscris, martorii A. și A. au declarat că a fost întocmit la solicitarea inculpatului C., care a condiționat restituirea sumei de 70.000 euro de întocmirea acestui act, conținutul acestuia fiind, de asemenea, impus de inculpat (vol. II, filele 165-186; 201-204).

C. a confirmat susținerile martorilor, inculpatul precizând, în plus, că acceptarea semnării înscrisului de către membrii familie A. echivala cu recunoașterea restituirii sumei de 200.000 euro, în bani și proprietăți imobiliare.

Susținerea inculpatului că acest înscris probează inclusiv restituirea în întregime a sumei de 200.000 euro nu poate fi primită, din conținutul înscrisului nerezultând renunțarea la pretenții a martorului A., iar transferul proprietății asupra imobilului din, realizându-se mai târziu, în cursul lunii septembrie 2012.

Cu prilejul percheziției efectuată la biroul de avocatură deținut de C. în, în baza mandatului de percheziție nr. 10/20.03.2015, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova, au fost descoperite, în copie, multe înscrisuri reprezentând acte procedurale efectuate în cursul urmăririi penale și judecării dosarului ce a avut ca obiect infracțiunea de tentativă de omor săvârșită de A., deși C. nu a asigurat asistență juridică acestui inculpat pe parcursul judecării, iar la urmărirea penală a fost prezent doar la momentul dispunerii reținerii pentru 24 de ore a inculpatului A., ceea ce dovedește interesul și implicarea sa efectivă, excedând cadrului profesional, cu privire la această cauză (vol. VI, filele 209-476).

La percheziția domiciliară efectuată la locuința inculpaților M. și M., în baza mandatului de percheziție nr. 5/20.03.2015, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova, percheziția primind avizul Secției pentru Judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr./20.03.2015, au fost descoperite, în original, următoarele: înscrisul sub semnătură privată denumit „chitanță” din 12.12.2011 privind „împrumutul” în sumă de 10.000 euro de la martorul V., contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 la BNP D. privind vânzarea imobilului din către V., declarația autentificată sub nr. 1257/17.08.2012, prin care V. arăta că nu mai are nicio pretenție față de soții M., precum și toate înscrisurile ce privesc achiziția terenului în suprafață de 600 m.p. de la Primăria Slatina (vol. IV, filele 170-178).

Se arată în rechizitoriu că prin declarația din 17.08.2012, martorul V. declara că i s-a restituit împrumutul în sumă de 100.000 euro, inculpata M. a continuat să înscrie împrumutul și în declarațiile de avere din anii 2013 și 2014, acoperind astfel întreaga perioadă de trei ani înscrisă în chitanța de împrumut ca termen de rambursare a acestuia pentru a evita, de fapt, consemnarea în declarațiile de avere a vânzării imobilului din

Deși la locuința inculpatei nu s-a găsit actul autentic privind vânzarea-cumpărarea terenului din, este exclus ca aceasta să nu fi avut cunoștință de

achiziționarea de către soțul său a acestui imobil, având în vedere împrejurările arătate anterior, respectiv absența veniturilor personale ale inculpatului M. și cunoașterea de către acesta a obligației declarării averii instituită prin lege în sarcina soției sale.

Se reține în rechizitoriu că motivul ascunderii achiziției invocat de M. este cel puțin fantezist, elementul „surpriză” la care inculpatul se referă neputând subzista un timp atât de îndelungat.

Și dacă ar fi achiziționat terenul la prețul declarat în fața notarului public, ceea ce este exclus date fiind valorile celorlalte terenuri vândute de martora I. în aceeași perioadă și declarația acesteia, M. nu ar fi putut dispune de suma respectivă din venituri proprii, de care soția sa să nu fi avut cunoștință.

Aceasta și în condițiile în care, în cursul anului 2011, fiica soților M. locuia în București, se afla în întreținerea părinților, primind lunar sume consistente de bani de la aceștia.

Se susține în rechizitoriu că în perioada 21.12.2011-06.12.2012, inculpații M. și M., direct sau prin intermediari, au depus în contul nr. deschis la B.... pe numele fiicei lor, M., mai multe sume de bani și sunt indicate în rechizitoriu mai multe depuneri în contul bancar al numitei M., din această perioadă., care au fost făcute de numiții P., C. și D., angajați ca și conducători auto în cadrul Tribunalului, din dispoziția inculpatei M., banii provenind de la aceasta.

Se concluzionează în rechizitoriu că raportat la veniturile anuale ale inculpatei M. înscrise în declarațiile de avere, devine evident că aceasta și soțul ei nu ar fi putut achiziționa în luna decembrie 2011 cele trei imobile din venituri obținute în mod legal, fără îndoială, banii folosiți provenind de la A., remiși inculpatei M. prin intermediul inculpatului C., astfel cum declară acesta și astfel cum rezultă din acțiunile inculpaților M. și M. de a ascunde proveniența banilor și proprietatea imobilelor, încheind acte autentice ori sub semnătură privată fictive.

S-a reținut în actul de sesizare a instanței, faptul că inculpata M. – judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și actual președinte al acestei instanțe (suspendat din aceste funcții ca urmare a Hotărârii Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 25 martie 2015), în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit prin intermediul inc. C. – avocat în cadrul Baroului (nașul său de cununie) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A. pentru ca în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecatori din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, să asigure cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea), precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011 la Tribunalul, având ca obiect săvârșirea mai multor infracțiuni, printre care și infracțiunea de tentativă de omor de către inculpații A. – zis M. (judecat în stare de arest preventiv), A. – zis B. (judecat în libertate) și A. (judecată în libertate) în dauna părții vătămate A., faptele sale întrunind elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de

influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

În concret, s-a arătat în rechizitoriu, că după ce a primit suma de 150.000 de euro înaintea termenului de judecată din data de 31.08.2011, la termenul din data de 20.09.2015 inculpata M. a amânat pronunțarea asupra cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea formulată de inc. A. pentru data de 22.09.2015 (pentru a primi a doua tranșă de 50.000 de euro de la martorul denunțator A.), termen la care a admis cererea și a dispus astfel cercetarea acestuia în libertate.

De asemenea, s-a susținut că potrivit probelor administrate în cauză (declarații de martor – O., C., declarațiile inculpatului C., coroborate cu procesele-verbale de redare a convorbirilor înregistrate de martorul denunțator A.) inculpata a fost în permanență interesată de judecarea acestui dosar, de situația inc. A. și implicit de soluția care urma să fie pronunțată pe fondul cauzei sugerând în repetate rânduri judecătoarelor L. (căreia i-a fost repartizat spre soluționare pe fond dosarul penal) și C. (care a preluat judecata pe fond a cauzei) să dispună cercetarea lui A. în stare de libertate prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi localitatea, precum și condamnarea la o pedeapsă neprivativă de libertate, susținând în permanență că nu există probe care să confirme vinovăția inculpatului.

S-a mai reținut în rechizitoriu faptul că inculpata M., în intervalul 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soțul său – inc. M. și cu complicitatea inculpatului C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea provenienței ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, această faptă întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

A fost indicat în rechizitoriu faptul că actele materiale care intră în componența infracțiunii de spălare de bani în formă continuată constau în următoarele operațiuni :

a) achiziția unui teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în ..., conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2557 din 14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe soții M., iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S., iar pentru a crea o aparență că suma de 9.300 de euro plătită are o proveniență licită a fost încheiat la data de 12.12.2011 contractul fictiv de împrumut sub semnătură privată, având ca obiect

suma de 10.000 de euro între inc. M. și M. (debitori) și martorul V. (creditor) – cumnatul inc. C.;

b) achiziția unui teren în suprafață de 703 mp și a unei construcții de 29 mp pe același amplasament situate în, prin contractul de donație autentificat sub nr. 1668/21.12.2011 de BNP I., în realitate între martora D. (proprietara imobilelor) și M. fiind încheiat un contract tipic de vânzare-cumpărare și plătindu-se prețul de 55.000 lei;

c) achiziția unui teren situat în, în suprafață de 1250 mp amplasat în, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 5755/22.12.2011 de BNP E., încheiat între I. (vânzător) și M. (cumpărător) în cuprinsul contractului fiind consemnat un preț nereal, respectiv 10.000 lei, o parcelă identică de teren, situată în vecinătatea acestui imobil fiind vândută de numita I. la prețul de 16.500 de euro în cursul lunii august 2011;

d) vânzarea fictivă a imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între inc. C. (mandatar al vânzătorului M.) și martorul V., autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție fiind fictivă și având drept unic scop interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă;

e) vânzarea imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între martorii V. și V. (vânzători) și M. – concubina martorului denunțator A. (cumpărător), autentificat sub nr. 1011 din 21.09.2012 de BNP C., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție, reprezentând în fapt restituirea de către inc. M. către membrii fam. A. a unei părți din suma de 200.000 de euro, valoarea imobilului fiind stabilită de comun acord la suma de 30.000 de euro și urmărindu-se același scop, respectiv interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă.

Se menționează în rechizitoriu că inculpata M. a semnat contractul fictiv de împrumut prevăzut la lit. a) și a participat la săvârșirea celorlalte acte materiale prin punerea la dispoziția inculpatei M. a sumei de bani necesare pentru achiziționarea imobilelor, provenind din săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, acționând pentru ca prin intermediul soțului său, al inculpatului C. și al altor persoane interpușe în tranzacțiile susmenționate să poată beneficia de aceste imobile prin disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și pentru a se asigura că nu va răspunde penal pentru faptele săvârșite, derularea prin interpunerea de persoane (martorii V. și V.) a tranzacțiilor prevăzute la lit. d) și e) prin care s-a restituit o parte din suma de 200.000 de euro membrilor fam. A., fiind realizată pentru a nu se stabili vreo conexiune cu aceștia și implicit a evita tragerea la răspundere penală pentru infracțiunile comise.

S-a mai susținut că, chiar dacă ne raportăm la prețul stipulat în aceste convenții, în condițiile în care imobilul din a fost cumpărat cu o sumă mai mare decât cea prevăzută în contract, rezultă că în intervalul 14-22.12.2011, soții M. au achiziționat imobile pentru care au plătit suma totală de 65.000 lei și 9.300 de euro, în condițiile în care unica sursă de venit licit a familiei îl constituia salariul obținut ca judecător de către inc. M., care potrivit celor

consemnate în declarația de avere depusă în anul 2012 a totalizat doar suma de 72.705 lei, rezultând astfel că aceste achiziții au fost efectuate din produsul infracțiunilor de corupție descrise mai sus.

O altă acuzație adusă inculpatei M. prin rechizitoriu a fost că în baza aceleiași rezoluții infracționale nu a respectat prevederile art. 93 din Legea 303/2004 și nu a menționat în declarațiile de avere întocmite pe propria răspundere și înregistrate la Tribunalul sub nr. 3/06.06.2012, 14/14.06.2013, 14/13.06.2014 și 3/29.01.2015, cumpărarea și ulterior vânzarea imobilului (teren+construcție) din (lit. b,d), cumpărarea imobilului (teren) din (lit.c) și a menționat o datorie nereală conform contractului fictiv de împrumut încheiat în data de 12.12.2011 cu martorul V. (lit.a), făcând astfel declarații necorespunzătoare adevărului în vederea producerii unei consecințe juridice, urmărind să ascundă cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile ale căror achiziții nu le putea justifica din venituri obținute licit, fapta întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de fals în declarații în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

Infracțiunile reținute au fost săvârșite de către inculpată în concurs real, prev. de art. 38 alin. 1 C.p.

Referitor la inculpatul M., s-a reținut în rechizitoriu că în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soția său – inc. M. și cu complicitatea inculpatului C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro, reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate a cărei proveniență a cunoscut-o pentru că depășea veniturile licite obținute de soția sa, iar el personal nu realiza vreun venit, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, această faptă întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

A fost indicat în actul de sesizare a instanței că în privința inculpatului M., actele materiale sunt aceleași cu cele descrise la acuzația de spălare a banilor săvârșită de inculpata M., inculpatul semnând efectiv actele juridice care au stat la baza tranzacțiilor menționate, iar cu privire la celelalte două tranzacții l-a mandatat pe inc. C. să încheie contract fictiv de vânzare-cumpărare cu martorul V., iar ulterior, împreună cu ceilalți doi inculpați care au participat la săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, a efectuat demersuri pentru transmiterea imobilului situat în în proprietatea numitei M. (concubina martorului

denunțator A.), în vederea restituirii unei părți din suma de 200.000 de euro, reprezentând produsul infracțiunilor de corupție.

În privința inculpatului C., avocat în cadrul Baroului, se arată în rechizitoriu că în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit, pentru sine și pentru altul (inc. M.) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A., invocând faptul că, prin prisma relațiilor personale (naș de cununie) are influență asupra inculpatului M. judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și că o va determina pe aceasta să asigure, în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecători din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea), precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011, aceste fapte întrunind elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.

În concret, potrivit celor declarate de inculpat întreaga sumă de 200.000 de euro a fost dată inculpatei M. care l-a asigurat că va realiza cele solicitate de martorul denunțator, urmând ca în momentul pronunțării unei hotărâri favorabile lui A., inculpatul C. să primească un procent de 10% din produsul infracțiunilor de corupție, respectiv suma de 20.000 de euro, înțelegere care nu s-a mai materializat.

Fapta inculpatului C. care în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, a facilitat cu intenție efectuarea de către inculpata M. și M. a mai multor operațiuni imobiliare (descrise la pt. I, lit. a, b, d, și e), cunoscând că sumele de bani plătite proveneau din suma de 200.000 de euro – produsul infracțiunilor de corupție susmenționate și acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a facilitat efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la spălare de bani în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

Infracțiunile reținute au fost săvârșite de către inculpat în concurs real, prev. de art. 38 alin. 1 C.p.

Din punct de vedere al laturii subiective, infracțiunile descrise mai sus au fost săvârșite cu intenție directă, conform prevederilor art. 16 alin. 3 lit. a C.p.,

toți inculpații prevăzând rezultatul acestora și urmărind producerea lui, având drept scop dobândirea ilicită de sume de bani necuvenite (200.000 de euro), prin săvârșirea de infracțiuni de corupție în legătură cu judecarea dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011, precum și disimularea provenienței ilicite a acestor sume de bani folosite pentru achiziționarea de imobile, prin diverse operațiuni de natură să confere o aparență de legalitate a dobândirii acestora, acționând în mod implicit și în vederea sustragerii de la răspundere penală.

Referitor la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de către inc. B., s-a arătat în rechizitoriu că prin denunțul din 17.03.2015, martorul A. a sesizat și faptul că, în intervalul 31.01.2012-22.02.2012, căutând să intre în contact cu judecătorul C., investit cu soluționarea dosarului nr...../104/2011 al Tribunalului, printr-un intermediar, l-a cunoscut pe inculpatul B., văr cu soțul judecătorului.

În urma discuțiilor purtate cu inculpatul B. la locuința acestuia din, în prezența martorei A., acesta i-a confirmat că poate interveni pe lângă judecătorul C., în vederea dispunerii unei hotărâri favorabile celor trei inculpați: A., A. și A., în schimbul sumei de 100.000 euro, stabilindu-se ca suma să fie dată în 2 tranșe : 50.000 euro înainte de pronunțare și 50.000 euro după pronunțarea hotărârii pe fondul cauzei.

Potrivit acestei înțelegeri, martorul A. i-a dat efectiv inculpatului B., la locuința acestuia, suma de 50.000 euro în bancnote având cupiura de 500 euro.

După primirea banilor, inculpatul B. a vizitat-o pe martora C. la domiciliul acesteia, comunicându-i faptul că fusese contactat de A. și că acesta oferise suma de 25.000 euro pentru ca martora să accepte să pronunțe o hotărâre favorabilă inculpaților.

Martora C. a refuzat propunerea, comunicându-i inculpatului să restituie banii primiți, ceea ce B. a și făcut la scurt timp după ce în data de 22.02.2012 judecătorul C. a pronunțat hotărârea prin care a dispus condamnarea celor trei inculpați.

Probele administrate în cursul urmăririi penale au constatat în proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 17.03.2015; Proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 17.03.2015; Proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 24.06.2014; Declarație martor A.; Proces-verbal din 17.03.2015 de punere la dispoziția organelor de urmărire penală de către A. a înregistrărilor efectuate personal + un suport tip USB marca Kingston Data Traveler 101; Proces-verbal din 17.03.2015 privind verificările efectuate privind identificarea unor persoane și a numerelor de telefon pe care le dețin; Proces-verbal din 17.03.2015 privind verificările efectuate în vederea identificării imobilelor achiziționate de familia M. și I. în cursul anului 2011; Proces-verbal din 19.03.2015 de redare a convorbirilor telefonice autorizate prin ordonanța provizorie din 17.03.2015; Proces-verbal din 18.03.2015 de redare a convorbirilor ambientale purtate de A. cu C. și C.; Proces-verbal din 27.03.2015 privind înmânarea de către A. a unor mijloace de stocare de informații conținând înregistrări efectuate personal; Procesul-verbal din 10.04.2015 privind efectuarea percheziției informatice întocmit de Brigada de Combatere a Criminalității Organizate și Terorismului Craiova; Procese-verbale de restituire

către M. și A. a mediilor de stocare informații puse la dispoziție la 27.03.2015; Proces-verbal din 28.04.2015 de redare a unei convorbiri dintre A. și C. + CD; Declarații martor A.; Declarație martor M.; Declarație martor A.; Declarație martor A.; Declarație martor A.; Declarație martor D. din 20.03.2015; Convenție de depozit pentru persoane fizice nr.1/20.12.2011 încheiată între B.... și D.; Convenție de depozit pentru persoane fizice nr.1/20.12.2011 încheiată între B.... și D.; Declarație martor D. din 29.04.2015; Declarație martor V. ; Citații V. și V.; Declarație martor V.; Declarație martor O.; Declarație martor C.; Declarație martor I.; Declarație martor I. ; Proces-verbal din 24.03.2015 de predare de către I. de înscrisuri; Anunțuri publicitare privind teren; Declarație martor I.; Proces-verbal din 01.04.2015 privind transmiterea de înscrisuri de către agentul imobiliar P. și înscrisuri anexate; Declarație martor I.; Declarație martor I.; Declarație martor B.; Declarație martor C.; Declarații de avere M. din 11.06.2013; SC nr.3917/26.06.2007 a Judecătorei privind terenul din; Declarație de suspect C. din 21.03.2015, Declarație inculpat C. din 21.03.2015, Declarație inculpat C. din 09.04.2015, Proces-verbal de confruntare dintre C. și A. din 14.04.2015, Declarație inculpat C. din 29.04.2015, Proces-verbal de confruntare din 29.04.2015 dintre inc. C. și M. , Declarație de suspect M. din 21.03.2015, Declarație de inculpat M. din 21.03.2015, Proces-verbal de confruntare din 29.04.2015 dintre M. și D., Declarație de suspect M. din 21.03.2015, Declarație inculpat M. din 23.03.2015, Declarație inc. M. din 29.04.2015, Declarație de suspect C. din 21.03.2015, Declarație inculpat C. din 21.03.2015, Declarație inculpat C. din 15.04.2015, Declarație inculpat C. din 30.04.2015, Adresa SC M. SRL, Adrese și răspunsuri de comunicare a rulajelor conturilor bancare, la care se află atașate suporturi optice, efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică emise de Curtea de Apel Craiova, Adresa nr. 7320/2015 a CSM de înaintare a declarației de avere aparținând judecătorului M., depuse în perioada 2010-2013, înscrisuri din dosarul Tribunalului nr 1924/104/2011, Hotărârea nr. 209 din 14.09.2011 a Consiliului Local Slatina, Proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința inculpatei M. și M. și înscrisurile ridicate la percheziție, Proces-verbal de efectuare a percheziției la sediul Tribunalului, Proces-verbal din 20.03.2015 de efectuare a percheziției la locuința numitei S., Proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința numitei C., Proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința inculpatului C. și înscrisurile ridicate, Proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la sediul profesional al inc. C. și înscrisurile ridicate, înscrise emise de ANCPPI.

Inculpații M., C. au fost reținuți prin ordonanța din data de 21.03.2015, iar prin încheierea penală nr. 48/21.03.2015 pronunțată în dos. nr. 443/54/2015 de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova s-a dispus arestarea preventivă a inc. M. și C. pe o perioadă de 30 de zile, începând cu 21.03.2015 și până la 19.04.2015.

Prin ordonanța nr./P/2014 din 23.03.2015, ora 17:00, s-a dispus reținerea inculpatei M., pe o durată de 24 ore, începând de la data de 23.03.2015, ora 17.00 până la data de 24.03.2015, ora 17.00.

Prin încheierea nr.49/24.03.2015, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr...../54/2015/a1, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatei M.

pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu 24.03.2015 și până la 22.04.2015, inclusiv, măsură preventivă menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție care a respins contestația formulată de inculpata M..

Prin încheierea nr. 65/15.04.2015 pronunțată în dos. nr. 551/54/2015 de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova s-a dispus prelungirea arestării preventive, pe o durată de 20 (douăzeci) de zile față de inculpații M. și C. de la 20.04.2015 până la 9.05.2015 inclusiv și față de inc. M. de la 23.04.2015 până la 12.05.2015 inclusiv, contestațiile formulate de aceștia fiind respinse de Înalta Curte de Casație și Justiție.

La primirea dosarului judecătorul de cameră preliminară, prin încheierea din 06.05.2014 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în dosarul nr./54/2014 a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv dispus față de inculpații M. și M. și a menținut măsura arestării preventive a acestor inculpați.

Prin aceeași încheiere, în temeiul art. 348 alin. 2 Cod procedură penală raportat la art. 207 alin. 2 și alin. 4 Cod procedură penală, a fost menținută măsura preventivă a controlului judiciar luată față de inculpatul B..

În temeiul art. 348 alin 2 Cod pr. penală rap la art. 242 alin 2 și 4 Cod pr. penală și art. 215¹ alin 7 Cod pr. penală, a fost admisă cererea Parchetului de înlocuire a măsurii arestării preventive a inculpatului C., arestat preventiv prin încheierea nr 48/21.03.2015 pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel Craiova, cu măsura controlului judiciar pe o durată de 60 zile, de la data rămânerii definitive a încheierii.

Contestațiile formulate de inculpații M. și M. împotriva încheierii din 06.05.2014 au fost admise de Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea nr 677/12.05.2015, pronunțată în dosarul nr/54/2015/a1, măsura arestării preventive a inculpaților M. și M. fiind înlocuită cu măsura preventivă a arestului la domiciliu pe o durată de 30 zile, de la data de 12.05.2015 la data de 10.06.2015.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 26.06.2015, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Craiova a admis cererile inculpaților M. și M., iar în temeiul art. 242 alin 2 Cod pr. penală, a înlocuit măsura preventivă a arestului la domiciliu dispusă prin încheierea nr. 814/10.06.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu măsura preventivă a controlului judiciar pe o durată de 60 zile, încheierea rămânând definitivă la data de 28.06.2015, prin necontestare.

Prin aceeași încheiere a fost dispusă menținerea măsurii preventive a controlului judiciar dispusă anterior față de inculpatul C..

Măsura preventivă a controlului judiciar, dispusă față de toți cei trei inculpați a fost ulterior verificată și menținută în mod succesiv de judecătorul de cameră preliminară și instanța de judecată.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 03.07.2015, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Craiova, a respins cererile și excepțiile formulate de inculpații M., M., a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr./P/2014 din 04.05.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție- Serviciul Teritorial Craiova, prin care au fost trimiși în judecată inculpații M., M., C. și

B., și a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpații M., M., C. și B. pentru infracțiunile reținute în rechizitoriu-

Prin încheierea nr.1213 din data de 16 septembrie 2015 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost respinse contestațiile formulate de inculpații M. și M., împotriva încheierii din camera de consiliu din data de 03.07.2015, prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Craiova, a respins cererile și excepțiile formulate de inculpații M., M., a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.P/2014 din 04.05.2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție- Serviciul Teritorial Craiova și a dispus începerea judecării.

Judecata cauzei a început la termenul din 30.09.2015, în cursul cercetării judecătorești fiind audiați inculpații M. (fila 148-151 vol. IV instanță), M. (fila 152-154 vol. IV, instanță), C. (fila 51 vol. IV și fila 119 vol. V), martorii din rechizitoriu, A. (fila 248-249 vol. IV), A. (fila 250-251 vol. IV), M. (fila 273 vol. IV), A. (fila 272 -vol. IV), A. (fila 270 vol. IV), C. (fila 329-330 vol. IV), D. (fila 327 -328 vol. IV), V. (fila 352 vol. IV), V. (fila 353 vol. IV), I. (fila 345 vol. IV), I., (fila 347 vol. IV) B. (fila 58 vol. V), O. (fila 88-90 vol. V), C. (fila 91 -vol. V), martorii propuși de inculpatul M., respectiv M. (fila 39 vol. V), Mitroi Darius Dorin (fila 94 vol. V), martorul A., propus de inculpata M. (fila 343-vol. IV), martorul T., propus de inculpatul C. (fila 60 61vol. V), martorul M. (fila 117 vol. V) a cărui audiere a fost pusă în discuție din oficiu de instanță, au fost audiate și vizionate în ședință publică înregistrările audio-video depuse la dosarul de urmărire penală.

Inculpatul C. a recunoscut în declarația dată la data 19.10.2015, situația de fapt din rechizitoriu, cererea sa de judecare potrivit depozițiilor art. 375 Cod pr. penală, fiind admisă de instanță prin încheierea din 19.10.2015.

A fost dispusă întocmirea unor rapoarte de evaluare a inculpaților, M., M., C., acestea fiind întocmite de Serviciul de Probațiune Olt și atașate la dosarul instanței (vol. IV – fila 231-244).

A fost admisă cererea inculpatei M. de administrare a probei cu adrese ale Tribunalului și, privind veniturile inculpatei în perioada 2010-2014 (vol IV - fila 220, 269).

Cu adresa nrP/2016 din 17.05.2016 a DNA ST Craiova a fost depusă la dosar Ordonanța nrP/2016 din 17.05.2016 emisă de DNA ST Craiova, prin care s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin 1 Cod penal și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin 1, alin 2 lit d Cod penal, fiind atașată, în copie, declarația dată de martorul A. în data de 17.05.2016 în dosarul nrP/2016. (fila 44-51 vol. V).

La data de 30.05.2016, inculpații M. și M. au formulat cerere de administrare a probei cu expertiza tehnică judiciară specialitatea audio-video, pentru stabilirea autenticității înregistrărilor audio și verificarea erorilor din activitatea de redare a conținutului convorbirilor înregistrate, respectiv dacă există corespondență între semnalele sonore existente pe materialul în litigiu și semnele literale cifrice consemnate în procesele-verbale întocmite de specialiștii delegați, cerere ce a fost respinsă de instanță la ultimul termen de judecată.

Martorul A. a fost reaudiat de instanță la data de 17.06.2016 (fila 86-97 vol V).

La ultimul termen de judecată inculpații M. și M. au solicitat suplimentarea probei testimoniale, respectiv audierea martorului C., pentru a dovedi faptul că au primit suma de 10.000 Euro de la inculpatul C., administrarea probei fiind respinsă de instanță.

După amânarea deliberării și pronunțării, inculpații au depus concluzii scrise, inculpații M. și M. depunând, caracterizări, sentința civilă nr 357/18.01.2016 pronunțată de Judecătoria ..., sentința civilă nr 1742/29.02.2016, pronunțată de Judecătoria ..., decizia civilă nr 505/25.05.2016 pronunțată de Tribunalul

În privința inculpatului B., care la termenul din data de 19 octombrie 2015, a fost audiat și a declarat că recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa prin rechizitoriul nr. .../P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție D.N.A – S.T. Craiova și a solicitat ca judecata să se facă numai în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și dorește să beneficieze de prevederile art.374 alin.4 C.p.p., instanța a dispus disjungerea cauzei, prin încheierea de ședință din 16.11.2015, fiind format un nou dosar, înregistrat pe rolul Curții de Apel Craiova sub nr...../54/2015.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a constatat următoarele:

Cu titlu preliminar, instanța a reținut că inculpatul C. a recunoscut în fața instanței, înainte de începerea cercetării judecătorești, situația de fapt reținută în rechizitoriu, solicitând judecarea sa potrivit procedurii prevăzute de art. 375 Cod pr. penală, cerere ce a fost admisă de instanță la termenul de judecată din 19.10.2015, singurul aspect ce a fost contestat de inculpat fiind cel privitor la restituirea sumei de 200.000 Euro către martorul denunțator A., în cursul anului 2012, aspect care însă privește împrejurări distincte de săvârșirea infracțiunilor pe care le-a recunoscut inculpatul, astfel că în opinia instanței nu împiedică aplicarea dispozițiilor art. 396 alin 10 Cod pr. penală, în privința inculpatului C..

În același timp, instanța a constatat că din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești în primă instanță, a rezultat cu privire la faptele săvârșite de inculpatul C. aceeași situație de fapt ca și cea prezentată în rechizitoriu, cu excepția modului de restituire a sumei primite de la martorul A. și a cuantumului sumei restituite martorului denunțator A..

În consecință, instanța a reținut aceeași situație de fapt ca în rechizitoriu , în ceea ce privește acțiunile inculpatului C. prin care a săvârșit infracțiunile reținute în rechizitoriu, situația de fapt din rechizitoriu fiind corectă în cea mai mare parte și în ceea ce îi privește pe inculpații M. și M..

Situația de fapt reținută de instanță a rezultat din probele administrate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, respectiv, proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 17.03.2015; proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 17.03.2015; proces-verbal de consemnare a denunțului oral A. din 24.06.2014; declarație martor A.; proces-verbal din 17.03.2015 de punere la dispoziția organelor de urmărire penală de către A. a înregistrărilor efectuate personal + un suport tip USB marca Kingston Data Traveler 101; proces-verbal din 17.03.2015 privind verificările efectuate privind identificarea

unor persoane și a numerelor de telefon pe care le dețin; proces-verbal din 17.03.2015 privind verificările efectuate în vederea identificării imobilelor achiziționate de familia M. și I. în cursul anului 2011; proces-verbal din 19.03.2015 de redare a convorbirilor telefonice autorizate prin ordonanța provizorie din 17.03.2015; proces-verbal din 18.03.2015 de redare a convorbirilor ambientale purtate de A. cu C. și C.; proces-verbal din 27.03.2015 privind înmânarea de către A. a unor mijloace de stocare de informații conținând înregistrări efectuate personal; procesul-verbal din 10.04.2015 privind efectuarea percheziției informatice întocmit de Brigada de Combatere a Criminalității Organizate și Terorismului Craiova; procese-verbale de restituire către M. și A. a mediilor de stocare informații puse la dispoziție la 27.03.2015; proces-verbal din 28.04.2015 de redare a unei convorbiri dintre A. și C. + CD; declarații martor A.; declarație martor M.; declarație martor A.; declarație martor A.; declarație martor A.; declarație martor D. din 20.03.2015; convenție de depozit pentru persoane fizice nr.1/20.12.2011 încheiată între B.... și D.; convenție de depozit pentru persoane fizice nr.1/20.12.2011 încheiată între B.... și D.; declarație martor D. din 29.04.2015; declarație martor V. ; citații V. și V.; declarație martor V.; declarație martor O.; declarație martor C.; declarație martor I.; declarație martor I.; proces-verbal din 24.03.2015 de predare de către I. de înscrisuri; anunțuri publicitare privind teren; declarație martor I.; proces-verbal din 01.04.2015 privind transmiterea de înscrisuri de către agentul imobiliar P. și înscrisuri anexate; declarație martor I.; declarație martor I.; declarație martor B.; declarație martor C.; declarații de avere M. din 11.06.2013; SC nr.3917/26.06.2007 a Judecătorei privind terenul din localitate; declarație de suspect C. din 21.03.2015, declarație inculpat C. din 21.03.2015, declarație inculpat C. din 09.04.2015, proces-verbal de confruntare dintre C. și A. din 14.04.2015, declarație inculpat C. din 29.04.2015, proces-verbal de confruntare din 29.04.2015 dintre inc. C. și M. , declarație de suspect M. din 21.03.2015, declarație de inculpat M. din 21.03.2015, proces-verbal de confruntare din 29.04.2015 dintre M. și D., declarație de suspect M. din 21.03.2015, declarație inculpat M. din 23.03.2015, declarație inc. M. din 29.04.2015, declarație de suspect C. din 21.03.2015, declarație inculpat C. din 21.03.2015, declarație inculpat C. din 15.04.2015, declarație inculpat C. din 30.04.2015, adresa SC M. SRL, adrese și răspunsuri de comunicare a rulajelor conturilor bancare, la care se află atașate suporturi optice, efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică emise de Curtea de Apel Craiova, adresa nr. 7320/2015 a CSM de înaintare a declarații de avere aparținând judecătorului M., depuse în perioada 2010-2013, înscrisuri din dosarul Tribunalului nr 1924/104/2011, Hotărârea nr. 209 din 14.09.2011 a Consiliului Local Slatina, proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința inculpatei M. și M. și înscrisurile ridicate la percheziție, proces-verbal de efectuare a percheziție la sediul Tribunalului, proces-verbal din 20.03.2015 de efectuare a percheziției la locuința numitei S., proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința numitei C., proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la locuința inculpatului C. și înscrisurile ridicate, proces-verbal din 20.03.2015 de efectuarea a percheziției la sediul profesional al inc. C. și înscrisurile ridicate, înscrise emise de ANCPI, declarațiile inculpaților C., M. și

M. date în cursul cercetării judecătorești, declarațiile din cursul cercetării judecătorești ale martorilor A., M., A., A., A., C., D., V., V., I., I., B., O., C., M., A., T., adeverințe emise de Tribunalul și Tribunalul, înscrisuri și extrase de carte funciară, înscrisuri depuse în cursul urmăririi penale.

Referitor la modul în care s-a desfășurat judecarea dosarului nr./104/2011 al Tribunalului, după primirea în două tranșe a sumei de 200.000 Euro de către inculpatul C. de la martorul A. și transmiterea acestei sume inculpatei M., precum și modul în care inculpata M. a acționat în continuare, după primirea banilor, instanța a constatat că inculpata a manifestat un interes constant privind măsurile dispuse în respectiva cauză și modul în care urma să fie soluționată cauză în fond.

Instanța a constatat că după primirea în două tranșe, a sumei de 200.000 Euro, inculpata M. a manifestat un interes deosebit pentru modul în care urma să fie soluționată cauza în care avea calitatea de inculpat martorul A. și a încercat să sugereze martorelor O. și C., să îl pună în libertate pe martorul A., iar martorei C. a încercat să îi sugereze să pronunțe cu privire la martorul A. o soluție de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei.

A mai reținut instanța că, anterior soluționării cauzei și imediat după preluarea judecării cauzei de către martora C., respectiv în luna decembrie 2011, inculpații M. și M. au achiziționat, într-o singură săptămână, trei imobile, un teren în, un teren și o casă în ... și un teren în, cu sume provenind din suma totală de 200.000 Euro, dată de martorul A. pentru influențarea magistraților din cadrul Tribunalului

Astfel, din probele administrate, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești a rezultat că inculpații M. și M. au cumpărat terenul în suprafață de 600 m.p. situat în, cu prețul de 9.300 Euro, banii provenind din suma de 200.000 Euro primită de inculpata M. de la martorul A., prin intermediul inculpatului C., iar pentru a ascunde proveniența acestei sume de bani au încheiat cu martorul A. un contract fictiv de împrumut pentru suma de 10.000 Euro.

O altă achiziție imobiliară făcută de inculpați cu o sumă de bani provenită din suma de 200.000 Euro primită de la martorul A., a fost un imobil casă și teren aferent, situate în

Astfel, prin contractul de donație autentificat sub nr. 1668 din 21 dec. 2011, M. a primit proprietatea asupra imobilului compus din teren în suprafață de 602 m.p. și construcție în suprafață de 29 m.p., situat în intravilanul orașului, de la donatoarea D., contractul fiind intabulat conform încheierii nr. 53766 din 22 dec. 2011 emisă de Oficiu de Cadastru și Publicitate Imobiliară

Contractul de donație a avut, însă, în realitate un caracter simulat, fiind destinat să ascundă plata, de către inculpații M. și M. a sumei de 55.000 lei către martora D., ca preț al imobilului situat în

Declarațiile inculpaților M. și M. sunt însă în contradicție totală cu declarațiile martorei D., din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești și cu declarațiile inculpatului C..

Concluzionând, cu privire la dobândirea în proprietate de către inculpații M. și M. a imobilului teren și casă de locuit situat în, instanța a constatat că

din declarațiile martorei D., inculpatului C. și înscrisurile privind constituirea de depozite bancare, de către martora D. în data de 20.12.2012, a rezultat că inculpații M. și M. au cumpărat de la martora I. imobilul compus din teren în suprafață de 602 m.p. și construcție în suprafață de 29 m.p., situat în intravilanul orașului, cu prețul de 55.000 lei, iar pentru a ascunde proveniența ilicită a acestei sume, parte din suma de 200.000 Euro primită de la martorul A., inculpatul M. a determinat-o pe martora D. să încheie un contract simulat de donație, oferindu-i acesteia explicația că astfel se plăteau taxe notariale mai mici.

Cea de a treia achiziție imobiliară efectuată de inculpații M. și M. în interval de doar o săptămână, în cursul lunii decembrie 2011, a fost un teren în suprafață de 1.250 m.p., situat în din județul Constanța.

Astfel, în contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 5755 din 22 decembrie 2011, s-a consemnat faptul că inculpatul M. a cumpărat de la martora I. imobilul teren în suprafață de 1.250 m.p., situat în din județul Constanța la prețul de 10.000 lei.

Instanța a constatat, însă, că acest preț al terenului din, de doar 10.000 lei, este nereal, fiind mult mai mic decât cel plătit în realitate, consemnarea unui preț mai mic având scopul de a ascunde proveniența sumei de bani plătită de inculpatul M..

Instanța a reținut, în consecință, că declarația inițială a martorei I., din cursul urmăririi penale, privind prețul real la care a vândut terenul în suprafață de 1250 mp, prin contractul încheiat cu inculpatul M., ca fiind în jur de 10.000 Euro și în mod sigur mai mare de 5.000 Euro, se coroborează cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, respectiv contracte de vânzare –cumpărare ale unor parcele de teren învecinate, încheiate în același an, 2011, precum și cu oferte de vânzare a unor parcele de teren în zona respectivă.

În concluzie, instanța a constatat că inculpații M. și M. nu au făcut dovada că la momentul efectuării celor trei achiziții imobiliare din luna decembrie 2011 au avut la dispoziție sumele de bani plătite, respectiv 9.300 Euro, pentru plata terenului în suprafață de 600 mp din, 55.000 lei (aproximativ 12.500 Euro), prețul plătit pentru terenul și casa din și aproximativ 10.000 Euro, prețul plătit pentru terenul din, în total mai mult de 30.000 Euro.

Neputând fi justificate aceste investiții imobiliare, inculpata M. nu a consemnat în declarațiile de avere depuse în anii 2012 și 2013, dobândirea, chiar cu titlu de donație a imobilului teren și casă de locuit din, omițând, totodată să consemneze în declarația de avere depusă în anul 2013 vânzarea aceluiași imobil și de asemenea nu a consemnat în declarațiile de avere depuse în anii 2012, 2013, 2014 și 2015, dobândirea imobilului teren în suprafață de 1.250 mp din

Faptul că inculpata M. cu intenție nu a consemnat în declarațiile de avere din anii 2012 și 2013, dobândirea și ulterior înstrăinarea imobilului din, rezultă și din consemnarea în declarația de avere depusă la data de 28.05.2012, a cumpărării imobilului teren intravilan în suprafață de 600 mp, situat în, precum și a contractului de împrumut încheiat cu martorul V., ambele acte juridice fiind încheiate în anul 2011, deci tot în perioada în care datorită bolii ar fi omis să menționeze, în aceiași declarație imobilul din, fiind, astfel

inexplicabil cum inculpata deși în această declarație a consemnat aceste acte juridice din anul 2011, a omis să consemneze un alt act juridic încheiat în aceeași săptămână din luna decembrie 2011 (contractul de donație).

Totodată, inculpata M. a consemnat și în declarațiile de avere depuse în anii 2013 și 2014 faptul că are de achitat împrumutul primit de la martorul V., deși cunoștea faptul că soțul său inculpatul M., a încheiat cu martorul V., în luna august 2012, un contract de vânzare -cumpărare prin care a transmis în proprietatea martorului imobilul teren și casă de locuit din, iar cu această ocazie a fost semnată de martor o declarație, autenticată sub nr. 1257, prin care arată că nu mai are nicio pretenție față de soții M. (vol. IV, fila 175 d.u.p), fiind astfel achitat contractul fictiv de împrumut.

În consecință, instanța a constatat că inculpata, cu intenție directă, nu a consemnat în declarațiile de avere dobândirea și transmiterea proprietății imobilului din, amintit anterior și tot cu intenție directă a consemnat în declarația de avere din anul 2012 un împrumut fictiv în cuantum de 10.000 Euro, iar ulterior a consemnat în declarațiile de avere depuse în anii 2013 și 2014 același împrumut, deși din punct de vedere juridic acesta era stins din anul 2012.

Referitor la transferul dreptului de proprietate al imobilului teren intravilan și casă de locuit situate în, către martorul V. și ulterior către martora M., concubina martorului A., instanța a reținut că inculpații M. și M. au cunoscut și au intenționat ca imobilul să ajungă în proprietatea unui membru al familiei A., ca parte a restituirii sumei de 200.000 Euro.

Având în vedere aceste considerente, instanța a constatat că în drept, faptele săvârșite de inculpați întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în rechizitoriu.

În drept, faptele inculpatei M. – judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și actual președinte al acestei instanțe (suspendat din aceste funcții ca urmare a Hotărârii Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 25 martie 2015) care, în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit prin intermediul inc. C. – avocat în cadrul Baroului (nașul său de cununie) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A. pentru ca în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecătoria din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, să asigure cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea) precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011 la Tribunalul, având ca obiect săvârșirea mai multor infracțiuni, printre care și infr. de tentativă de omor de către inculpații A. – zis M. (judecat în stare de arest preventiv), A. – zis B. (judecat în libertate) și A. (judecată în libertate) în dauna părții vătămate A., întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

Potrivit art. 292 alin 1 Cod penal, promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui **funcționar public**, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

Se constată, astfel, că inculpata M., a pretins și primit suma de 200.000 Euro, pentru a-i influența pe colegii săi, judecători în cadrul Tribunalului- Secția Penală, să pronunțe soluții favorabile martorului A., inculpata afirmând că poate să își influențeze colegii de secție, dar și pentru a dispune chiar ea o soluție favorabilă martorului cu ocazia soluționării cererii de revocare a măsurii arestului preventiv în data de 20.09.2011, suma de 150.000 Euro fiind primită de inculpată înainte de a se dispune în data de 31.08.2011, punerea în libertate a martorului A., fiind întrunite toate condițiile necesare pentru săvârșirea elementului material al infracțiunii de trafic de influență.

Totodată, inculpata M. a săvârșit această infracțiune cu intenție directă.

Cum inculpata a săvârșit fapta în calitate de judecător, la acea dată fiind membru al Secției Penale a Tribunalului, sunt aplicabile dispozițiile art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000.

Potrivit art. 289 alin 1 Cod penal, infracțiunea de luare de mită constă în fapta funcționarului public care, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Inculpata, în calitate de judecător, avea calitatea de funcționar public la momentul primirii sumei de 50.000 Euro, a pretins și primit pentru sine această sumă de bani, în legătură cu atribuțiile sale de serviciu, în scopul de a-și îndeplini în mod necorespunzător atribuțiile de serviciu, respectiv de a dispune punerea în libertate a martorului A..

Cum inculpata avea calitatea de judecător la data pretinderii și primirii sumei de 50.000 Euro, infracțiunea de luare de mită este săvârșită în forma agravată reglementată de art 7 din Legea nr 78/2000.

În drept, fapta inculpatei M., care în intervalul 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soțul său – inc. M. și cu complicitatea inc. C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro, reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea provenienței ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile

de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

Actele materiale care intră în componența infracțiunii de spălare de bani în formă continuată constau în următoarele operațiuni :

a) achiziția unui teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2557 din 14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe soții M., iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S., iar pentru a crea o aparență că suma de 9.300 de euro plătită are o proveniență licită a fost încheiat la data de 12.12.2011 contractul fictiv de împrumut sub semnătură privată, având ca obiect suma de 10.000 de euro între inc. M. și M. (debitori) și martorul V. (creditor) – cumnatul inc. C., contractul de împrumut fiind semnat și de inculpată;

b) achiziția unui teren în suprafață de 703 mp și a unei construcții de 29 mp pe același amplasament situate în, prin contractul de donație autentificat sub nr. 1668/21.12.2011 de BNP I., în realitate între martora D. (proprietara imobilelor) și M. fiind încheiat un contract tipic de vânzare-cumpărare și plătinându-se prețul de 55.000 lei, inculpata M. punând la dispoziția soțului său suma necesară achiziției imobilului, din suma primită de la martorul A.;

c) achiziția unui teren situat în, în suprafață de 1250 mp amplasat în apropierea, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 5755/22.12.2011 de BNP E., încheiat între I. (vânzător) și M. (cumpărător) în cuprinsul contractului fiind consemnat un preț nereal, respectiv 10.000 lei, o parcelă identică de teren, situată în vecinătatea acestui imobil fiind vândută de numita I. la prețul de 16.500 de euro în cursul lunii august 2011, suma necesară fiind pusă la dispoziție de inculpata M. din suma primită de la martorul A.;

d) vânzarea fictivă a imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între inc. C. (mandatar al vânzătorului M.) și martorul V., autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție fiind fictivă și având drept unic scop interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă, scopul final al tranzacției fiind de a restitui martorului A. o parte din suma primită de inculpată;

e) vânzarea imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între martorii V. și V. (vânzători) și M. – concubina martorului denunțator A. (cumpărător), autentificat sub nr. 1011 din 21.09.2012 de BNP C., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție, reprezentând în fapt restituirea de către inc. M. către membrii fam. A. a unei părți din suma de 200.000 de euro, valoarea imobilului fiind stabilită de comun acord la suma de 30.000 de euro și urmărindu-se același scop, respectiv interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă;

Conform art. 29 alin 1 lit. a din Legea 656/2002, constituie infracțiunea de spălare a banilor, schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din

care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

Inculpata M. a săvârșit infracțiunea de spălare a banilor prin utilizarea sumelor de bani provenite din săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, plătind cu aceste sume de bani, în luna decembrie 2011, prețul a trei imobile, ce au intrat astfel în proprietatea sa și a soțului său, inculpatul M., pentru fiecare dintre aceste achiziții fiind disimulată originea ilicită a prețului plătit, prin încheierea în mod fictiv a unui contract de împrumut pentru suma de 10.000 Euro, prin încheierea unui contract de donație simulat pentru terenul și casa din, deși în realitate contractul a fost de un contract de vânzare-cumpărare, respectiv prin menționarea unui preț fictiv nereal, mult mai mic decât prețul real, în cazul contractului de vânzare-cumpărare al terenului din, toate sumele de bani necesare prețului acestor imobile fiind puse la dispoziție de inculpată.

De asemenea, inculpata M. a săvârșit infracțiunea de spălare a banilor prin efectuarea de demersuri, prin intermediul inculpatului C., pentru ca imobilul din, dobândit în proprietate de soțul său, să ajungă în proprietatea martorei M., prin tranzacții succesive, scopul acestor tranzacții succesive fiind de a împiedica descoperirea săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și dare de mită, prin restituirea către martorul A. a unei părți din suma primită în anul 2011 și a împiedica astfel urmărirea sa penală, martorul, fiind, astfel determinat să nu depună un denunț în anul 2012.

În drept, fapta inculpatei M. care, în baza aceleiași rezoluții infracționale nu a menționat în declarațiile de avere întocmite pe propria răspundere și înregistrate la Tribunalul ... sub nr. 3/06.06.2012, 14/14.06.2013, 14/13.06.2014 și 3/29.01.2015, declarații pe care avea obligația să le depună conform dispozițiilor art. 93 din Legea 303/2004, cumpărarea și ulterior vânzarea imobilului (teren+construcție) din (lit. b,d), cumpărarea imobilului (teren) din (lit.c) și a menționat o datorie nereală conform contractului fictiv de împrumut încheiat în data de 12.12.2011 cu martorul V. (lit.a), făcând astfel declarații necorespunzătoare adevărului în vederea producerii unei consecințe juridice, urmărind să ascundă cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile ale căror achiziții nu le putea justifica din venituri obținute licit, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals în declarații în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

Inculpata cunoștea obligațiile pe care le avea în privința modului de completare a declarațiilor de avere, respectiv cunoștea modul în care trebuiau completate aceste declarații, având o bună pregătire juridică, iar lipsa mențiunilor privind tranzacțiile imobiliare pe care le-a efectuat împreună cu soțul său, a fost făcută cu intenție directă, pentru a ascunde efectuarea acestor achiziții imobiliare.

În fapt, se observă faptul că inculpata M., cu excepția achiziției terenului în suprafață de 600 mp situat în, care fiind achiziționat de la o autoritate publică, nu putea fi ascuns, a evitat ca numele și datele sale de identificare să fie menționate în celelalte două contracte prin care au fost achiziționate imobile în luna decembrie 2011, prin determinarea martorei D. să semneze un contract de

donatie, în care donatar să apară doar soțul inculpatei M. și prin menționarea în calitate de cumpărător al terenului din, doar a inculpatului M., în speranța că în acest mod aceste tranzacții imobiliare nu vor putea fi identificate.

În consecință, instanța a constatat că nu întâmplător și nu din eroare sau din necunoașterea dobândirii proprietății imobilelor, nu au fost menționate aceste două tranzacții imobiliare în declarațiile de avere depuse de inculpata M., scopul nedeclarării fiind tocmai de a împiedica alte persoane să cunoască efectuarea acestor achiziții, fapt ce ar fi putut ridica semne de întrebare cu privire la proveniența sumelor de bani plătite și realitatea mențiunilor din contracte privind donația imobilului din și prețul mic al terenului din

Și în privința contractului de împrumut fictiv încheiat cu martorul V., instanța a constatat că inculpata cu intenție a consemnat în declarațiile de avere primirea acestui împrumut, pentru a justifica suma necesară pentru achiziția terenului din, achiziție ce nu putea fi ascunsă fiind făcută în urma unei licitații organizate de o autoritate publică, iar ulterior tot cu intenție a menționat acest împrumut, deși acesta era teoretic stins încă din anul 2012, pentru a ascunde, atât achiziția terenului și casei din, ce nu putea fi justificată în cazul declanșării unor cercetări, cât și pentru a ascunde transmiterea acestui imobil către membrii familiei A., fapt ce ar fi devoalat legătura sa cu martorul A..

Față de aceste aspecte, instanța a constatat că *inculpata M.* a săvârșit infracțiunea de fals în declarații în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p.

În drept, faptele inculpatului C. - avocat în cadrul Baroului, care, în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit, pentru sine și pentru altul (inc. M.) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A., invocând faptul că, prin prisma relațiilor personale (naș de cununie) are influență asupra inc. M. judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și că o va determina pe aceasta să asigure, în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecători din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea), precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011 întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48 alin.1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.

Inculpatul C. a primit de la martorul A. suma totală de 200.000 Euro, pe care a dat-o apoi inculpatei M., pentru ca această persoană să influențeze judecătorii investiți cu soluționarea dosarului nr/104/2011, inculpată cu care a avut o înțelegere de a primi un procent de 10% din suma totală de 200.000 Euro în cazul în care instanța ar fi pronunțat o soluție favorabilă martorului A..

Cum inculpatul C. a primit această sumă de bani 200.000 Euro de la martorul A., întrucât a afirmat în fața acestuia că datorită relațiilor sale cu inculpata M. o poate determina pe aceasta să influențeze soluțiile din dosarul nr./104/2011, prin acțiunile sale de a primi, a oferi și a da suma de 200.000

Euro inculpatei M., persoană care avea influență asupra judecătorilor investiți cu soluționarea dosarului nr./104/2011, pentru a-i determina acești judecători să soluționeze cauza în favoarea martorului A., a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, fiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Întrucât parte din suma de 200.000 Euro, primită de inculpatul C. de la martorul A., respectiv suma de 50.000 Euro, a fost primită cu ocazia soluționării cererii martorului A. de revocare a măsurii arestării preventive, cu termen de judecată la data de 20.09.2011, cerere asupra căreia s-a pronunțat inculpata M., doar după ce a primit această sumă de bani, inculpatul C. a săvârșit și infracțiunea de complicitate la luare de mită, banii fiind dați în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ale inculpatei.

Întrucât inculpata M. a săvârșit infracțiunea de luare de mită în calitate de judecător investit cu soluționarea unei cereri a martorului A., sunt aplicabile și în cazul inculpatului C. dispozițiile art. 7 alin 1 lit.b din Legea nr. 78/2000.

În drept, fapta inculpatului C. care în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, a facilitat cu intenție efectuarea de către inc. M. și M. a mai multor operațiuni imobiliare, cunoscând că sumele de bani plătite proveneau din suma de 200.000 de euro – produsul infracțiunilor de corupție susmenționate și acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a facilitat efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la spălare de bani în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art.48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr.656/2002 cu aplic. art. 35 alin.1 C.p. și art. 5 C.p.

Actele materiale pe care le-a săvârșit inculpatul C. și care intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de spălare de bani, sunt următoarele:

1. facilitarea încheierii în luna decembrie 2012 a unui contract fictiv de împrumut având ca obiect suma de 10.000 Euro, între inculpații M. și M. (debitori) și martorul V. (creditor) – cumnatul inc. C., pentru ca inculpații M. și M. să poată justifica proveniența sumei plătite ca preț al imobilului teren în suprafață de 600 mp situat în;

2- intermedierea achiziției de către inculpații M. și M. a unui teren în suprafață de 703 mp și a unei construcții de 29 mp pe același amplasament situate în, cunoscând că suma de 55.000 lei, plătită în realitate ca preț, provine din suma de 200.000 Euro, primită de inculpata M. de la martorul A., prin intermediul său, al inculpatului C.;

3.- participarea și intermedierea înțelegerii dintre martorul A. și inculpații M. și M., privind transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului compus din teren și construcție situat în către un membru al familiei martorului A., prin două tranzacții succesive și fără plata prețului imobilului, în scopul

diminuării sumei pe care inculpata M. trebuia să o restituie martorului A., astfel încât să nu fie identificată legătura dintre martorul A. și inculpata M..

Astfel, prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între inc. C. (mandatar al vânzătorului M.) și martorul V., autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție fiind fictivă și având drept unic scop interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă, a fost transmisă proprietatea imobilului către martorul V., iar imediat după aceea, la interval de aproximativ o lună, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1011 din 21.09.2012 de BNP C., încheiat între martorii V. și V. (vânzători) și M. – concubina martorului denunțator A. (cumpărător), același imobil a fost transmis în proprietatea familiei martorului A., urmărindu-se același scop, respectiv interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă.

Cum inculpatul C. a cunoscut proveniența reală a sumelor de bani pe care inculpații M. și M. le-au utilizat, pentru achiziția terenului în suprafață de 600 mp situat în și a imobilului compus din teren și construcție situat în, respectiv faptul că proveneau din suma de 200.000 Euro primită de la martorul A., ajutorul dat inculpaților M. și M. pentru a ascunde proveniența sumei plătite pentru achiziția terenului din, pentru a dobândi un imobil în și pentru a împiedica descoperirea săvârșirii infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență, prin interpunerea de persoane, cu sprijinul inculpatului C., în momentul transmiterii proprietății imobilului din de la inculpatul M. către un membru al familiei martorului A., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la spălare de bani.

În drept, faptele inculpatului M., care în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soția sa, inculpata M. și cu complicitatea inculpatului C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro, reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate a cărei proveniență a cunoscut-o pentru că depășea veniturile licite obținute de soția sa, iar el personal nu realiza vreun venit, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V., iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

Actele materiale săvârșite de inculpatul M. care intră în componența infracțiunii de spălare de bani în formă continuată au constat în următoarele operațiuni :

a) achiziția unui teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2557 din 14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe soții M., iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S., iar pentru a crea o aparență că suma de 9.300 de euro plătită are o proveniență licită a fost încheiat la data de 12.12.2011 contractul fictiv de împrumut sub semnătură privată, având ca obiect suma de 10.000 de euro între inc. M. și M. (debitori) și martorul V. (creditor) – cumnatul inc. C., contractul de împrumut fiind semnat și de inculpat;

b) achiziția unui teren în suprafață de 703 mp și a unei construcții de 29 mp pe același amplasament situate în, prin contractul de donație autentificat sub nr. 1668/21.12.2011 de BNP I., în realitate între martora D. (proprietara imobilelor) și M. fiind încheiat un contract tipic de vânzare-cumpărare și plătindu-se prețul de 55.000 lei, inculpatul M. plătind această sumă de bani din suma pusă la dispoziție de soția sa M., sumă ce provenea din suma de 200.000 Euro primită de la martorul A.;

c) achiziția unui teren situat în, în suprafață de 1250 mp amplasat în apropierea, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 5755/22.12.2011 de BNP E., încheiat între I. (vânzător) și M. (cumpărător) în cuprinsul contractului fiind consemnat un preț nereal, respectiv 10.000 lei, o parcelă identică de teren, situată în vecinătatea acestui imobil fiind vândută de numita I. la prețul de 16.500 de euro în cursul lunii august 2011, suma necesară fiind pusă la dispoziție de soția inculpatului, inculpata M. din suma primită de la martorul A.;

d) vânzarea fictivă a imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între inc. C. (mandatar al vânzătorului M.) și martorul V., autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție fiind fictivă și având drept unic scop interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă, scopul final al tranzacției fiind de a restitui martorului A. o parte din suma primită de inculpată;

e) vânzarea imobilului compus din teren și construcție situat în prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat între martorii V. și V. (vânzători) și M. – concubina martorului denunțator A. (cumpărător), autentificat sub nr. 1011 din 21.09.2012 de BNP C., fiind stipulat un preț de 8.000 lei, această tranzacție reprezentând în fapt restituirea de către inc. M. către membrii fam. A. a unei părți din suma de 200.000 de euro, valoarea imobilului fiind stabilită de comun acord la suma de 30.000 de euro și urmărindu-se același scop, respectiv interpunerea de persoane și evitarea ca între soții M. și membrii fam. A. să poată fi stabilită vreo legătură directă.

Prin efectuarea acestor operațiuni, inculpatul M. a dorit să disimuleze faptul că sumele necesare pentru achiziția imobilelor, casă și teren situate în, teren în suprafață de 600 mp, situat în, teren în suprafață de 1250 mp, situat în, au provenit din săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și luare de mită de către inculpata M., ascunderea provenienței sumelor de bani fiind realizată prin încheierea unui contract fictiv de împrumut, în cazul terenului din, încheierea unui contract de donație simulat, ce masca încheierea în realitate a

unui contract de vânzare-cumpărare, în cazul imobilului din, precum și prin menționarea unui preț mult mai mic al imobilului din

De asemenea, inculpatul a încercat să disimuleze originea ilicită a sumelor de bani, prin evitarea menționării numelui inculpatei M. și participarea doar a sa, a inculpatului M., la încheierea contractului de donație pentru imobilul din și a contractului de vânzare-cumpărare, în cazul terenului din

Cunoscând că imobilul casă și teren din urma să ajungă în proprietatea martorei M., ca parte a sumei pe care inculpata M. trebuia să o restituie martorului A., inculpatul M., cu știință, a acceptat să participe la operațiunea fictivă de vânzare a imobilului către martorul V., cu justificarea că astfel urma să fie stinsă datoria către acest martor, datorie care, însă era fictivă, ceea ce denotă intenția inculpatului de a disimula transferul de proprietate pentru a împiedica descoperirea faptelor ilegale săvârșite de inculpata M..

Instanța a constatat că și în situația în care inculpatul M. nu ar fi cunoscut în detaliu modul în care inculpata M. a intrat în posesia sumelor necesare efectuării achizițiilor anterior menționate, sunt întrunite și în acest caz elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în condițiile în care inculpatul cunoștea faptul că familia sa nu dispunea de sumele de bani necesare, care să fi fost dobândite în mod licit, întrucât conform art. 29 alin 4 din Legea nr.656/2002, care are corespondent în art. 23 alin.5 în forma legii de la data săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, „cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedus/dedus din circumstanțele faptice obiective”, apariția unor sume mari de bani nejustificate, la dispoziția familiei sale, putând avea doar o proveniență ilicită.

Referitor la legea penală mai favorabilă, instanța a constatat că este necesară o analiză distinctă a situației fiecărui inculpat.

În privința inculpatei M., instanța a constatat că săvârșind infracțiunea de fals în declarații în formă continuată și după data de 01.02.2014, în cazul acestei inculpate este aplicabil art 10 din Legea 255/2013, care prevede că tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

În acest sens, prin Decizia nr 7/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ s-a stabilit că, în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, în cazul pluralității de infracțiuni constând în săvârșirea unor infracțiuni anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv a unor infracțiuni comise după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru infracțiunile săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 se va aplica legea penală mai favorabilă - identificată ca fiind legea veche sau legea nouă -, iar pentru infracțiunile săvârșite sub imperiul legii penale noi, precum și pentru tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se va aplica legea nouă, conform art. 3 din Codul penal și art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Or, prin depunerea de către inculpata M., după intrarea în vigoare a noului Cod penal, la data de 01.02.2014, a declarației de avere cu un conținut nereal în

data de 13.06.2014, în care a menționat în mod nereal împrumutul fictiv încheiat cu martorul V., împrumut care nu numai că era fictiv, dar și fusese stins în mod formal din anul 2012 și nu a menționat în aceleași declarații proprietatea imobilului din, precum și prin depunerea declarației de avere din 29.01.2015, în care de asemenea cu intenție nu a menționat imobilul teren din, aceasta a săvârșit infracțiunea de fals în declarații în formă continuată și după intrarea în vigoare a noului Cod penal, fiind astfel incidente dispozițiile art.10 din Legea nr.187/2012 și soluția Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.7/2016, anterior menționată.

În aceste condiții, întrucât inculpata M. a săvârșit infracțiunile reținute de instanță în concurs, sunt aplicabile în mod obligatoriu dispozițiile art. 38 și 39 Cod penal, privind tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, respectiv aplicarea obligatorie a unui spor de pedeapsă.

Pentru determinarea legii penale mai favorabile, în cazul inculpatei M., instanța a comparat, în consecință, prevederile noului Cod penal cu prevederile Codului penal din 1968, cu excepția prevederilor privind infracțiunea de fals în declarații, pentru care în mod obligatoriu sunt aplicabile dispozițiile noului Cod penal.

S-a constatat din compararea acestor limite de pedeapsă că în cazul infracțiunilor de trafic de influență și luare de mită minimul special al pedepsei este mai mare cu un an conform legii penale în vigoare în prezent, în raport cu legea penală în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor din prezenta cauză, în timp ce maximul special este mai mic în cazul legii penale în vigoare în prezent, iar pentru infracțiunea de spălare de bani, minimul special este același, maximul special fiind mai mic potrivit legii penale în vigoare în prezent.

Legea penală în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, trafic de influență și spălare de bani, ar fi în consecință favorabilă inculpatei M. doar în cazul în care s-ar aplica acesteia pedepse la nivelul minimului special al pedepselor pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, sau ar fi reținută una din circumstanțele atenuante prevăzute de art. 74 Cod penal din 1968, astfel că pedepsele stabilite pentru infracțiunile săvârșite înainte de 01.02.2014 ar fi mai mici decât minimul special al pedepselor prevăzute de lege, în timp ce în cazul aplicării unor pedepse orientate spre mediu sau spre maximul special, legea penală mai favorabilă inculpatei ar fi legea penală în vigoare în prezent, ulterior datei de 01.02.2014.

Aplicând criteriile de individualizare a pedepselor prevăzute de art. 74 Cod penal, instanța a constatat că nu este însă oportună aplicarea unor pedepse orientate spre minimul special pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite de inculpata M.,

Inculpata M. a săvârșit faptele în calitate de judecător, calitate ce presupunea o conduită de respectare a legii și nu de încălcare a legilor, folosindu-se de funcția deținută pentru obținerea în ilicit a unor sume mari de bani.

Gradul de pericol social al infracțiunilor de luare de mită și trafic de influență săvârșite de inculpata M. este deosebit de ridicat, având în vedere că inculpata a săvârșit aceste infracțiuni de corupție în legătură cu o cauză penală ce se afla la momentul judecării în atenția presei și a opiniei publice, punând

astfel în pericol încrederea opiniei publice în actul de justiție, dând în același timp dovadă de perseverență infracțională, în condițiile în care a acceptat și primit în două rânduri sume de bani de la martorul A., prin intermediul inculpatului C..

Faptul că inculpata M. nu are antecedente penale, a avut o bună imagine în societate și un parcurs profesional meritoriu, nu poate determina aplicarea unor pedepse orientate spre minimul special, pentru săvârșirea infracțiunilor de corupție și nici reținerea de circumstanțe atenuante, conform Codului penal din 1968, respectarea normelor legale și un comportament corespunzător normelor de comportament în societate, fiind condiții ce trebuie îndeplinite pentru exercitarea funcției de magistrat.

Față de aceste aspecte, instanța a aplicat inculpatei M., pedepse orientate spre mediu pentru fiecare dintre infracțiunile de trafic de influență și dare de mită.

Pentru infracțiunea de spălare a banilor, instanța a aplicat inculpatei M. o pedeapsă la nivelul minimului special al pedepsei prevăzute de lege, respectiv 3 ani închisoare, având în vedere că inculpata în săvârșirea infracțiunii a folosit doar o parte din suma de bani primită de la martorul A., modalitatea de săvârșire a infracțiunii nejustificând aplicarea unei pedepse mai mari decât minimul special.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații instanța a aplicat inculpatei o pedeapsă orientată spre minimul special, respectiv de 6 luni închisoare, având în vedere că a săvârșit această infracțiune practic pentru a nu se autodenunța, iar parte din mențiunile pe care inculpata nu le-a consemnat în declarațiile de avere, respectiv dobândirea proprietății terenului și casei din, înstrăinarea ulterioară a proprietății aceluiași imobil și dobândirea proprietății terenului din, sunt operațiuni juridice a căror efectuare putea fi verificată prin examinarea unor evidențe oficiale.

Totodată, având în vedere faptul că inculpata M. a săvârșit infracțiunile de corupție în timpul exercitării unei funcții publice, folosindu-se de această funcție, ceea ce atrage nedemnitatea sa de a exercita, cel puțin pentru o perioadă de timp, funcții publice, precum și de a exercita funcția de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunilor de corupție, instanța a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal, pe o perioadă de 4 ani și pentru infracțiunea de trafic de influență, cât și pentru infracțiunea de spălare de bani, infracțiune, de asemenea de o mare gravitate.

Ca și consecință a aplicării pedepsei complementare pentru aceste infracțiuni, de luare de mită, trafic de influență și spălare de bani, instanța a aplicat inculpatei M., în baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptului de a exercita funcția de magistrat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

Având în vedere dispozițiile obligatorii ale art. 39 alin 1 lit b Cod penal, instanța a aplicat în final inculpatei pedeapsa cea mai grea, de 5 ani și 6 luni

închisoare, la care a adăugat sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse, respectiv 2 ani și 6 luni, astfel că a dispus ca în final inculpata M. să execute pedeapsa de 8 ani închisoare, urmând ca în baza art. 45 Cod penal să fie contopite și pedepsele complementare și accesorii.

În privința inculpatului C., instanța a constatat că legea penală mai favorabilă este cea în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor, respectiv Codul penal din 1968, Legea nr.656/2002 și Legea nr. 78/2000, forma în vigoare la momentul săvârșirii faptelor.

Aceasta, întrucât inculpatul C. nu a săvârșit o nouă infracțiune ulterior datei de 01.02.2014, iar noul Cod penal prevede un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni, respectiv prevede în art. 39 alin. 1 lit. b aplicarea alături de pedeapsa cu închisoare cea mai grea a unui spor obligatoriu de pedeapsă, de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoare aplicate inculpatului, în timp ce potrivit art. 34 Cod penal alin. 1 lit. b din Codul penal din 1968, sporul de pedeapsă este facultativ.

Așa cum s-a arătat anterior în cuprinsul prezentelor considerente, la momentul analizării legii penale mai favorabile în cazul inculpatei M., minimul special al pedepsei prevăzute de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunilor și legea penală în vigoare în prezent, este mai mic în cazul infracțiunilor de trafic de influență și luare de mită, inculpatului C. nefiindu-i aplicabilă nici forma agravată prevăzută de art. 7 alin.3 din Legea nr. 78/2000, astfel că doar în situația în care instanța s-ar orienta spre aplicarea unor pedepse apropiate de maximul special, s-ar putea considera legea penală nouă ca fiind mai favorabilă.

Aceasta și pentru că potrivit Codului penal din 1968, în situația concursului de infracțiuni, sporul de pedeapsă este facultativ și nu obligatoriu, așa cum prevede Codul penal în vigoare de la 01.02.2014.

În concluzie, având în vedere că în cazul inculpatului C. instanța s-a orientat spre aplicarea unor pedepse situate între minimul special și mediu, constatându-se că legea penală mai favorabilă în cazul acestui inculpat este legea penală de la data săvârșirii infracțiunilor.

În consecință, pentru aplicarea legii penale mai favorabile în cazul inculpatului C., în temeiul art 386 Cod pr. penală, a fost necesară schimbarea încadrării juridice din infracțiunile reținute în sarcina inculpatului prin rechizitoriu în infracțiunile corespondente de la momentul săvârșirii infracțiunilor, respectiv din infracțiunea prevăzută de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap la art. 7 alin 1 din Legea nr. 78/2000 rap la art. 254 alin 1 și 2 Cod penal din 1969 cu apl. Art. 5 Cod penal; din infracțiunea prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art. 6 din Legea nr 78 /2000 rap la art. 257 alin 1 Cod penal din 1969; din infracțiunea prevăzută de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p. în infracțiunea prevăzută de art .26 Cod penal din 1969 rap la art ..29 alin 1 lit. a din Legea nr 656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969 și art. 5 Cod penal.

Cum instanța a admis cererea inculpatului C. de judecare conform procedurii simplificate, prevăzută de art 375 Cod pr penală, limitele de pedeapsă pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite de acesta s-au redus cu o treime.

S-a constatat, astfel, că pentru infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 7 alin 1 din Legea nr 78/2000 rap. la art. 254 alin 1 și 2 Cod penal din 1969, limitele de pedeapsă reduse cu o treime sunt închisoare de la 2 ani la 6 ani și 8 luni, pentru infracțiunea prevăzută de art. 6 din Legea nr. 78 /2000 rap. la art. 257 alin 1 Cod penal din 1969, limitele de pedeapsă reduse cu o treime sunt închisoare de la 1 an și 4 luni la 6 ani și 8 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap. la art. 29 alin 1 lit a din Legea nr .656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969, limitele de pedeapsă sunt închisoare de la 2 ani la 8 ani.

Având în vedere criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 72 Cod penal din 1968, respectiv faptul că inculpatul C. a recunoscut săvârșirea faptelor, a făcut eforturi pentru restituirea către martorul A. a sumei primite și transmise către inculpata M., este o persoană integrată social, a înțeles și regretat săvârșirea faptelor, dar având în vedere și gravitatea mare a faptelor săvârșite, în special suma mare de bani pe care a primit-o de la martorul A. și pe care a transmis-o inculpatei M., perseverența infracțională a inculpatului, care a primit și transmis sume mari de bani în două rânduri, scopul urmărit prin săvârșirea infracțiunilor, de a asigura unei persoane acuzate de săvârșirea unei infracțiuni grave, tentativă de omor, judecarea în stare de libertate și executarea pedepsei într-un regim neprivativ de libertate, instanța a apreciat că pentru infracțiunile de complicitate la luare de mită și trafic de influență nu este oportună aplicarea unor pedepse la nivelul minimului special, pentru atingerea scopului pedepsei fiind oportună aplicarea unor pedepse orientate spre mediu.

În privința infracțiunii prevăzute de complicitate la spălare de bani în formă continuată, prevăzută de art. 26 Cod penal din 1969 rap la art. 29 alin 1 lit. a din Legea nr. 656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969, instanța a constatat că inculpatul C. a săvârșit această infracțiune în special pentru a ajuta-o pe inculpata M. să dobândească bunuri și pentru a restitui martorului A. parte din suma de bani dată inculpatei, fără ca inculpatul să obțină foloase din săvârșirea acestei infracțiuni, astfel că s-a aplicat pentru săvârșirea acestei infracțiuni o pedeapsă orientată spre minimul special redus cu o treime.

Instanța nu a putut reține nici în cazul inculpatului C. circumstanțe atenuante prevăzute de art. 74 Cod penal din 1969, lipsa antecedentelor penale, comportamentul bun al inculpatului, anterior săvârșirii infracțiunilor fiind o condiție pentru exercitarea profesiei de avocat, iar atitudinea inculpatului din cursul urmăririi penale a fost oscilantă, inițial nerecunoscând săvârșirea infracțiunilor și încercând să inducă în eroare organele judiciare, ceea ce a îngreunat inițial activitatea de urmărire penală

Cum inculpatul C. a intrat în legătură cu membrii familiei A. în calitate de avocat și s-a folosit de această profesie pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, instanța a reținut că este necesară aplicarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a exercita această profesie, pe o durată de 3 ani, precum și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit b și c Cod penal din 1969 pe

aceiași durată, o persoană condamnată pentru o infracțiune de corupție nefiind demnă să exercite funcții electivice publice, să fie aleasă în funcții din cadrul autorităților publice sau să ocupe funcții care implică exercițiul autorității de stat.

Față de aceste aspecte, prima instanță a considerat că pentru atingerea scopului educativ al pedepsei este oportună condamnarea inculpatului C. la pedeapsa principală de 3 ani și 6 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c Cod penal din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat, pe o durată de 3 ani, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26 Cod penal din 1969 rap la art. 7 alin 1 din Legea nr 78/2000 rap. la art. 254 alin 1 și 2 Cod penal din 1969 cu apl. art. 396 alin 10 Cod pr. penală și art 5 Cod penal, condamnarea la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 6 din Legea nr 78/2000 rap la art 257 alin 1 Cod penal din 1969 cu apl. art. 396 alin 10 Cod pr penală și art. 5 Cod penal și condamnarea aceluiași inculpat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 26 Cod penal din 1969 rap la art. 29 alin. 1 lit a din Legea nr. 656/2009 cu aplicarea art. 41 alin 2 Cod penal din 1969, art. 396 alin 10 Cod pr penală și art. 5 Cod penal.

Instanța nu a considerat necesară aplicarea unui spor de pedeapsă inculpatului C., pedeapsa principală rezultantă în urma contopirii, de 3 ani și 6 luni, fiind suficientă pentru atingerea scopului educativ preventiv al pedepsei, pentru determinarea inculpatului să nu mai săvârșească infracțiuni.

În privința modalității de executare a pedepsei, instanța a constatat că în raport cu durata pedepsei rezultante principale, mai mare de 3 ani închisoare, nu este posibilă aplicarea dispozițiilor art. 86¹ Cod penal, privind suspendarea executării sub supraveghere, această modalitate de executare, nefiind, de altfel nici oportună, chiar dacă pedeapsa rezultantă ar fi fost de cel mult 3 ani închisoare, față de gravitatea mare a faptei, suma mare de bani traficată și dată cu titlu de mită.

În raport cu gravitatea faptelor săvârșite de inculpat și calitatea pe care inculpatul a avut-o la momentul săvârșirii infracțiunilor, folosindu-se de această calitate, instanța a aplicat inculpatului C. și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c C. pen. din 1969, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a exercita profesia de avocat, pentru fiecare dintre infracțiunile săvârșite.

În privința inculpatului M., instanța a constatat că potrivit art. 29 alin. 1 lit a din Legea nr.656/2002 (art. 23 alin. 1 lit a), prevedea la data săvârșirii infracțiunii, perioada 2011-2012, pedeapsa închisorii de la 3 ani la 12 ani, iar în prezent prevede pedeapsa închisorii de la 3 ani la 10 ani.

Cum minimul special al pedepsei este același, atât la data săvârșirii infracțiunii, cât și la data pronunțării prezentei hotărâri, iar maximul special este mai mic, instanța a constatat că legea penală mai favorabilă este legea în vigoare în prezent, dacă sunt avute în vedere numai limitele de pedeapsă.

Legea în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii ar putea fi considerată ca fiind legea penală mai favorabilă în cazul inculpatului M. doar în cazul în care instanța s-ar orienta spre o modalitate de executare a pedepsei neprivativă de libertate.

În raport cu modul în care inculpatul M. a acționat instanța nu a putut dispune însă o modalitate de executare a pedepsei neprivativă de libertate.

Inculpatul nu s-a limitat la o participare la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor doar pentru a o sprijini pe soția sa, inculpata M., dar a și avut un comportament deosebit de activ, fiind persoana care a determinat-o pe martora D. să accepte încheierea unui contract de donație simulat, deși contractul real era de vânzare-cumpărare, a determinat-o pe martora I. să accepte consemnarea unui preț al imobilului teren din, mult mai mic decât prețul real, a făcut deplasări în alte localități pentru a încheia aceste acte cu date nereale, în interval de doar o săptămână în luna decembrie 2011, făcând numeroase demersuri pentru achiziția a trei imobile, iar ulterior s-a implicat în transferul unui imobil în patrimoniul familiei A. prin intermediari pentru a ascunde legătura dintre inculpata M. și familia A..

De asemenea, inculpatul M. nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii și a încercat prin declarațiile sale să împiedice aflarea adevărului, dând dovadă și de o perseverență infracțională mare, ce rezultă din numărul mare de acte materiale săvârșite, pe o perioadă de câteva luni.

În aceste condiții, instanța nu a putut reține că doar pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului ar fi suficientă pentru a asigura îndreptarea acestuia, iar inculpatul nu ar mai săvârși infracțiuni, instanța considerând că inculpatul nu a dat dovadă că ar fi conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, pentru atingerea scopului educativ preventiv al pedepsei fiind necesară aplicarea unei pedepse cu închisoarea, a cărei executare să se facă în regim de detenție.

În privința duratei pedepsei cu închisoare, instanța a constatat că pentru a asigura atingerea scopului educativ preventiv al pedepsei este suficientă aplicarea unei pedepse la nivelul minimului special, de 3 ani închisoare, nefiind necesară aplicarea unei pedepse mai aspre, având în vedere că inculpatul a săvârșit infracțiunea datorită relației de familie cu persoana care a primit în mod nelegal suma de bani utilizată ulterior pentru achiziția de imobile, inculpata M. fiind soția inculpatului M..

Inculpatul M. a dovedit și acesta prin modul de săvârșire a infracțiunii, infracțiune deosebit de gravă, că nu este demn să exercite funcții publice sau electiv, astfel că în baza art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 2 ani, iar în baza art. 65 alin. 1 raportat la art. 66 alin. 1 lit. a, b Cod penal, i s-a interzis, ca pedeapsă accesorie, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

Instanța nu a putut dispune restituirea sumei de 100.000 Euro către martorul A., așa cum s-a solicitat prin rechizitoriu și cum a solicitat martorul A. prin declarațiile sale din cursul urmăririi penale și din cursul cercetării judecătorești, având în vedere că din probe a rezultat faptul că martorului i-a fost restituită în întregime această sumă, astfel că a fost respinsă cererea în acest sens formulată de martor prin declarațiile date în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești.

Fiind restituită această sumă martorului A., instanța nu a putut dispune nici confiscarea întregii sume, 200.000 Euro, aceasta fiind deja restituită martorului A., neputând fi confiscată o sumă de bani care deja a fost restituită, martorul A. beneficiind de dispozițiile art. 6¹ din Legea nr.78/2000, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, potrivit căruia banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul în care denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat.

Instanța a dispus însă confiscarea de la inculpata M. a sumei de 30.000 Euro, pe care inculpatul C. nu a putut să o recupereze de la inculpată, întrucât aceasta nu o mai avea la dispoziție, astfel că inculpatul C. a fost nevoit să contracteze un împrumut bancar pentru această sumă de bani, prin intermediul fiicei sale.

Cum inculpata M. nu a restituit suma de 30.000 Euro, s-a dispus, în temeiul art 289 alin 3 Cod penal și art 291 alin 2 Cod penal, confiscarea acestei sume de bani.

În privința imobilelor dobândite de inculpații M. și M., prin săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, instanța a constatat că două dintre imobile nu mai sunt în proprietatea celor doi inculpați.

Astfel, imobilul teren și casă de locuit situate în a fost transmis în proprietatea martorei M. încă din anul 2012, ca parte a sumei de 200.000 Euro restituită, astfel că nu s-a mai putut dispune confiscarea acestuia.

Imobilul teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în , a reintrat în patrimoniul vânzătorului terenului, municipiul Slatina, prin sentința civilă nr 357/18.01.2016 pronunțată de Judecătoria Slatina în dosarul nr/311/2015, definitivă prin decizia civilă nr 505/25.05.2016 a Tribunalului, (fila 231-233; 237-239 vol. V dup), astfel că instanța penală nu a mai putut dispune confiscarea unui bun ce nu se mai află în patrimoniul inculpaților, titlul acestora fiind desființat printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Ca o consecință a desființării titlului de proprietate al inculpaților pentru terenul intravilan în suprafață de 600 mp situat în, instanța a ridicat și sechestrul asigurator instituit asupra acestuia, nemaifiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 249 Cod pr. penală, bunul nemaifiind proprietatea inculpaților și fiind în proprietatea unității administrativ teritoriale municipiul Slatina, în patrimoniul căreia s-a întors, proprietar față de care nu se poate dispune confiscarea bunului, în raport cu efectele hotărârii judecătorești civile.

Inculpații M. și M. sunt însă în continuare în posesia unui bun dobândit prin săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, respectiv terenul în suprafață de 1250 mp situat în, astfel că în baza art. 33 alin 1 din Legea 656/2002 cu apl. art. 112 alin 1 lit d Cod penal, s-a dispus confiscarea acestui imobil, în privința căruia a fost săvârșită infracțiunea de spălare de bani și totodată s-a menținut, în

vederea confiscării, măsura asiguratorie a sechestrului, dispusă cu privire la acest imobil.

În privința cotei de proprietate a inculpatului M. de $\frac{1}{2}$ din imobilul apartament, din imobilul clădire (apartament) situat în, proprietatea inculpatului M. în indiviziune cu M.– soție, instanța a constatat că acest imobil nu a făcut obiectul infracțiunii de spălare de bani, astfel că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 33 alin. 1 din Legea nr 656/2002.

De asemenea inculpatul M. nu este acuzat de săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, trafic de influență, astfel că nu sunt incidente cazurile privind confiscarea sumelor de bani primite, prevăzute de art.289 alin 3 Cod penal și art. 290 alin 5 Cod penal.

În consecință, a fost dispusă ridicarea sechestrului asigurator instituit în cursul urmăririi penale cu privire la cota de proprietate a inculpatului M., din imobilul apartament, din imobilul clădire (apartament) situat în

În cazul bunurilor proprietatea inculpatului C., întrucât nu s-a dispus confiscarea vreunei sume de bani de la acest inculpat și nici nu a fost obligat la restituirea vreunei sume de bani către martorul A., menținerea sechestrului asigurator nu se mai justifică, fiind astfel ridicată măsura sechestrului asigurator instituită asupra cotei de $\frac{1}{2}$ din bunurile imobile proprietatea în indiviziune a inculpatului și soției sale.

Întrucât s-a dispus confiscarea sumei de 30.000 Euro, primită de inculpata M. la momentul săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență și luare de mită, instanța a menținut măsura asiguratorie a sechestrului dispusă în privința cotei de $\frac{1}{2}$ din proprietatea în indiviziune cu M. – soț a imobilului clădire (apartament) situat în imobil compus din două camere și dependințe în suprafață utilă de 50,46 mp, având o valoare impozabilă de 144.980 lei , ce a fost dobândit în baza contractului de vânzare- cumpărare nr. 14295/27.02.1992, încheiat cu R.A.G.C.L. Slatina

În privința măsurii preventive a controlului judiciar dispusă față de cei trei inculpați, instanța a constatat că această măsură preventivă este în continuare necesară pentru buna desfășurare a procesului penal, în apel existând posibilitatea readministrării probelor administrate în cursul cercetării judecătorești în primă instanță, astfel că este necesar în continuare ca inculpații să nu poată lua legătura cu martorii din cauză, pentru a garanta aflarea adevărului.

Împotriva sentinței penale nr. 184 din 23 septembrie 2016 a Curții de Apel Craiova - Secția penală și pentru cauze cu minori au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova și inculpații M., M. și C.

1.Hotărârea instanței de fond a fost atacată de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova**, fiind apreciată ca netemeinică arătându-se faptul că, raportat la quantumul pedepselor aplicate inculpaților, instanța de fond nu a atribuit semnificația cuvenită și nu a evaluat în mod corespunzător criteriile specifice de individualizare prevăzute de art. 74 Cod penal, respectiv art. 72 din Vechiul Cod penal.

Referitor la infracțiunile de luare de mită și trafic de influență, reținute în sarcina inculpatei M., s-a susținut că este necesar a se ține cont de împrejurările comiterii faptelor, de modul de comitere, precum și de mijloacele folosite.

Direcția Națională Anticorupție, a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, admiterea acestuia, desființarea în parte a sentinței penale atacate și, rejudecând, majorarea pedepselor aplicate celor trei inculpați.

2. *Inculpata M.*, în apelul declarat, a invocat nulitatea absolută prevăzută de art. 281 lit. a) din Codul de procedură penală, susținând că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată de un magistrat incompatibil, deoarece judecătorul fondului se afla în situația prevăzută de art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală.

În susținerea acestei opinii, a invocat faptul că judecătorul fondului, în dosarul nr./54/2015, a dispus o soluție de condamnare față de coinelculpatul B., care a uzat de procedura simplificată, urmare a recunoașterii integrale și necondiționate a faptelor reținute în sarcina sa, potrivit art. 374 din Codul de procedură penală.

Se arată că același magistrat a soluționat fondul cauzei în dosarul privindu-i pe inculpații M. și M., deși se antepnunțase asupra vinovăției acestora în cauza privindu-l pe numitul B., inculpat trimis în judecată prin același act de inculpare și a cărui judecare s-a realizat fără disjungerea cauzei, precum și faptul că acesta s-a pronunțat asupra recunoașterii prin procedura simplificată față de inculpatul C., care a recunoscut faptele.

Față de aceste considerente, *inculcata M.*, a apreciat că magistratul de la instanța de fond s-a aflat în situația prevăzută de art. 64 lit. f) din Codul de procedură; soluția procedurală fiind aceea a admiterii apelului, desființării în totalitate a hotărârii atacate și, trimiterea cauzei spre rejudecare.

Un alt motiv de apel vizează faptul că, instanța de fond a admis proba cu înscrisuri vizând acte materiale reținute în rechizitoriu care ar intra în conținutul infracțiunii de spălare de bani, dispunând ca administrarea acesteia să aibă loc după rămânerea în pronunțare a cauzei.

Un alt motiv de nelegalitate invocat de *inculcata M.* se referă la încălcarea normelor legale vizând confiscarea.

Astfel se arată că, deși inculpații C. și M. sunt acuzați de aceleași infracțiuni, instanța de fond a dispus confiscarea unei sume de bani doar de la *inculcata M.* .

De asemenea, *inculcata M.* invocă încălcarea dreptului la apărare prin respingerea cererii de reaudiere a coinelculpatului C., respingerea nemotivată a cererii de audiere a martorului C., respingerea cererii privind administrarea probei cu expertizarea înregistrările audio și se susține că instanța de fond a făcut o greșită apreciere a probelor administrate.

S-a mai susținut că infracțiunea de luare de mită este o infracțiune pentru care, atât pe parcursul judecării în fața instanței de fond, cât și în fața instanței de apel, nu au fost administrate suficiente probe, invocând în acest sens dispozițiile art. 16 lit. c din Codul de procedură penală.

Cât privește infracțiunea de trafic de influență, *inculcata M.*, a apreciat că se impune aplicarea art. 16 lit. a din Codul de procedură penală, având în vedere

declarațiile martorilor denunțatori A., A., A. și A., precum și declarațiile magistraților audiați în calitate de martori, respectiv O. și C..

Referitor la infracțiunea de spălare de bani, a solicitat achitarea inculpatei în temeiul art. 16 lit. a din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește infracțiunea de fals în declarații, s-a solicitat a se avea în vedere dispozițiile art. 16 lit. b teza a II- a din Codul de procedură penală.

3. Inculpatul M. a invocat excepția nulității absolute prevăzut de art. 281 lit. a) din Codul de procedură penală, susținând că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată de un magistrat incompatibil, deoarece judecătorul fondului se afla în situația prevăzută de art. 64 lit. f) din Codul de procedură penală.

Totodată au fost invocate aceleași motive de apel, vizând nelegalitate hotărârii atacate, ca și inculpata M., motiv pentru care acestea nu vor fi reluate.

Inculpatul M. a solicitat instanței de apel să procedeze la schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, într-o infracțiune de tănuire prevăzută de art. 270 din Codul Penal, cu aplicarea art. 5 din Codul Penal.

4. Inculpatul C. a solicitat admiterea apelului declarat și desființarea sentinței Curții de Apel Craiova, considerând că nu s-a făcut o corectă individualizare a pedepsei și s-a stabilit o modalitate greșită de executarea a pedepsei rezultante.

Astfel, s-a susținut că instanța de fond a individualizat în mod greșit pedepsele aplicate inculpatului C., pedepsele fiind excesiv de ridicate, în raport cu circumstanțele concrete ale săvârșirii faptei și, cu persoana inculpatului.

Inculpatul C. a apreciat că instanța de fond ar fi trebuit să aplice pedepse în limite mai reduse, astfel încât pedeapsa rezultantă să nu depășească 3 ani închisoare și, să fie posibilă aplicarea dispozițiilor art. 86¹ și următoarele din Codul penal anterior.

Totodată, inculpatul a solicitat a se constata că instanța de fond, în mod greșit, a dispus aplicarea pedepsei accesorii și complementare a interzicerii exercitării profesiei de avocat, susținând că exercitarea acestei profesii i-ar fi putut fi interzisă dacă s-ar fi folosit de calitatea de avocat pentru săvârșirea celor trei infracțiuni pentru care a fost condamnat.

Examinând cauza în raport de criticile formulate, conform art. 417 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, Înalta Curte constată că apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova și de inculpații M., M. și C. împotriva sentinței penale nr. 184 din 23 septembrie 2016 a Curții de Apel Craiova - Secția penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr./54/2015, sunt nefondate urmând să fie respinse.

Cu titlu de premiză în demersul de examinare a acestor motive de critică prin apelurile promovate în cauza de față de către cei trei inculpați nominalizați, Înalta Curte reamintește că prin conformare la dispozițiile art. 417 alin. (2) C. proc. pen. care stabilește „efectul devolutiv” al apelului și limitele sale va proceda la examinarea apelurilor sub toate aspectele de fapt și de drept.

Înalta Curte va avea în vedere pentru reținerea situației de fapt din cauza de față imputată apelanților inculpați, mijloacele de probă administrate în cursul judecării apelului, dar și cele administrate în fazele anterioare, respectiv în cursul judecării fondului și în faza de urmărire penală.

Astfel s-a reținut că în cursul lunii august 2011, martorul denunțator A. l-a contactat pe inculpatul C., pe care îl cunoștea de mai mult timp, acesta acordând asistență juridică familiei A. în mai multe cauze civile, solicitând acestuia să intervină pe lângă magistratul judecător M. pentru ca aceasta să asigure punerea în libertate a tatălui său și o soluție favorabilă tuturor inculpaților pe fondul cauzei, martorul A. cunoscând că avocatul C. este nașul de cununie al judecătorului M.

În schimbul intervenției, martorul A. a promis să remită orice sumă de bani ar fi fost solicitată de judecător.

Inculpatul C. a transmis inculpatei M. solicitarea martorului și oferta martorului A., inculpata acceptând să se implice în sensul celor solicitate, în schimbul sumei de 200.000 euro.

Cei doi inculpați au convenit ca, după pronunțarea pe fond a unei hotărâri favorabilă martorului A. și celorlalți membrii ai familiei sale, C. să primească de la M. 10% din valoarea sumei ce urma a fi remisă de A., inculpata afirmând că nu se va atinge de bani până la momentul respectiv.

Banii preținși au fost primiți de inculpatul C. de la martorul A., în prezența mamei acestuia, martora A. și fiului avocatului, inculpatul C., în două tranșe, respectiv suma de 150.000 Euro, înaintea termenului de judecată din data de 31.08.2011, când s-a dispus, pentru prima oară, de la momentul sesizării instanței prin rechizitoriu, înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea (judecător O.) și 50.000 euro în data de 20.09.2011, când inculpata M. a amânat intenționat pronunțarea asupra cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive pentru data de 22.09.2011 când a admis cererea inc. A., înlocuind arestul preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea.

După fiecare dintre cele două întâlniri, prima având loc la intrarea în municipiul Slatina dinspre Craiova, în apropierea podului peste râul Olt, iar cea de-a doua într-un spațiu comercial aparținând S.C. M. S.R.L. (al cărei angajat era inculpatul C.), situat în, întâlniri la care a participat și martorul C., fiul inculpatului C., inculpatul C. s-a deplasat la locuința inculpatei M., punând la dispoziția acesteia sumele de bani primite de la A., așa cum a arătat acest inculpat în declarațiile date în cursul urmăririi penale.

În condițiile în care titularul completului de judecată investit cu soluționarea dosarului nr/104/2011, judecător O., a intrat în concediu de odihnă și în continuare, în concediu de maternitate, prin procesul verbal nr 260/19.09.2011 încheiat de Președintele Secției Penale, (fila 101 vol. VI dosar urmărire penală) a fost desemnată inculpata M. să o înlocuiască pe titularul completului de judecată PF 8a, (vol. VI, fila 101 u.p), întrucât primii doi judecători de pe lista de permanență soluționaseră incidente ce îi făceau incompatibili, pentru termenul de judecată din data de 20.09.2011, la care urma să fie soluționată o nouă cerere a martorului A. de revocare a măsurii arestării

preventive, fiind primul termen de judecată la care completul a rămas fără titular.

În data de 20.09.2011, anterior pronunțării de către inculpata M. a soluției cu privire la cererea de revocare a măsurii arestării preventive, inculpata a primit cea de-a doua tranșă de bani, de 50.000 Euro, după care a admis cererea formulată de A. și a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea de domiciliu, cu motivarea că pericolului social pentru ordinea publică în cazul lăsării în libertate a inculpatului nu mai era actual cu acela al posibilității de influențare a părții vătămate sau a martorilor acuzării și că durata detenției provizorii atinsese un termen apreciabil (vol. VI, filele 41-44 dosar urmărire penală).

Cu ocazia primirii celei de-a doua tranșe de bani, respectiv suma de 50.000 Euro, inculpatul C., însoțit de fiul său, martorul C., s-a întâlnit cu martorii A. și A..

Soluția dispusă de inculpata M. prin încheierea din 22.09.2011 a fost desființată de Curtea de Apel ..., care, prin decizia penală nr. 1495 din 27.09.2011 a admis recursul Parchetului de pe lângă Tribunalul ..., a casat încheierea și pe fond, a respins cererea de înlocuire a arestului preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea de domiciliu (vol. VI, filele 93-100 dosar urmărire penală).

Ulterior, inculpata M. și alți judecători din cadrul Tribunalului ... au asigurat conducerea completului de judecată până la preluarea completului de judecător C.. Pentru următoarele termene de judecată, la care a lipsit titularul completului de judecată, au fost desemnate să participe la judecarea cauzei judecător D., pentru termenul de judecată din 20.10.2011, prin procesul verbal nr 297/19.10.2011 (vol. VI fila 102 dosar urmărire penală), judecător care a respins o nouă cerere de înlocuire a măsurii preventive formulată de a inculpatul A. și a menținut starea de arest preventiv a acestuia, iar pentru următorul termen de judecată, din 10.11.2011, prin procesul verbal nr 326 din 09.11.2011 a fost desemnată ca președinte al completului PF 8a inculpata M. (vol. VI fila 103-dup), care nu a dispus asupra măsurilor preventive (fila 117 vol. VI dup).

Prin Hotărârea nr. 13/10.11.2011, Colegiul de Conducere al Tribunalului ..., a hotărât repartizarea judecătorului C. în cadrul secției Penale începând cu data de 14.11.2011 și participarea acesteia la ședințele de judecată potrivit programării completelor existente în anexă, care constituie parte integrantă din hotărâre (fila 91 ind 1 vol. VI dosar urmărire penală).

Prin aceeași hotărâre a Colegiului de Conducere s-a decis că judecătorul C. să continue să soluționeze și cererile cu care fusese investită în completul de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Prin procesul-verbal nr. 339 din 15.11.2011, întocmit de inculpata M., în calitate de președinte al Secției Penale a Tribunalului ..., s-a procedat la constituirea completului PF 8a pentru judecarea dosarului de fond nr. .../104/2011, cu termen de judecată la 16.11.2011, prin includerea judecătorului C., invocându-se hotărârea colegiului de conducere (vol. VI, fila 90, dosar urmărire penală), martora C. preluând în fapt judecarea cauzelor cu soluționarea cărora fusese investită inițial martora O..

După desemnarea martorei C. ca titular al completului investit cu soluționarea dosarului în care inculpat era martorul A., în perioada 14-20.11.2011, inculpatul C. a avut o întâlnire cu martorul A. și martora A., în care martorii au arătat că sunt nemulțumiți de faptul că martorul A. era în continuare în stare de arest preventiv, iar dosarul nu mai era repartizat spre soluționare inculpatei M., astfel că solicitau să le fie restituită măcar jumătate din suma de 200.000 Euro, fiind însă dispuși să ofere și o sumă mai mare, respectiv suma de 300.000 Euro, în situația soluționării în mod favorabil a dosarului.

În cursul aceleiași întâlniri, inculpatul C. a recunoscut, la interpelarea martorului A., primirea sumei de 200.000 Euro, în două tranșe, de 150.000 Euro și 50.000 Euro, dar a afirmat că inculpata a împărțit banii și nu are posibilitatea de a discuta cu martora C., care ține dosarul în birou, inculpata nemaiavând posibilitatea de a prelua soluționarea cauzei.

Desemnarea martorei C. ca titular al completului de judecată investit cu soluționarea dosarului său, a trezit nemulțumirea și a inculpatului A., care, prin apărătorul ales, avocat M. a formulat, la data de 22.11.2011, o cerere de recuzare a martorei C., invocând faptul că includerea acesteia în completul ce judeca dosarul său nu fusese dispusă de colegiul de conducere al instanței și solicitând expres rămânerea în complet a judecătorului M., cererea de recuzare fiind respinsă prin încheierea nr. 48/21.11.2011, pronunțată de judecător B. (vol. VI, filele 49-50, dosar urmărire penală).

După desemnarea sa ca titular al completului PF8a, martora C. a admis prin încheierile din 05.12.2011, 20.11.2011, 07.01.2012 și 31.01.2012, cererile de înlocuire a măsurii arestării preventive formulate de martorul denunțator A. până la data de 07.02.2012, când au avut loc dezbaterile, fiind amânată pronunțarea cu privire la fondul cauzei pentru data de 22.02.2012 (vol. VI, filele 51-75, dosar urmărire penală).

Încheierile din datele de 05.12.2011, 20.11.2011, 07.01.2012 și 31.01.2012, pronunțate de martora C. au fost desființate de Curtea de Apel ..., care, de fiecare dată, a admis recursul parchetului, a casat încheierile și, pe fond, a respins cererile lui A..

Pe parcursul soluționării cauzei inculpata M. a fost în permanentă interesată de modul de soluționare al cauzei, discutând cu martora O. atât înainte de pronunțarea de către martoră a soluției de punere în libertate a martorului A., prin încheierea din data de 31.08.2011, cât și cu martora C., după repartizarea acesteia ca titular al completului de judecată, afirmând în mod repetat în fața acestei martore că soluția ce ar trebui pronunțată în privința martorului A. ar trebui să fie o soluție de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Judecătoarele O. și C., audiate fiind în calitate de martori de către instanța de apel, în data de 23 martie 2017, au confirmat interesul constant și nefiresc al inculpatei M. în legătură cu soluționarea dosarului care-l privea pe A..

Martora C. a precizat faptul că fiecare punere în libertate a inculpatului S. s-a datorat în mod exclusiv, discuțiilor pe care le-a avut cu inculpata M., șefa sa la acea dată, pe marginea acestui dosar.

Prin sentința penală nr. 29/22.02.2012, martora C. a dispus condamnarea inculpaților A. și A. la pedeapsa rezultantă de 7,6 ani închisoare și pe A. la 3

luni închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (vol. VI, filele 76-89, dosar urmărire penală).

Fiind nemulțumit de cuantumul pedepselor aplicate, în special de pedeapsa aplicată martorului A., martorul A. l-a contactat pe inculpatul C., solicitându-i să se întâlnească.

Pentru că acesta nu s-a putut prezenta la întâlnire, fiind plecat din localitate, A. l-a convocat la întâlnire pe fiul avocatului, inculpatul C., întâlnirea dintre cei doi având loc în seara zilei în care a fost pronunțată sentința, respectiv data de 22.02.2012, discuția dintre cei doi fiind înregistrată cu mijloace tehnice aparținând martorului A..

Cu acest prilej, A. i-a cerut martorului C. să-i comunice tatălui său să facă demersuri pentru a-i restitui banii dați spre a influența soluțiile judecătorilor investiți cu soluționarea dosarului nr./104/2011 și a solicitat în mod repetat să îi fie restituită suma de 310.000 euro, la finalul discuției comunicându-i martorului C. faptul că înregistrase întâlnirile anterioare cu avocatul și fiul său, cei doi fiind filmați în timp ce primeau bani de la A., cu amenințarea că va denunța săvârșirea faptelor de corupție.

Anterior soluționării cauzei și imediat după preluarea judecării cauzei de către martora C., respectiv în luna decembrie 2011, inculpații M. și M. au achiziționat, într-o singură săptămână, trei imobile, un teren în, un teren și o casă în și un teren în, cu sume provenind din suma totală de 200.000 Euro, dată de martorul A. pentru influențarea magistraților din cadrul Tribunalului

Astfel, la data de 14.12.2011 inculpații M. și M. au achiziționat la prețul de 9.300 de euro un teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 2557/14.12.2012 de BNP D., având drept cumpărători pe soții M. iar ca vânzător Primăria mun. Slatina, reprezentată de S.), în urma unei licitații publice organizată de Consiliul Local Slatina în baza hotărârii nr. 209 din 14 septembrie 2011, prin care s-a aprobat vânzarea prin licitație publică a acestui teren, anterior, prin HCL nr. 170 din 26 iulie 2011, terenul respectiv fiind trecut din domeniul public în domeniul privat al unității administrativ teritoriale.

Pentru a justifica suma de bani plătită ca preț al terenului și a ascunde proveniența acestei sume de bani, din săvârșirea infracțiunilor de corupție, respectiv de la A. pentru a asigura punerea în libertate a tatălui său și aplicarea unei pedepse cu o modalitate neprivativă de libertate, inculpata M. și soțul acesteia, au convenit cu inculpatul C. ca acesta să-l determine pe cumnatul său, V., să încheie un contract fictiv de împrumut cu soții M. pentru suma de 10.000 Euro.

Pentru ca martorul V. să accepte încheierea unui astfel de act, inculpatul C. i-a comunicat că banii fuseseră deja dați cu împrumut de către el soților M., împrumutul nefiind agreat de soția avocatului și date fiind ocupațiile părților, respectiv judecător și avocat, era de preferat ca actul de împrumut să nu se încheie între ei, după cum a arătat martorul în declarațiile sale.

În aceste condiții, martorul V. a acceptat să încheie la data de 12.12.2011 contractul fictiv de împrumut sub semnătură privată, în care se menționa că martorul acordă un împrumut de 10.000 euro soților M. și M., înscris semnat în

calitate de împrumutați de ambii soți (vol. VI fila 178, dosar de urmărire penală).

În realitate, martorul V., care nu îi cunoștea pe inculpații M. și M., nu a înmănat inculpaților nicio sumă de bani, ci doar a semnat înscrisul sub semnătură privată la domiciliul său, suma de 10.000 Euro nefiind dată cu titlu de împrumut nici inculpaților M. și M., nici de inculpatul C..

Martorii C. și V., persoane care au semnat acest contract fictiv de împrumut la poziția „martori”, au fost audiați de către instanța de apel în data de 15 iunie 2017. Aceștia au confirmat la rândul lor aspectul absolut formal a actului respectiv ei declarând că și-au depus semnătura pe acest act fără să știe exact despre ce ar fi vorba, la rugămintea vecinului lor V. și fără să-i cunoască pe inculpații M..

Acest împrumut fictiv a fost ulterior consemnat de inculpata M. în declarațiile de avere completate de inculpată în datele de 28.05.2012 (vol. VI filele 11-13- dosar de urmărire penală), 11.06.2013 (vol. VI filele 8-10- dosar de urmărire penală) și 10.06.2014 (vol. VI filele 5-7- dosar de urmărire penală), deși nu a reprezentat niciodată o datorie reală și a fost stinsă, în mod formal, ca urmare a unei alte tranzacții fictive, respectiv transmiterea proprietății asupra imobilului din către martorul V. prin contr. de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1256/17.08.2012 de BNP D., fiind stipulat un preț de 8.000 lei deși se stingea un pretins debit de 10.000 de euro..

La interval de doar o săptămână de la prima achiziție imobiliară, respectiv în data de 21.12.2011, inculpații M. și M. au achiziționat un alt imobil, compus din teren în suprafață de 703 m.p. și construcție de 29 m.p. pe același amplasament, situat în ..., imobil proprietatea martorei D., care le-a fost prezentată soților M. de către inculpatul C., care fiind prieten de familie cu martora, a aflat prin intermediul soției sale, în cursul lunii noiembrie 2011, faptul că martora dorea să vândă imobilul.

Inculpata M., M. și C. s-au deplasat împreună cu martora D. în pentru a vedea în realitate terenul și construcția situate în această localitate, martora solicitând inițial un preț de 65.000 lei pentru vânzarea acestui imobil.

Martora D. a fost audiată de către instanța de apel în data de 23 martie 2017, ocazie cu care confirmat faptul că-l cunoștea de mai mult timp pe inculpatul M., acesta fiind elevul soțului ei.

Martora a confirmat faptul că în cursul lunii decembrie 2011 a convenit cu soții M. vânzarea-cumpărarea imobilului din contra sumei de 55.000 lei, după care în aceeași lună inculpatul M. a venit la domiciliul ei și a rugat-o să fie de acord ca tranzacția lor să fie sub forma unui act de donație, motivându-și cererea prin faptul că taxele notariale ar fi mai mici în această variantă.

Prețul imobilului, de 55.000 lei, pe care martora l-a acceptat, a fost primit la domiciliul său din ..., de la inculpatul M., în prezența inculpatului C..

Actul de donație prin care M. dobândește proprietatea imobilului din a fost autentificat sub nr. 1668 din 21.12.2011 al BNP I. din (vol. II, filele 387-388- dosar de urmărire penală).

Banii primiți în schimbul imobilului de către martora D. de la inculpații M. și M., respectiv suma de 55.000 lei, la data de 20.12.2012, au fost depuși de D. la B....., în conturi de depozit, astfel cum rezultă din convențiile de depozit la

termen (pentru persoane fizice) nr.1 din 20.12.2011, ce atestă depunerea de către martoră a sumei de 25.000 lei în contul nr..... și 25.000 lei în contul nr., înscrisuri depuse la dosarul cauzei de martora D. (vol. II, filele 209-212 -dosar de urmărire penală).

Inculpata M. nu a menționat ulterior proprietatea asupra imobilului din în declarația de avere completată personal la data de 28.05.2012 și înregistrată la Tribunalul sub nr.3/06.06.2012 (când încă deținea imobilul în proprietate) și nici în declarație de avere completată de inculpată la data de 11.06.2013 și depusă la sediul instituției sub nr.14/14.06.2013, unde imobilul trebuia menționat la capitolul III „ Bunuri mobile, a căror valoare depășește 3000 euro fiecare și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni”.

Cea de-a treia achiziție imobiliară efectuată în luna decembrie 2011 de inculpații M. și M., a fost un imobil teren, în suprafață de 1250 mp, situat în

Astfel, la data de 22.12.2011, inculpatul M. a achiziționat de la martora I. un imobil - teren situat în, în suprafață de 1.250 mp, astfel cum rezultă din contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr.5755 din 22.12.2011 la BNP E. din municipiul București. (vol. II, filele 271-273 dosar urmărire penală), prețul menționat în contract fiind de 10.000 lei, preț ce nu este însă real, după cum rezultă din declarația martorei I. din cursul urmăririi penale, în care a declarat că nu-și amintește prețul real cu care a vândut imobilul, dar fără îndoială prețul a fost mult mai mare (vol.II filele 256-260 dosar urmărire penală).

Inculpata M. nu a consemnat nici proprietatea acestui imobil în declarațiile de avere pe care le-a completat la datele de 28.05.2012, 11.06.2013, 10.06.2014 și 28.01.2015 (vol. VI, filele 2-13 – dosar urmărire penală), cu justificarea că nu a cunoscut achiziționarea acestui teren de către inculpatul M., inculpat ce a susținut că a dorit să îi facă soției sale o surpriză.

Întrebat fiind de către instanță, în apel, dacă a mai făcut astfel de cadouri soției sale în timpul derulării căsniciei lor, acesta a admis că a fost vorba doar de un singur cadou de acest gen.

La momentul efectuării acestor achiziții imobiliare inculpații M. și M. nu aveau la dispoziție sume de bani în conturi bancare sau alte valori ce ar fi putut fi valorificate, inculpatul M. având venituri ocazionale în jur de 3-4.000 lei pe lună, inculpații efectuând cheltuieli și pentru întreținerea fiicei lor, studentă în București la acea dată, căreia îi trimiteau periodic diferite sume de bani, în medie aproximativ 1.000 lei lunar, după cum rezultă din extrasele de cont din perioada decembrie 2011-februarie 2012.

După pronunțarea de către martora C. a sentinței penale ce i-a nemulțumit pe membrii familiei A., martorii A., A. și A. au avut mai multe întâlniri cu inculpatul C., solicitând inițial restituirea sumei de 100.000 euro din suma de 200.000 de Euro.

Pentru a-i determina pe inculpații C. și M., să restituie suma pretinsă, martorul A. i-a dat inculpatului C. un stick pe care erau stocate înregistrările ambientale efectuate de martor cu inculpatul C. și fiul său, martorul C., martorul A., amenințându-l totodată pe inculpatul C. că va sesiza Direcția Națională Anticorupție, în situația în care nu i se vor restitui banii.

Pentru a restitui suma de 100.000 Euro martorului A., inculpatul C. a cerut banii de la inculpata M., această sumă fiind pusă la dispoziție de inculpată și predată de inculpatul C. martorului A..

Ulterior, după câteva săptămâni, martorul A. a revenit la biroul inculpatului C. și a solicitat restituirea și a diferenței de 100.000 de Euro.

În condițiile în care inculpata M. nu mai avea la dispoziție decât suma de 30.000 Euro, a pus la dispoziție această sumă și a oferit ca în schimbul unei părți din suma de bani ce trebuia restituită să transmită dreptul de proprietate asupra imobilului din, dat prin intermediari.

În urma discuțiilor dintre inculpatul C. și martorii A., A. și A. s-a convenit ca aceștia să primească suma de 70.000 de Euro și casa și terenul din, proprietatea inculpatului M..

Pentru a putea restitui diferența de 40.000 euro până la concurența sumei de 100.000 euro, inculpatul C. a convins-o pe fiica sa, C. să contracteze un credit în valoare de 40.000 euro, banii provenind din credit fiind virăți în data de 23.04.2012 în contul nr. deschis pe numele inculpatului C. la G...., de unde au fost retrași de inculpat în numerar în aceeași zi, astfel cum rezultă din extrasul contului comunicat de G...., (vol. IV, fila 364 dosar urmărire penală) și restituiți martorului A. împreună cu suma de 30.000 euro, pusă la dispoziție inculpatului C. în același scop de inculpata M..

După primirea sumei de 70.000 de Euro, la cererea inculpatului C., martora A. a întocmit un înscris olograf sub semnătură privată, semnat de A., A. și ca martor a fost menționată A. (vol. VI, fila 204 dosar de urmărire penală), 02.05.2012, în care a fost consemnat faptul că A. și A. declară că nu i-au dat inculpatului C. sume de bani pentru a interveni în favoarea lui A. ca acesta să obțină o pedeapsă mai mică și să fie eliberat, iar înregistrarea convorbirilor avute cu C. a fost făcută pentru a o liniști pe A., care amenința că se va sinucide dacă A. rămâne în stare de arest preventiv.

Pentru diferența de 30.000 de Euro ce mai rămăsese de restituit din suma totală de 200.000 de Euro, inculpații C., M. și M. au luat hotărârea ca cel din urmă să vândă imobilul către V., motivând imposibilitatea restituirii împrumutului, iar acesta să-l vândă concubinei lui A., martora M..

În acest sens, inculpatul C. l-a determinat pe martorul V. să accepte să primească proprietatea imobilului din, martorul cunoscând că soții M. nu își pot onora datoria pe care o avea la C. și cedarea proprietății se realizează în contul datoriei, iar pentru a nu se putea stabili vreo legătură directă între soții M. și familia A., inculpatul M. l-a înputernicit pe inculpatul C. prin procura autenticată sub nr. 1196/10.08.2011 la BNP D. din să încheie în numele său actul autentic privind vânzarea-cumpărare a imobilului.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autenticat sub nr. 1256/17.08.2012 la BNP D., inculpatul M., prin mandatar C., a vândut fictiv imobilul din către martorul V., prețul declarat fiind de 8.000 lei, imobilul fiind în realitate evaluat de către cei 3 inculpați și membrii fam. A. la suma de 30.000 de euro. (vol. IV, filele 176-177 dosar urmărire penală).

Pentru a se asigura că martorul V. nu va invoca vreo pretenție bănească sau de orice natură pentru diferența sumelor înscrise în actul de împrumut și, respectiv, în actul de vânzare-cumpărare, la data întocmirii fictive a actului

translativ de proprietate, 17.08.2012, în fața notarului public, martorul a semnat înscrisul denumit „Declarație”, autentificat sub nr. 1257, prin care se atesta că nu mai are nici o pretenție față de soții M. (vol. IV, fila 175 dosar urmărire penală).

Totodată, pentru a crea reprezentarea că martorul V. cumpărase imobilul pentru sine, intenționând să-l stăpânească ca un bun proprietar, inculpatul M. s-a deplasat împreună cu V. la sediul Primăriei pentru ca martorul să solicite deschiderea poziției de rol fiscal pe numele său și la sediul regiei de electricitate din municipiul Râmnicu Vâlcea pentru deschiderea partidei pe numele noului proprietar, la solicitarea inculpatului C., martorul V. împuternicindu-l pe martorul B., prin procura autentificată sub nr. 990/19.09.2012 să-l reprezinte față de orice persoane fizice sau juridice, instituții de stat sau particulare, instanțe judecătorești și oriunde trebuința o va cere, în legătură cu imobilul din (vol. IV, fila 206 -dosar urmărire penală).

După aproximativ o lună de la perfectarea tranzacției menționate, imobilul din a fost vândut de soții V. și V. către martora M., concubina martorului A., prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1011/21.09.2012 la BNP C. din, valoarea declarată a tranzacției fiind de 8.000 lei (vol. II, filele 401-403 dosar urmărire penală), în realitate nefiind plătit niciun preț.

După restituirea sumei de 170.000 Euro și transmiterea dreptului de proprietate pentru terenul și casa din, martorul A. și membrii familiei acestuia nu au mai făcut niciun demers pentru restituirea vreunei sume de bani de către inculpata M. sau de către inculpatul C., până în luna martie 2015, când martorul A. a formulat un denunț la Direcția Națională Anticorupție, unde conform propriilor sale declarații fusese chemat pentru a fi verificate unele informații apărute privind săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către inculpata M., informații care nu erau însă suficiente pentru a fi determinată natura infracțiunii săvârșite.

Înalta Curte constată că prin hotărârea apelată s-a realizat o judicioasă încadrare în drept, atât în planul laturii obiective, cât și în planul laturii subiective după cum urmează:

I.1.Faptele inculpatei M. – judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și actual președinte al acestei instanțe (suspendat din aceste funcții ca urmare a Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii din data de 25 martie 2015) care, în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit prin intermediul inc. C. – avocat în cadrul Baroului (nașul său de cununie) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A. pentru ca în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecători din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, să asigure cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea) precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011 la Tribunalul, având ca obiect săvârșirea mai multor infracțiuni, printre care și infr. de tentativă de omor de către inculpații A. – zis M. (judecat în stare de arest preventiv), A. – zis B. (judecat în libertate) și A. (judecată în libertate) în dauna părții vătămate

A., întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

2. Fapta inculpatei M., care în intervalul 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soțul său – inc. M. și cu complicitatea inc. C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea provenienței ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V. iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

3. Fapta inculpatei M. care, în baza aceleiași rezoluții infracționale nu a menționat în declarațiile de avere întocmite pe propria răspundere și înregistrate la Tribunalul sub nr. 3/06.06.2012, 14/14.06.2013, 14/13.06.2014 și 3/29.01.2015, declarații pe care avea obligația să le depună conform dispozițiilor art. 93 din Legea 303/2004, cumpărarea și ulterior vânzarea imobilului (teren+construcție) din (lit. b,d), cumpărarea imobilului (teren) din (lit.c) și a menționat o datorie nereală conform contractului fictiv de împrumut încheiat în data de 12.12.2011 cu martorul V. (lit.a), făcând astfel declarații necorespunzătoare adevărului în vederea producerii unei consecințe juridice, urmărind să ascundă cumpărarea și vânzarea de bunuri imobile ale căror achiziții nu le putea justifica din venituri obținute licit, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de fals în declarații în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 326 C.p. cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 5 C.p.

II. 1. Faptele inculpatului C. - avocat în cadrul Baroului, care, în perioada august 2011 – 20.09.2011, a pretins și primit, pentru sine și pentru altul (inc. M.) suma de 200.000 de euro în două tranșe de 150.000 de euro și 50.000 de euro de la martorul denunțator A., invocând faptul că, prin prisma relațiilor personale (naș de cununie) are influență asupra inc. M. judecător în cadrul secției penale a Tribunalului la data săvârșirii infracțiunilor și că o va determina pe aceasta să asigure, în legătură cu îndatoririle de serviciu și datorită influenței pe care o avea asupra colegilor judecători din cadrul instanței investiți cu soluționarea cauzei, cercetarea în stare de libertate a inc. A. (prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de nu părăsi localitatea) precum și condamnarea acestuia la o pedeapsă neprivativă de libertate în cadrul dosarului penal înregistrat la Tribunal sub nr./104/2011 întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de complicitate la luare de mită, prev. de art. 48

alin. 1 C.p. rap. la art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 291 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 5 C.p.

2. Fapta inculpatului C. care în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, a facilitat cu intenție efectuarea de către inc. M. și M. a mai multor operațiuni imobiliare, cunoscând că sumele de bani plătite proveneau din suma de 200.000 de euro – produsul infracțiunilor de corupție susmenționate și acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a facilitat efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V. iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la spălare de bani în formă continuată (4 acte materiale), prev. de art. 48 alin. 1 C.p. rap. la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

III. Faptele inculpatului M., care în perioada 14-22.12.2011 și în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu soția sa, inculpata M. și cu complicitatea inculpatului C. a achiziționat din suma de 200.000 de euro reprezentând produsul infracțiunilor de corupție susmenționate a cărei proveniență a cunoscut-o pentru că depășea veniturile licite obținute de soția sa iar el personal nu realiza vreun venit, mai multe bunuri imobile, acționând pentru disimularea originii ilicite a sumelor de bani plătite și implicit pentru a crea o aparență legală a acestor tranzacții cu privire la modalitatea de dobândire, iar ulterior, în perioada 17.08.2012 – 12.09.2012, în contextul presiunilor exercitate de membrii fam. A. privind restituirea sumei de 200.000 de euro, inclusiv cu sesizarea organelor de urmărire penală, a participat la efectuarea a 2 tranzacții succesive prin care imobilul situat în a fost trecut fictiv în proprietatea martorului V. iar apoi a fost transmis în proprietatea numitei M. (concubina martorului denunțator A.), pentru a se asigura astfel sustragerea de la răspunderea penală a persoanelor care au săvârșit infracțiunile de luare de mită, trafic de influență și complicitate la acestea, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani în formă continuată (5 acte materiale), prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.p. și art. 5 C.p.

Înalta Curte constată, că nu poate fi acceptată, cererea *inculpatului M., prin care s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, într-o infracțiune de tănuire prevăzută de art. 270 din Codul Penal, cu aplicarea art. 5 din Codul Penal.*

Conform Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, schimbarea sau transferul de bunuri,

cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.

Infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 din Codul penal, este o infracțiune care are în vedere incriminarea de principiu a faptelor de primire dobândire sau valorificarea unui bun provenit dintr-o faptă prevăzută de legea penală.

Din probele administrate rezultă că, inculpații M. și M. în cursul unei singure săptămâni din luna decembrie 2011 au făcut trei achiziții imobiliare încercând să ascundă proveniența sumelor cheltuite pentru aceste bunuri.

Astfel în ceea ce-l privește pe inculpatul apelant M., Înalta Curte constată că faptele comise de acesta ar putea fi încadrate atât în norma specială (art 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002) cât și în norma generală (art. 270 din Codul penal).

Conform principiului „*specialia generalibus derogant*”, norma specială derogă de la norma generală ceea ce conduce la concluzia că o normă generală nu poate înlătura de la aplicare o normă specială.

Fiind derogatorie de la norma generală, rezultă că norma specială se aplică ori de câte ori ne găsim în fața unui caz ce intră sub incidența prevederilor sale, deci norma specială se aplică prioritar față de norma generală, chiar și atunci când norma specială este mai veche decât norma generală.

Se observă astfel că, legea specială, la fel ca și dispoziția de drept comun din Codul penal, incriminează activitățile reținute în sarcina inculpatului M. condiții în care, conform principiului enunțat anterior se va aplica acestui inculpat norma prevăzută de legea specială.

Înalta Curte, analizând susținerile inculpaților inculpații M. și M. legate de faptul că judecătorul fondului, a dispus o soluție de condamnare față de coinculpatul B., care a uzat de procedura simplificată, constată că judecătorul fondului nu și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluția ce urma a fi dată în cauză, în condițiile în care, judecătorul fondului nu și-a exprimat opinia cu privire la soluția ce urma a fi dată, față de restul inculpaților.

De altfel ÎCCJ, printr-un R.I.L. pronunțat în 12 nov. 2012, a statuat că judecătorul care a soluționat cauza conform procedurii prevăzute de art. 320¹ din Codul de procedura penala anterior (preluată de art. 375 în Codul de procedura penala), cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil să judece acțiunea penala și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care exista stare de conexitate sau indivizibilitate.

Se arată că procedura prevăzută la art. 320¹ din Cod de procedura penala anterior (preluată de art. 375 în Codul de procedura penala) presupunea o analiză a condițiilor în care recunoașterea vinovăției proprii produce efectele prevăzute de lege, astfel ca probele administrate în faza de urmărire penala față de persoana care solicita aplicarea acestei proceduri sunt suficiente pentru a permite stabilirea unei pedepse pentru fapta proprie, ceea ce înlătura posibilitatea ca instanța de judecată să se refere la vinovăția persoanelor față de

care cercetarea judecătorească va continua în cauza disjunsă. În situația trimiterii în judecată a mai multor inculpați, instanța are de evaluat vinovăția fiecăruia dintre ei, ceea ce exclude „de jure”, antepunerea judecătorului cu privire la vinovăția unui inculpat în evaluarea vinovăției altuia.

În ceea ce privește procedura aplicabilă inculpatului C., Înalta Curte constată că instanța de fond deși a precizat că a admis cererea inculpatului C. de judecare conform procedurii simplificate, fiind menționate în hotărâre dispozițiile art. 375 Cod procedură penală, nu a disjuns cauza, ci a continuat-o, acest inculpat fiind cercetat alături de inculpații M. și M., conform procedurii comune.

Înalta Curte consideră că este vorba de o eroare cu privire la articolul indicat de către instanța de fond, în condițiile în care dispozițiile art. 377 alin 5 Cod procedură penală, permit aplicarea în final a dispozițiilor art 396 alin 10 Cod procedură penală, chiar dacă respectiva cauză s-a judecat conform procedurii comune.

În atare condiții, instanța de apel apreciază că nu s-a dovedit incidența unui caz de incompatibilitate a judecătorului investit cu soluționarea fondului, astfel încât critica este nefondată, neexistând temei de admitere a excepției invocate.

În legătură faptul că instanța de fond a admis proba cu înscrisuri vizând acte materiale reținute în rechizitoriu care ar intra în conținutul infracțiunii de spălare de bani, dispunând ca administrarea acestora să aibă loc după rămânerea în pronunțare a cauzei, motiv de apel invocat de către inculpații M. și M., Înalta Curte constată că nici acesta nu poate fi reținut.

Astfel s-a susținut faptul că au fost solicitate la ultimul termen de judecată de la instanța de fond, administrarea probei cu înscrisuri după care instanța ar fi rămas în pronunțare fără ca înscrisurile depuse să fie puse în discuții în ședința publică de judecată fiind încălcate principiile oralității nemijlocirii și contradictorialității.

Instanța de apel, verificând încheierea 09 septembrie 2016, a instanței de fond, constată că la data de 09 septembrie 2016, la ultimul termen înainte de a se intra în dezbateri pe fond, inculpata M. a solicitat „încuviințarea probei cu înscrisuri privind infracțiunea de spălare de bani, cu privire la situația care se impută cu privire la terenul din, respectiv hotărâri judecătorești, procese - verbale de primire-predare”, precum și audierea martorului C., motiv pentru care a apreciat a se impune amânarea cauzei.

Instanța de fond a respins cererea de audiere a martorului C., permițând în schimb inculpatei M. să depună înscrisurile solicitate.

Instanța de apel constată că la data de 22 septembrie 2016, inculpații M. și M. au depus concluzii scrise precum și o serie de caracterizări (file 141-222, dosar nr.V fond), o declarație olografă a numitului D. (neaprobată de instanța de fond, fila 223 ,dosar nr.V fond), în fotocopie declarația numitului C. (în condițiile în care audierea martorului C. a fost respinsă de către instanță, fila 224 dosar nr.V fond), precum și două hotărâri judecătorești, două procese verbale de primire-predare, o notificare, o notă de constatare, un caiet de sarcini și un grafic de lucrări, file 231-251 dosar nr.V fond, acte prin care s-a demonstrat încă o dată

că imobilul teren intravilan în suprafață de 600 mp situat în , a reintrat în patrimoniul vânzătorului terenului respectiv, Primăria Municipiul Slatina.

Instanța de fond, ținând cont de sentința civilă nr 357/18.01.2016 pronunțată de Judecătoria Slatina în dosarul nr /311/2015, definitivă prin decizia civilă nr 505/25.05.2016 a Tribunalului nu a dispus confiscarea suprafeței de 600 mp, în condițiile în care bunul nu se mai afla în patrimoniul inculpaților, titlul acestor fiind desființat printr-o hotărâre judecătorească definitivă că Primăria Municipiul Slatina.

În aceste condiții, Înalta Curte constată că nu se regăsește în realitate susținerea conform căreia, s-ar fi administrat probe de către instanța de fond, după rămânerea în pronunțarea, probe care ar viza acte materiale, care ar fi intrat în conținutul infracțiunii de spălare de bani, infracțiune pentru care au fost trimiși în judecată inculpații M. și M..

De asemenea, Înalta Curte constată că nu poate fi însoțită de către instanța de apel nici critica inculpatei M., care a susținut că în mod nelegal instanța de fond a dispus confiscarea unei sume de 30.000 euro, doar de la inculpata M., cu toate că inculpații C. și M. sunt acuzați de aceleași infracțiuni.

Astfel se constată că inculpata M., după ce a intrat efectiv în posesia sumei de 200.000 euro, în cadrul operațiuni de restituire a acestei sume către martorul denunțator, în contextul achizițiilor imobiliare făcute, nu a mai avut posibilitatea să restituie întreaga sumă primită cu titlu de mită.

În aceste condiții, inculpatul C. a fost nevoit să contracteze un împrumut bancar pentru restituirea integrală a sumei de bani. Cum inculpata M. nu a restituit suma de 30.000 Euro, în mod corect instanța de fond a dispus, confiscarea acestei sume de bani de la inculpata M..

Referitor la motivul de apel invocat de inculpata M., care a susținut că i s-a încălcat dreptul la apărare prin respingerea cererii de reaudiere a coinalpatului C. și respingerea nemotivată a cererii de audiere a martorului C., Înalta Curte constată că nu poate fi însoțită nici această critică.

Inculpatul C. a fost trimis în judecată pentru complicitate la infracțiunile comise de inculpata M., condiții în care avea aceleași drepturi procesuale ca și restul inculpaților, inclusiv acela de a nu da nici o declarație.

Este important de menționat faptul că inculpatul C. a fost audiat în fața instanței de apel, în data de 09 februarie 2017, ocazie cu care apărătorii inculpaților M. și M. au avut și valorificat posibilitatea de a pune întrebări inculpatului C..

Referitor la respingerea cererii de audiere a martorului C. Înalta Curte constată că aceasta cerere a fost formulată pentru prima oară în data de 09.09.2016, de inculpata M., la mai mult de un an de la sesizarea instanței cu rechizitoriu(05.05.2015) la termenul acordat pentru dezbateri.

În aceste condiții respingerea cererii de audiere a martorului C. este justificată, din perspectiva relevanței probei solicitate, fiind evidentă încercarea inculpatei M., de tergiversare a soluționării cauzei.

Înalta Curte constată că este nefondată și critica inculpaților M. și M., referitoare la respingerea cererii privind administrarea probei cu expertizarea înregistrările audio.

În mod corect instanța de fond a respins expertizarea înregistrările audio în condițiile în care cei care au participat la aceste convorbiri au recunoscut că acestea redau în mod corect discuțiile pe care le-au purtat.

Înalta Curte nu poate să-și însușească nici critica conform căreia instanța de fond ar fi făcut o greșită apreciere a probelor administrate.

Înalta Curte, ca instanță de control judiciar, constată că instanța de fond a realizat o corectă aplicare a cadrului legal referitor la probele administrate, a examinat distinct, pentru fiecare inculpat, probele și mijloacele de probă administrate, care au dovedit, dincolo de orice îndoială rezonabilă, săvârșirea faptelor pentru care au fost trimiși în judecată precum și vinovăția acestora.

Înalta Curte constată că nu sunt întemeiate nici criticile parchetului și ale inculpatului C. cu privire la faptul că pedepsele nu ar fi fost corect individualizate.

Înalta Curte apreciază că instanța de fond a făcut o a avut în vedere în momentul alegerii pedepselor a cuantumului acestora și a modalității de executare toate împrejurărilor cauzei, astfel încât pedeapsa principală și modalitatea de executare au fost corespunzător stabilite.

Astfel, se constată că la individualizarea pedepsei înăuntrul limitelor legale, instanța de fond a avut în vedere starea de pericol creată de inculpați pentru valoarea ocrotită de lege, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit de acesta, persoana inculpaților, nivelul de educație, vârsta, situația familială și socială.

Având în vedere aceste considerente **Înalta Curte** va respinge, ca nefondate, apelurile declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova** și de **inculpații M., M. și C.** împotriva sentinței penale nr. 184 din 23 septembrie 2016 a Curții de Apel Craiova – Secția Penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr./54/2015.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova vor rămâne în sarcina statului. Va obliga apelanții inculpați la plata sumei de câte 600 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 180 lei, va rămâne în sarcina statului.

Înalta Curte, în temeiul art.421 alin 1 lit. b din Cod de procedură penală,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova** și de **inculpații M., M. și C.** împotriva sentinței penale nr. 184 din 23 septembrie 2016 a Curții de Apel Craiova – Secția Penală și pentru cauze cu minori, pronunțată în dosarul nr./54/2015.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova rămân în sarcina statului.

Obligă apelanții inculpați la plata sumei de câte 600 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 180 lei, rămâne în sarcina statului. Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 29 iunie 2017.

WWW.JURI.RO